

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-154-16

Druk nr 1053
Warszawa, 24 listopada 2016 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zasadach zarządzania mieniem państwowym z projektami aktów wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Skarbu Państwa.

Z poważaniem

(-) Beata Szydło

U S T A W A

z dnia

o zasadach zarządzania mieniem państwowym

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady zarządzania mieniem państwowym, w zakresie nieuregulowanym w przepisach szczególnych.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) spółce – należy przez to rozumieć spółkę handlową w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1578 i 1579) oraz spółkę europejską w rozumieniu ustawy z dnia 4 marca 2005 r. o europejskim zgrupowaniu interesów gospodarczych i spółce europejskiej (Dz. U. z 2015 r. poz. 2142);
- 2) akcjach – należy przez to rozumieć akcje w spółce akcyjnej, akcje w spółce komandytowo-akcyjnej, akcje w spółce europejskiej lub udziały w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością;
- 3) statucie – należy przez to rozumieć statut, umowę spółki lub akt założycielski;
- 4) walnym zgromadzeniu – należy przez to rozumieć walne zgromadzenie lub zgromadzenie wspólników;
- 5) członku organu zarządzającego – należy przez to rozumieć członka zarządu spółki kapitałowej, członka rady administrującej w spółce europejskiej uprawnionego do prowadzenia spraw spółki europejskiej, a także likwidatora w spółce lub członka organu zarządzającego państwowej osoby prawnej;
- 6) członku organu nadzorczego – należy przez to rozumieć członka rady nadzorczej spółki, członka komisji rewizyjnej spółki, członka rady administrującej nieuprawnionego do prowadzenia spraw spółki europejskiej lub członka organu nadzorczego państwowej osoby prawnej, a także pełnomocnika wspólnika w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, o którym mowa w art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników (Dz. U. z 2016 r. poz. 981, 1174 i ...);

- 7) kierownikowi jednostki – należy przez to rozumieć dyrektora generalnego urzędu, kierownika urzędu – w urzędach, w których nie tworzy się stanowiska dyrektora generalnego urzędu, lub osobę, która na podstawie odrębnych przepisów jest odpowiedzialna za gospodarowanie mieniem Skarbu Państwa powierzonym jednostce budżetowej;
- 8) spółce realizującej misję publiczną – należy przez to rozumieć:
- a) spółkę, której przedmiot działalności albo cel działania został określony ustawą, w szczególności:
- jednostkę publicznej radiofonii i telewizji,
 - spółkę zarządzającą lotniskiem użytku publicznego w rozumieniu art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 605, 904 i 1361),
 - operatora systemu przesyłowego, operatora systemu dystrybucyjnego, operatora systemu magazynowania, operatora systemu skraplania gazu ziemnego, operatora systemu połączonego oraz operatora sieci transportowej dwutlenku węgla w rozumieniu odpowiednio art. 3 pkt 24–28a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.¹⁾),
 - spółkę, o której mowa w art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 471),
 - spółkę zarządzającą specjalną strefą ekonomiczną w rozumieniu ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 282 oraz z 2016 r. poz. 1020 i 1206),
 - zarządcę infrastruktury w rozumieniu art. 4 pkt 7 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1727 i 1823),
 - Zarządcę Rozliczeń Spółka Akcyjna, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. poz. 905, z 2008 r. poz. 357, z 2009 r. poz. 817, z 2011 r. poz. 551 i 1381 oraz z 2016 r. poz. 266 i 925),

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984 i 1238, z 2014 r. poz. 457, 490, 900, 942, 1101 i 1662, z 2015 r. poz. 151, 478, 942, 1618, 1893, 1960 i 2365 oraz z 2016 r. poz. 266, 831, 925, 1052, 1165 i 1823.

- Korporację Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych Spółka Akcyjna, o której mowa w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 714 i 888),
 - podmiot zarządzający portem morskim w rozumieniu ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2010 r. poz. 179 oraz z 2015 r. poz. 1569 i 1642),
 - drogową spółkę specjalnego przeznaczenia, utworzoną na podstawie ustawy z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia (Dz. U. z 2015 r. poz. 1502),
- b) Polski Fundusz Rozwoju Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie,
 - c) Agencję Rozwoju Przemysłu Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie,
 - d) Polską Agencję Informacji i Inwestycji Zagranicznych Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie;
- 9) pełnomocniku Rządu – należy przez to rozumieć pełnomocnika Rządu ustanowionego na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2012 r. poz. 392 oraz z 2015 r. poz. 1064) oraz Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej, o którym mowa w art. 12a ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

Art. 3. 1. Państwową osobą prawną jest:

- 1) jednostka organizacyjna posiadająca osobowość prawną, utworzona w drodze ustawy bądź na podstawie ustawy lub w wykonaniu ustawy przez organ administracji rządowej, w celu realizacji zadań publicznych, z zastrzeżeniem ust. 3, w której:
- a) przewidziane w regulujących ustrój tej osoby prawnej przepisach ustawy prawo nadawania i zmiany statutu przysługuje organowi administracji rządowej albo przepisy te przewidują, że prawo do udziału w organie stanowiącym osoby prawnej, w tym uprawnionym do zmiany statutu, przysługują w całości Skarbowi Państwa, oraz
 - b) przewidziane w regulujących ustrój tej osoby prawnej przepisach ustawy prawo do nadwyżki między przychodami a kosztami tej osoby prawnej, jeżeli podlegają dysponowaniu, przysługują w całości Skarbowi Państwa, chyba że przepisy te przewidują inny niż prawo do nadwyżki sposób dysponowania nią, oraz

- c) w razie rozwiązania albo innej utraty bytu prawnego przez tę osobę prawną, prawa do jej majątku, w tym prawo do dysponowania tym majątkiem, przysługują wyłącznie Skarbowi Państwa;
- 2) agencja wykonawcza w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.²⁾), w szczególności:
 - a) Agencja Nieruchomości Rolnych,
 - b) Agencja Rynku Rolnego,
 - c) Agencja Mienia Wojskowego,
 - d) Agencja Rezerw Materiałowych,
 - e) Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości,
 - f) Narodowe Centrum Nauki,
 - g) Narodowe Centrum Badań i Rozwoju,
 - h) Centralny Ośrodek Badania Odmian Roślin Uprawnych,
 - i) Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa,
 - j) Polska Agencja Kosmiczna;
 - 3) instytucja gospodarki budżetowej w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;
 - 4) państwowy fundusz celowy posiadający osobowość prawną;
 - 5) państwowa instytucja kultury;
 - 6) Polski Instytut Sztuki Filmowej;
 - 7) Narodowy Instytut Fryderyka Chopina;
 - 8) Zakład Narodowy im. Ossolińskich;
 - 9) Polska Akademia Nauk i jej jednostki naukowe posiadające osobowość prawną;
 - 10) uczelnia publiczna utworzona przez państwo reprezentowane przez właściwy organ władzy lub administracji rządowej;
 - 11) instytut badawczy w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 371, 1079 i 1311);
 - 12) Międzynarodowy Instytut Biologii Molekularnej i Komórkowej w Warszawie;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 938 i 1646, z 2014 r. poz. 379, 911, 1146, 1626 i 1877, z 2015 r. poz. 238, 532, 1045, 1117, 1130, 1189, 1190, 1269, 1358, 1513, 1830, 1854, 1890 i 2150 oraz z 2016 r. poz. 195, 1257 i 1454.

- 13) samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej, dla którego podmiotem tworzącym jest Skarb Państwa reprezentowany przez ministra, centralny organ administracji rządowej, wojewodę albo uczelnia publiczna, o której mowa w pkt 10;
- 14) park narodowy;
- 15) przedsiębiorstwo państwowe;
- 16) bank państwowy;
- 17) Agencja Oceny Technologii Medycznych i Taryfikacji;
- 18) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 19) Polska Organizacja Turystyczna;
- 20) Urząd Dozoru Technicznego;
- 21) Transportowy Dozór Techniczny;
- 22) Polskie Centrum Akredytacji;
- 23) Polska Agencja Żeglugi Powietrznej;
- 24) Zakład Ubezpieczeń Społecznych;
- 25) Narodowy Fundusz Zdrowia;
- 26) Rzecznik Finansowy;
- 27) Polski Klub Wyścigów Konnych;
- 28) Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia;
- 29) Centrum Doradztwa Rolniczego oraz wojewódzkie ośrodki doradztwa rolniczego;
- 30) Polski Instytut Spraw Międzynarodowych;
- 31) inna jednostka organizacyjna, utworzona na podstawie przepisów szczególnych, jeżeli ustawa tak stanowi.

2. Jednostka organizacyjna posiadająca osobowość prawną, o której mowa w ust. 1 pkt 1, nie przestaje być państwową osobą prawną z tej przyczyny, że ustawa regulująca ustrój tej osoby prawnej przewiduje, że prawo do udziału w organie stanowiącym osoby prawnej, w tym uprawnionym do zmiany statutu, przysługiwać będzie wyłącznie albo w części innemu podmiotowi lub podmiotom, jeżeli organ administracji rządowej, chociażby inny, niż tworzący osoby prawnej, sprawuje nadzór nad taką osobą prawną, wynikający z przepisów tej ustawy.

3. Jednostka organizacyjna niespełniająca przesłanek, o których mowa w ust. 1 pkt 1, jest państwową osobą prawną, jeżeli ustawa tak stanowi.

4. Państwową osobą prawną jest także spółka, której akcjonariuszami są wyłącznie Skarb Państwa lub inne państwowe osoby prawne.

5. Przepisów ustawy dotyczących państwowych osób prawnych nie stosuje się do spółek.

Art. 4. 1. Mienie państwowe służy wykonywaniu zadań publicznych.

2. Mieniem państwowym zarządza się zgodnie z zasadami prawidłowej gospodarki, z zachowaniem szczególnej staranności.

Art. 5. 1. Organy administracji publicznej oraz kierownicy jednostek, kierując się zasadami określonymi w art. 4, gospodarują nabytym lub powierzonym tym organom lub jednostkom mieniem Skarbu Państwa oraz mogą zbywać jego składniki, a w szczególności:

- 1) zapewniają wycenę mienia;
- 2) zabezpieczają mienie przed uszkodzeniem lub zniszczeniem;
- 3) wykonują czynności związane z naliczaniem należności za mienie udostępnione przed ich przejściem oraz prowadzą windykację tych należności;
- 4) współpracują z innymi organami, które na mocy odrębnych przepisów gospodarują mieniem Skarbu Państwa, a także z właściwymi jednostkami samorządu terytorialnego;
- 5) podejmują czynności w postępowaniu sądowym, w szczególności w sprawach dotyczących własności lub innych praw rzeczowych na mieniu, o zapłatę należności za korzystanie z mienia, o roszczenia ze stosunku najmu, dzierżawy lub użyczenia, o stwierdzenie nabycia spadku, o stwierdzenie nabycia własności przez zasiedzenie;
- 6) składają wnioski o założenie księgi wieczystej dla nieruchomości oraz o wpis w księdze wieczystej;
- 7) zapewniają ochronę tego mienia.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób gospodarowania składnikami rzeczowymi majątku ruchomego oraz prawami na dobrach niematerialnych, ich sprzedaży, dzierżawy, wynajmu, przekazywania i darowizny, a także likwidacji, uwzględniając konieczność ochrony interesów Skarbu Państwa.

Art. 6. 1. Organy administracji publicznej oraz inne podmioty uprawnione na podstawie odrębnych przepisów do reprezentowania Skarbu Państwa reprezentują Skarb Państwa zgodnie z ich właściwością i w zakresie określonym w przepisach odrębnych.

2. Kierownicy jednostek reprezentują Skarb Państwa w odniesieniu do nabytego i powierzonego tym jednostkom mienia i w zakresie zadań ich urzędów, określonych w odrębnych przepisach.

3. Kierownicy jednostek mogą, w zakresie uprawnień do reprezentowania Skarbu Państwa wynikających z przepisów odrębnych, udzielać pełnomocnictw do reprezentowania Skarbu Państwa kierownikom podporządkowanych im jednostek organizacyjnych.

4. W sprawach odpowiedzialności Skarbu Państwa za wykonywanie władzy publicznej Skarb Państwa reprezentowany jest przez organ władzy publicznej, z którego działalnością wiąże się dochodzone roszczenie.

5. W sprawach roszczeń z innych tytułów Skarb Państwa reprezentowany jest przez organ jednostki organizacyjnej, z której działalnością wiąże się roszczenie.

6. W przypadku likwidacji państwowej jednostki budżetowej, w tym uzyskania przez nią osobowości prawnej lub przejęcia przez jednostkę samorządu terytorialnego, w sprawach związanych z jej działalnością Skarb Państwa reprezentuje kierownik jednostki, której zakres zadań obejmuje zadania zlikwidowanej jednostki, a w przypadku braku takiej jednostki – wojewoda właściwy ze względu na siedzibę zlikwidowanej jednostki.

7. Do czynności prawnych dokonanych z naruszeniem przepisów o właściwości i zakresie reprezentacji Skarbu Państwa stosuje się odpowiednio art. 103 § 1 i 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2016 r. poz. 380, 585 i 1579).

Rozdział 2

Wykonywanie praw z akcji

Art. 7. 1. Prezes Rady Ministrów:

- 1) koordynuje wykonywanie uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa w spółkach, a także dąży do zapewnienia jednolitego sposobu wykonywania uprawnień z akcji należących do Skarbu Państwa – w przypadku określonym w art. 8;
- 2) wykonuje uprawnienia z akcji należących do Skarbu Państwa, łącznie z wynikającymi z nich prawami osobistymi, o ile z przepisów szczególnych nie wynika inaczej;
- 3) składa w imieniu Skarbu Państwa oświadczenia woli o utworzeniu spółki handlowej, przystąpieniu do takiej spółki lub objęciu akcji.

2. Prezes Rady Ministrów wykonuje uprawnienia z akcji należących do Skarbu Państwa na walnym zgromadzeniu w sprawach, o których mowa w art. 368 § 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

3. W celu koordynacji wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa w spółkach, Prezes Rady Ministrów może określać zasady nadzoru właścicielskiego oraz dobre praktyki, którymi kieruje się Skarb Państwa jako akcjonariusz, w szczególności

w zakresie społecznej odpowiedzialności biznesu, polityki dywidendowej, sponsoringu, a także kształtowania wynagrodzeń.

Art. 8. 1. Prezes Rady Ministrów może przekazać innemu członkowi Rady Ministrów, pełnomocnikowi Rządu lub państwowej osobie prawnej wykonywanie uprawnień, o których mowa w art. 7 ust. 1:

- 1) pkt 2 lub
- 2) pkt 3 w zakresie składania w imieniu Skarbu Państwa oświadczenia woli o objęciu akcji.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, wykaz spółek, w których uprawnienia, o których mowa w ust. 1, wykonują inni członkowie Rady Ministrów, pełnomocnicy Rządu lub państwowe osoby prawne, wskazując odrębnie dla każdej spółki, członka Rady Ministrów, pełnomocnika Rządu lub państwową osobę prawną, właściwych do realizacji w stosunku do tej spółki uprawnień, o których mowa w ust. 1, uwzględniając przedmiot działalności spółki, a także, odpowiednio właściwość wynikającą z przepisów ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 543, 749, 1020, 1250 i 1579), zakres zadań pełnomocnika Rządu lub przedmiot działalności państwowej osoby prawnej.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, uprawnienie do akcji należących do Skarbu Państwa do zwołania lub żądania zwołania walnego zgromadzenia i umieszczenie określonych spraw w porządku obrad tego zgromadzenia jest wykonywane przez Prezesa Rady Ministrów lub, odpowiednio, przez innego członka Rady Ministrów, pełnomocnika Rządu albo państwową osobę prawną.

Art. 9. 1. Wykonywanie praw z akcji należących do Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej odbywa się na zasadach prawidłowej gospodarki, w celu osiągnięcia trwałego wzrostu wartości tych akcji, z uwzględnieniem polityki gospodarczej państwa.

2. W spółce realizującej misję publiczną wykonywanie praw z akcji należących do Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej odbywa się na zasadach prawidłowej gospodarki, w szczególności w celu efektywnej realizacji misji publicznej realizowanej przez tę spółkę.

Art. 10. Do akcji należących do Skarbu Państwa nie stosuje się przepisów art. 199 i art. 359, w zakresie dotyczącym umorzenia przymusowego, oraz art. 418 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

Art. 11. 1. Akcje w imieniu Skarbu Państwa zbywa organ, pełnomocnik Rządu, państwowa osoba prawna lub inna jednostka uprawniona do wykonywania praw z tych akcji, zwane dalej „podmiotem uprawnionym do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa”, z uwzględnieniem konieczności ochrony interesu Skarbu Państwa.

2. Zbycie akcji należących do Skarbu Państwa wymaga zgody Rady Ministrów.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do wniesienia akcji Skarbu Państwa do spółki, której akcjonariuszami są wyłącznie Skarb Państwa lub inne państwowe osoby prawne, w zamian za objęcie akcji w podwyższonym kapitale zakładowym tej spółki.

Art. 12. 1. Występując o zgodę, o której mowa w art. 11 ust. 2, podmiot uprawniony do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa dołącza dokumenty określające:

- 1) proponowany tryb zbycia, w tym opis procedury wyłaniania nabywcy;
- 2) wycenę;
- 3) cenę sprzedaży lub sposób jej ustalenia i sposób zapłaty;
- 4) projekt umowy zbycia akcji;
- 5) uzasadnienie, odnoszące się do skutków ekonomicznych i społecznych zbycia akcji, w tym zawierające omówienie jego wpływu na ochronę interesów Skarbu Państwa oraz ochronę interesu pracowników i innych osób związanych ze spółką, a także obejmujące wskazanie sposobu określenia ceny sprzedaży akcji oraz sposobu zapłaty.

2. W przypadku wystąpienia o zgodę na zbycie akcji w obrocie zorganizowanym, w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1636), nie stosuje się ust. 1 pkt 2–4.

3. Wyrażając zgodę, o której mowa w art. 11 ust. 2, Rada Ministrów określa tryb zbycia akcji.

Art. 13. Akcje należące do Skarbu Państwa w spółce o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa nie mogą być przedmiotem darowizny na rzecz jednostki samorządu terytorialnego lub związku jednostek samorządu terytorialnego.

Art. 14. Do zbywania akcji przez państwowe osoby prawne stosuje się odpowiednio przepisy art. 11 i art. 12.

Art. 15. 1. Zbycie akcji z naruszeniem art. 11–14 jest nieważne.

2. Z powództwem o stwierdzenie nieważności zbycia akcji należących do Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej, może wystąpić także Prezes Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 16. 1. Podmiot uprawniony do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa lub państwowa osoba prawna, w zakresie wykonywania praw z akcji w spółce, są zobowiązane podejmować działania mające na celu określenie, w drodze uchwały walnego zgromadzenia lub w statucie tej spółki, zasad zarządzania mieniem przewidujących, że zgody walnego zgromadzenia wymaga:

- 1) rozporządzenie składnikami aktywów trwałych w rozumieniu przepisów o rachunkowości, zaliczonymi do wartości niematerialnych i prawnych, rzeczowych aktywów trwałych lub inwestycji długoterminowych, w tym wniesienie jako wkładu do spółki lub spółdzielni, jeżeli wartość rynkowa tych składników przekracza wartość 5% sumy aktywów w rozumieniu przepisów o rachunkowości, ustalonych na podstawie ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego, a także oddanie tych składników do korzystania innemu podmiotowi, na okres dłuższy niż 180 dni w roku kalendarzowym, na podstawie czynności prawnej, jeżeli wartość rynkowa przedmiotu czynności prawnej przekracza 5% sumy aktywów, przy czym, oddanie do korzystania w przypadku:
 - a) umów najmu, dzierżawy i innych umów o oddanie składnika majątkowego do odpłatnego korzystania innym podmiotom – przez wartość rynkową przedmiotu czynności prawnej rozumie się wartość świadczeń za:
 - jeden rok – jeżeli oddanie składnika majątkowego nastąpiło na podstawie umowy zawartej na czas nieoznaczony,
 - cały czas obowiązywania umowy – w przypadku umów zawartych na czas oznaczony,
 - b) użyczenia i innych nieodpłatnych umów o oddanie składnika majątkowego do korzystania innym podmiotom – przez wartość rynkową przedmiotu czynności prawnej rozumie się równowartość świadczeń, jakie przysługiwałyby w razie zawarcia umowy najmu lub dzierżawy, za:
 - jeden rok – jeżeli oddanie składnika majątkowego nastąpiło na podstawie umowy zawartej na czas nieoznaczony,
 - cały czas obowiązywania umowy – w przypadku umów zawartych na czas oznaczony;
- 2) nabycie składników aktywów trwałych w rozumieniu przepisów o rachunkowości, o wartości przekraczającej:
 - a) 100 000 000 złotych lub

- b) wartość 5% sumy aktywów w rozumieniu przepisów o rachunkowości, ustalonych na podstawie ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego;
- 3) objęcie albo nabycie akcji innej spółki o wartości przekraczającej:
 - a) 100 000 000 złotych lub
 - b) wartość 10% sumy aktywów w rozumieniu przepisów o rachunkowości, ustalonych na podstawie ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego;
- 4) zbycie akcji innej spółki o wartości przekraczającej:
 - a) 100 000 000 złotych lub
 - b) 10% sumy aktywów w rozumieniu przepisów o rachunkowości, ustalonych na podstawie ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego.

2. Podmiot uprawniony do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa lub państwowa osoba prawna, w zakresie wykonywania praw z akcji w spółce, są zobowiązane podejmować działania mające na celu określenie, w drodze uchwały walnego zgromadzenia lub w statucie tej spółki, że zgody organu nadzorczego, wymaga zawarcie:

- 1) umowy o usługi prawne, usługi marketingowe, usługi w zakresie stosunków międzyludzkich (public relations) i komunikacji społecznej oraz usługi doradztwa związanego z zarządzaniem, jeżeli wysokość wynagrodzenia przewidzianego łącznie za świadczone usługi przekracza 500 000 zł netto, w stosunku rocznym;
- 2) zmiany umowy o usługi prawne, usługi marketingowe, usługi w zakresie stosunków międzyludzkich (public relations) i komunikacji społecznej oraz usługi doradztwa związanego z zarządzaniem podwyższającej wynagrodzenie powyżej kwoty, o której mowa w pkt 1;
- 3) umowy o usługi prawne, usługi marketingowe, usługi w zakresie stosunków międzyludzkich (public relations) i komunikacji społecznej oraz usługi doradztwa związanego z zarządzaniem, w których maksymalna wysokość wynagrodzenia nie jest określona.

3. Podmiot uprawniony do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa lub państwowa osoba prawna, w zakresie wykonywania praw z akcji w spółce, są zobowiązane podejmować działania mające na celu określenie, w drodze uchwały walnego zgromadzenia lub w statucie tej spółki, że zgody rady nadzorczej wymaga zawarcie przez spółkę umowy:

- 1) darowizny lub innej umowy o podobnym skutku o wartości przekraczającej 20 000 złotych lub 0,1% sumy aktywów w rozumieniu przepisów o rachunkowości, ustalonych na podstawie ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego;
- 2) zwolnienia z długu lub innej umowy o podobnym skutku o wartości przekraczającej 50 000 złotych lub 0,1% sumy aktywów w rozumieniu przepisów o rachunkowości, ustalonych na podstawie ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego.

4. Podmiot uprawniony do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa lub państwowa osoba prawna, w zakresie wykonywania praw z akcji w spółce, są zobowiązane podejmować działania mające na celu określenie, w drodze uchwały walnego zgromadzenia lub w statucie tej spółki, zasad zbywania składników aktywów trwałych w rozumieniu przepisów o rachunkowości. Zasady zbywania składników aktywów trwałych powinny uwzględniać zastosowanie trybu przetargu oraz wyjątki od obowiązku jego zastosowania, w przypadku zbywania przez spółkę składników aktywów trwałych, o wartości przekraczającej 0,1% sumy aktywów w rozumieniu przepisów o rachunkowości, ustalonych na podstawie ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego, chyba że wartość ta nie przekracza 20 000 zł.

5. Podmiot uprawniony do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa lub państwowa osoba prawna, w zakresie wykonywania praw z akcji w spółce mogą podejmować działania mające na celu określenie, w drodze uchwały walnego zgromadzenia lub w statucie tej spółki, surowszych wymagań niż określone w ust. 1–4.

6. Podmiot uprawniony do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa lub państwowa osoba prawna, w zakresie wykonywania praw z akcji przysługujących tym podmiotom, są obowiązane podejmować działania mające na celu wprowadzenie, w drodze uchwały walnego zgromadzenia lub w statucie tej spółki, obowiązku przedkładania walnemu zgromadzeniu przez organ zarządzający zaopiniowanego przez organ nadzorczy, sprawozdania o wydatkach reprezentacyjnych, a także wydatkach na usługi prawne, usługi marketingowe, usługi w zakresie stosunków międzyludzkich (public relations) i komunikacji społecznej oraz usługi doradztwa związanego z zarządzaniem.

7. Podmiot uprawniony do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa lub państwowa osoba prawna, w zakresie wykonywania praw z akcji przysługujących tym podmiotom, są obowiązane podejmować działania mające na celu wprowadzenie do statutów spółek, wobec których spółka z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej jest przedsiębiorcą dominującym, w rozumieniu art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r.

o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 184, 1618, 1634 i 1823), wymogów, o których mowa w ust 1–4, z zastrzeżeniem ust. 5.

Art. 17. 1. Podmiot uprawniony do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa lub państwowa osoba prawna, w zakresie wykonywania praw z akcji w spółce, są zobowiązane podejmować działania mające na celu określenie, w drodze uchwały walnego zgromadzenia lub w statucie tej spółki, że członkowie organu zarządzającego powoływani i odwoływani są przez organ nadzorczy po przeprowadzeniu postępowania kwalifikacyjnego, którego celem jest sprawdzenie i ocena kwalifikacji kandydatów oraz wyłonienie najlepszego kandydata na członka organu zarządzającego.

2. Podmiot uprawniony do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa lub państwowa osoba prawna, w zakresie wykonywania praw z akcji przysługujących tym podmiotom, są obowiązane podejmować działania mające na celu wprowadzenie do statutów spółek, wobec których spółka z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej jest przedsiębiorcą dominującym, w rozumieniu art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, wymogu, o którym mowa w ust. 1.

Rozdział 3

Wymogi dla kandydatów na członków organów nadzorczych oraz organów zarządzających

Art. 18. 1. Podmiot uprawniony do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa lub państwowa osoba prawna, w zakresie wykonywania praw z akcji przysługujących tym podmiotom, jako kandydata na członka organu nadzorczego wskazuje osobę, posiadającą pozytywną opinię Rady do spraw spółek z udziałem Skarbu Państwa i państwowych osób prawnych, o której mowa w art. 23 pkt 1, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub tytuł równorzędny, lub uznany w Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie odrębnych przepisów, tytuł równorzędny uzyskany za granicą oraz posiada okres zatrudnienia nie krótszy niż 5 lat na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania, spółdzielczej umowy o pracę, lub świadczenia usług na podstawie innej umowy lub wykonywania działalności gospodarczej na własny rachunek, a także spełnia przynajmniej jeden z poniższych wymogów:
 - a) posiada stopień naukowy doktora nauk ekonomicznych lub prawnych,
 - b) posiada tytuł zawodowy radcy prawnego, adwokata, biegłego rewidenta, doradcy podatkowego, doradcy inwestycyjnego lub doradcy restrukturyzacyjnego,

- c) ukończyła studia Master of Business Administration (MBA),
 - d) posiada certyfikat Chartered Financial Analyst (CFA),
 - e) posiada certyfikat Certified International Investment Analyst (CIIA),
 - f) posiada certyfikat Association of Chartered Certified Accountants (ACCA),
 - g) posiada certyfikat Certified in Financial Forensics (CFF),
 - h) złożyła egzamin dla kandydatów do organów nadzorczych przed komisją wyznaczoną przez Prezesa Rady Ministrów;
- 2) nie pozostaje w stosunku pracy ze spółką ani nie świadczy pracy lub usług na jej rzecz na podstawie innego tytułu prawnego;
 - 3) nie posiada akcji w spółce zależnej, z wyjątkiem akcji dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym;
 - 4) nie pozostaje w spółce, o której mowa w pkt 3, w stosunku pracy ani nie świadczy pracy lub usług na ich rzecz na podstawie innego tytułu prawnego;
 - 5) nie wykonuje zajęć, które pozostawałyby w sprzeczności z jej obowiązkami albo mogłyby wywołać podejrzenie o stronniczość lub interesowność lub rodzić konflikt interesów wobec działalności spółki;
 - 6) spełnia inne niż wymienione w pkt 1–5 wymagania dla członka organu nadzorczego, określone w odrębnych przepisach.

2. Zakaz pozostawania w stosunku pracy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie dotyczy osób wybranych do organu nadzorczego przez pracowników.

3. Zajęciem, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, jest również pełnienie funkcji z wyboru w zakładowej organizacji związkowej.

4. Podmiot uprawniony do wykonywania praw udziałowych nie może wskazać jako kandydata na członka organu nadzorczego osoby, która spełnia chociaż jeden z poniższych warunków:

- 1) pełni funkcję społecznego współpracownika albo jest zatrudniona w biurze poselskim, senatorskim, poselsko-senatorskim lub biurze posła do Parlamentu Europejskiego na podstawie umowy o pracę lub świadczy pracę na podstawie umowy zlecenia lub innej umowy o podobnym charakterze;
- 2) wchodzi w skład organu partii politycznej reprezentującej partię polityczną na zewnątrz oraz uprawnionego do zaciągania zobowiązań;
- 3) jest zatrudniona przez partię polityczną na podstawie umowy o pracę lub świadczy pracę na podstawie umowy zlecenia lub innej umowy o podobnym charakterze.

5. Ograniczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 4, nie dotyczą członkostwa w organach nadzorczych.

6. Przepisy ust. 1–5 stosuje się odpowiednio do kandydata na członka organu nadzorczego państwowej osoby prawnej.

7. W przypadku gdy członek organu nadzorczego nie spełnia wymogów określonych w ust. 1–6, organ właściwy do jego odwołania niezwłocznie podejmuje działania mające na celu odwołanie członka organu nadzorczego.

Art. 19. Podmiot uprawniony do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa lub państwowa osoba prawna, w zakresie wykonywania praw z akcji przysługujących tym podmiotom, są zobowiązane podejmować działania mające na celu wprowadzenie do statutów spółek, wobec których spółka z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej jest przedsiębiorcą dominującym, w rozumieniu art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, wymogów, o których mowa w art. 18 ust. 1–5.

Art. 20. 1. Egzamin, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1 lit. h, zwany dalej „egzaminem”, przeprowadza komisja egzaminacyjna wyznaczana przez Prezesa Rady Ministrów.

2. Egzamin jest sprawdzianem teoretycznego przygotowania kandydatów do organów nadzorczych z następujących dziedzin:

- 1) prawa gospodarczego publicznego, ze szczególnym uwzględnieniem niniejszej ustawy oraz:
 - a) ustawy z dnia 9 czerwca 2016 r. o zasadach kształtowania wynagrodzeń osób kierujących niektórymi spółkami (Dz. U. poz. 1202),
 - b) ustawy z dnia 18 marca 2010 r. o szczególnych uprawnieniach ministra właściwego do spraw energii oraz ich wykonywaniu w niektórych spółkach kapitałowych lub grupach kapitałowych prowadzących działalność w sektorach energii elektrycznej, ropy naftowej oraz paliw gazowych (Dz. U. poz. 404 oraz z 2016 r. poz. 266 i 1592),
 - c) ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji (Dz. U. z 2016 r. poz. 980),
- 2) prawa gospodarczego prywatnego, ze szczególnym uwzględnieniem prawa spółek kapitałowych,

- 3) prawa pracy,
- 4) prawa rynku kapitałowego,
- 5) podstaw ekonomii,
- 6) podstaw zarządzania,
- 7) finansów przedsiębiorstw,
- 8) rewizji finansowej oraz analizy sprawozdań finansowych,
- 9) zasad ładu korporacyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej, w Europie i na świecie,
- 10) prawa gospodarczego Unii Europejskiej

– w zakresie związanym z pełnieniem funkcji członka organu nadzorczego.

3. Komisja egzaminacyjna, o której mowa w ust. 1, zwana dalej „komisją”, składa się z co najmniej trzech członków. Prezes Rady Ministrów wskazuje przewodniczącego i sekretarza komisji.

4. Prezes Rady Ministrów określa termin egzaminu.

5. Obsługę administracyjno-biurową komisji i egzaminu zapewnia Kancelaria Prezesa Rady Ministrów. Wydatki związane z działalnością komisji, w tym z przeprowadzaniem egzaminu, oraz wynagrodzenie członków komisji pokrywane są z części budżetu państwa, która pozostaje w dyspozycji Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

6. Przewodniczący komisji kieruje jej pracami.

7. Członkom komisji przysługuje wynagrodzenie za udział w jej pracach, w wysokości nie wyższej niż jednokrotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

8. Za egzamin pobiera się opłatę, w wysokości nie wyższej niż równowartość minimalnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2015 r. poz. 2008 oraz z 2016 r. poz. 1265), która stanowi dochód budżetu państwa.

9. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość opłaty, o której mowa w ust. 8, oraz tryb i warunki dokonywania zwrotu wniesionych opłat, mając na uwadze koszty przeprowadzania egzaminów oraz wydatki związane z funkcjonowaniem komisji;
- 2) regulamin przeprowadzania egzaminów, uwzględniając konieczność zapewnienia równego traktowania osób składających egzamin, poufności egzaminu oraz ich sprawnej organizacji;

- 3) sposób ustalania i wysokość wynagrodzeń członków komisji, uwzględniając zakres obowiązków poszczególnych członków.

Art. 21. Podmiot uprawniony do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa lub państwowa osoba prawna, w zakresie wykonywania praw z akcji przysługujących tym podmiotom, są zobowiązane podejmować działania mające na celu określenie, w drodze uchwały walnego zgromadzenia lub w statucie tej spółki, wymogów, jakie powinni spełniać kandydaci na członków organu zarządzającego, uwzględniając w szczególności, że członkiem organu zarządzającego spółki:

- 1) może być osoba, która spełnia łącznie następujące warunki:
 - a) posiada tytuł zawodowy magistra lub tytuł równorzędny, lub uznany w Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie odrębnych przepisów, tytuł równorzędny uzyskany za granicą,
 - b) posiada co najmniej 5-letni okres zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania, spółdzielczej umowy o pracę, lub świadczenia usług na podstawie innej umowy lub wykonywania działalności gospodarczej na własny rachunek,
 - c) posiada co najmniej 3-letnie doświadczenie na stanowiskach kierowniczych lub samodzielnych albo wynikające z prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek,
 - d) spełnia inne wymogi określone w przepisach prawa, a w szczególności nie narusza ograniczeń lub zakazów zajmowania stanowiska członka organu zarządzającego w spółkach handlowych;
- 2) nie może być osoba, która spełnia chociaż jeden z poniższych warunków:
 - a) pełni funkcję społecznego współpracownika albo jest zatrudniona w biurze poselskim, senatorskim, poselsko-senatorskim lub biurze posła do Parlamentu Europejskiego na podstawie umowy o pracę lub świadczy pracę na podstawie umowy zlecenia lub innej umowy o podobnym charakterze,
 - b) wchodzi w skład organu partii politycznej reprezentującego partię polityczną na zewnątrz oraz uprawnionego do zaciągania zobowiązań,
 - c) jest zatrudniona przez partię polityczną na podstawie umowy o pracę lub świadczy pracę na podstawie umowy zlecenia lub innej umowy o podobnym charakterze,
 - d) pełni funkcję z wyboru w zakładowej organizacji związkowej lub w zakładowej organizacji związkowej spółki z grupy kapitałowej,

- e) jej aktywność społeczna lub zarobkowa rodzi konflikt interesów wobec działalności spółki.

Art. 22. Podmiot uprawniony do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa lub państwowa osoba prawna, w zakresie wykonywania praw z akcji przysługujących tym podmiotom, są zobowiązane podejmować działania mające na celu wprowadzenie do statutów spółek, wobec których spółka z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej jest przedsiębiorcą dominującym, w rozumieniu art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, wymogów, o których mowa w art. 21.

Rozdział 4

Rada do spraw spółek z udziałem Skarbu Państwa i państwowych osób prawnych

Art. 23. Do zadań Rady do spraw spółek z udziałem Skarbu Państwa i państwowych osób prawnych, zwanej dalej „Radą”, należy wydawanie opinii dotyczących:

- 1) kandydatów na członków organów nadzorczych, wyznaczonych albo wskazanych przez Skarb Państwa albo państwową osobę prawną, albo przez organy spółek, wobec których spółka z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej, jest przedsiębiorcą dominującym, w rozumieniu art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów;
- 2) dokumentów dotyczących polityki państwa w zakresie zarządzania mieniem państwowym;
- 3) projektów aktów normatywnych w zakresie zarządzania mieniem państwowym;
- 4) kandydatów na członków organów zarządzających, w przypadku określonym w art. 25;
- 5) spraw związanych z zarządzaniem mieniem państwowym, na wniosek Prezesa Rady Ministrów.

Art. 24. 1. Rada wydaje opinię, o której mowa w art. 23 pkt 1, na wniosek organu lub podmiotu uprawnionego do wykonywania praw z akcji lub organu uprawnionego do powoływania członków organu nadzorczego państwowej osoby prawnej, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku.

2. Wniosek o wydanie opinii, o której mowa w art. 23 pkt 1, zawiera imię, nazwisko oraz adres zamieszkania kandydata. Do wniosku dołącza się informacje i oświadczenia kandydata, dotyczące:

- 1) wiedzy, umiejętności i doświadczenia, a w szczególności wykształcenia, przebiegu pracy zawodowej i ukończonych szkoleń zawodowych;
- 2) funkcji pełnionych w organach innych podmiotów;
- 3) oświadczenie o braku okoliczności wymienionych w art. 18 ust. 1 pkt 2–5;
- 4) karalności, prowadzonych przeciwko kandydatowi postępowań karnych i postępowań w sprawach o przestępstwa skarbowe;
- 5) sankcji administracyjnych nałożonych na te osoby lub inne podmioty w związku z zakresem odpowiedzialności tych osób.

3. Do wniosku o wydanie opinii, o której mowa w art. 23 pkt 1, można dołączyć dokumenty i oświadczenia kandydata, dotyczące innych okoliczności mogących mieć wpływ na ocenę spełniania przez te osoby wymogów określonych w art. 18.

4. Niezajęcie stanowiska przez Radę w terminie określonym w ust. 1 jest równoznaczne z opinią pozytywną.

5. Rada, wydając opinię, o której mowa w art. 23 pkt 1, ocenia, czy kandydat:

- 1) posiada wiedzę, umiejętności i doświadczenie, wymagane do pełnienia funkcji członka organu nadzorczego;
- 2) spełnia ustawowe wymogi dla kandydata na członka organu nadzorczego;
- 3) daje rękojmię należytego pełnienia funkcji członka organu nadzorczego.

6. Informacja o udzieleniu pozytywnej opinii, o której mowa w art. 23 pkt 1, podlega publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

7. Rada przetwarza dane osobowe kandydatów na członków organów nadzorczych, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań Rady.

Art. 25. 1. O opinię, o której mowa w art. 23 pkt 4, mogą zwrócić się do Rady uprawnione do powoływania członka organu zarządzającego:

- 1) organy spółek z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej;
- 2) organy spółek, wobec których spółka z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej jest przedsiębiorcą dominującym, w rozumieniu art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 24 stosuje się odpowiednio.

Art. 26. 1. W skład Rady wchodzi 9 członków.

2. Członkiem Rady może być osoba, która:

- 1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) korzysta w pełni z praw publicznych;
- 3) nie została skazana prawomocnym wyrokiem sądu za popełnienie umyślnego przestępstwa lub przestępstwa skarbowego;
- 4) posiada wiedzę, umiejętności i doświadczenie, odpowiednie do pełnienia funkcji w Radzie i wykonywania powierzonych jej obowiązków, oraz daje rękojmię należytego wykonywania tych obowiązków;
- 5) spełnia określone w przepisach prawa wymagania dla członka organu nadzorczego spółki, w tym określone w art. 18.

3. Członek Rady nie może być członkiem organu nadzorczego spółki z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej ani spółki, wobec której spółka z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej jest przedsiębiorcą dominującym, w rozumieniu art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

Art. 27. 1. Członków Rady powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów.

2. Członkostwo w Radzie ustaje z chwilą:

- 1) odwołania;
- 2) złożenia rezygnacji przez członka Rady;
- 3) śmierci członka Rady;
- 4) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za popełnienie umyślnego przestępstwa lub przestępstwa skarbowego.

3. Informacja o powołaniu i odwołaniu członka Rady jest zamieszczana w Biuletynie Informacji Publicznej – na stronie podmiotowej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Art. 28. 1. Prezes Rady Ministrów powołuje przewodniczącego Rady spośród członków Rady.

2. Przewodniczący Rady organizuje i kieruje pracami Rady.

3. W sprawach wymagających rozstrzygnięcia Rada podejmuje uchwały. Uchwały są podejmowane zwykłą większością głosów. Uchwała jest ważna, jeżeli w głosowaniu wzięło udział co najmniej 5 członków Rady.

4. Przewodniczącemu Rady przysługuje miesięczne wynagrodzenie za udział w jej pracach w wysokości 130% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze

przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Pozostałym członkom Rady przysługuje miesięczne wynagrodzenie za udział w jej pracach w wysokości 100% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

5. Prezes Rady Ministrów, w drodze zarządzenia, ustala regulamin organizacyjny Rady określający szczegółową organizację Rady, w tym sposób podejmowania uchwał w czasie posiedzeń Rady oraz za pomocą technicznych środków porozumiewania się na odległość, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia warunków dla efektywnego działania Rady oraz należytego zabezpieczenia interesu Skarbu Państwa.

Art. 29. 1. Obsługę Rady zapewnia Kancelaria Prezesa Rady Ministrów.

2. Koszty działania Rady, w tym wynagrodzenia jej członków, są pokrywane z budżetu państwa, w części Kancelaria Prezesa Rady Ministrów.

Rozdział 5

Wykonywanie praw z akcji w spółkach o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa

Art. 30. 1. Spółka z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej, prowadząca działalność gospodarczą, której przedmiotem jest:

- 1) wytwarzanie lub przesyłanie energii elektrycznej lub
- 2) produkcja benzyn silnikowych lub oleju napędowego, lub
- 3) transport rurociągowy ropy naftowej, benzyn silnikowych lub oleju napędowego, lub
- 4) magazynowanie i przechowywanie benzyn silnikowych, oleju napędowego, gazu ziemnego, lub
- 5) podziemne magazynowanie ropy naftowej lub gazu ziemnego, lub
- 6) produkcja chemikaliów, nawozów oraz wyrobów chemicznych, lub
- 7) wytwarzanie lub obrót materiałami wybuchowymi, bronią lub amunicją oraz wyrobami lub technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, lub
- 8) regazyfikacja lub skraplanie gazu ziemnego, lub
- 9) przeładunek towarów w portach morskich, w szczególności w zakresie ropy naftowej i jej produktów oraz skroplonego gazu ziemnego, lub
- 10) dystrybucja gazu ziemnego lub energii elektrycznej, lub
- 11) działalność telekomunikacyjna, lub

- 12) przesyłanie paliw gazowych, lub
 - 13) wydobywanie lub przerób rud metali wykorzystywanych do wytwarzania materiałów wybuchowych, broni lub amunicji oraz wyrobów lub technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, lub
 - 14) wydobywanie węgla kamiennego, gazu ziemnego lub ropy naftowej, lub
 - 15) wydobywanie i przerób rudy miedzi, lub
 - 16) działalność finansowa lub ubezpieczeniowa, lub
 - 17) działalność związana z obsługą rynku nieruchomości, lub
 - 18) zarządzanie specjalną strefą ekonomiczną, lub
 - 19) produkcja artykułów spożywczych, lub
 - 20) działalność holdingów finansowych, lub
 - 21) działalność w zakresie transportu lądowego, wodnego, w tym morskiego, lub lotniczego, lub
 - 22) działalność pocztowa objęta obowiązkiem świadczenia usług powszechnych, lub
 - 23) działalność w zakresie informacji i komunikacji
- może być uznana za spółkę o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa.

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wykaz spółek o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa, uwzględniając znaczenie prowadzonej przez spółkę działalności dla gospodarki państwa.

Art. 31. Osoba wykonująca w imieniu organu lub podmiotu wykonującego w spółce uznanej za spółkę o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa uprawnienia przysługujące Skarbowi Państwa lub państwowej osobie prawnej na walnym zgromadzeniu w sprawach, o których mowa w art. 16, a także w sprawach, o których mowa w art. 215 i art. 385 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych,, działa na podstawie pisemnej instrukcji do głosowania sporządzonej przez ten organ lub podmiot, zatwierdzonej przez Prezesa Rady Ministrów.

Art. 32. Podmiot uprawniony do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa lub państwowa osoba prawna, w zakresie wykonywania praw z akcji spółek o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa przysługujących tym podmiotom, jako kandydata na członka organu nadzorczego spółki o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa wskazuje osobę, która:

- 1) spełnia warunki, o których mowa w art. 18;

- 2) posiada wiedzę lub doświadczenie zawodowe w zakresie: zarządzania działalnością przedsiębiorstw, nadzoru nad działalnością organów zarządzających przedsiębiorców, doradztwa gospodarczego lub specyfiki funkcjonowania rynku objętego przedmiotem działalności spółek o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa.

Rozdział 6

Zarządzanie mieniem Skarbu Państwa innym niż akcje

Art. 33. Wykonywanie uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa w stosunku do państwowej osoby prawnej odbywa się zgodnie z zasadami prawidłowej gospodarki, w szczególności z uwzględnieniem polityki gospodarczej państwa, w celu efektywnej realizacji zadań tej osoby prawnej.

Art. 34. 1. Do czasu rozstrzygnięcia o sposobie zagospodarowania mienia, wojewoda:

- 1) wykonuje uprawnienia przysługujące Skarbowi Państwa wobec innego niż środki finansowe mienia:
 - a) pozostałego po zlikwidowanych państwowych jednostkach organizacyjnych lub spółkach z udziałem Skarbu Państwa,
 - b) pozostałego po rozwiązanych bądź wygasłych umowach o oddanie przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania,
 - c) przejętego przez Skarb Państwa z innych tytułów;
- 2) reprezentuje Skarb Państwa w odniesieniu do spadków przypadających Skarbowi Państwa, w tym długów spadkowych, z zastrzeżeniem kompetencji przyznanych starostom wykonującym zadania z zakresu administracji rządowej oraz konsulom;
- 3) przejmuje lub gospodaruje innym niż środki finansowe mieniem pozostałym po przedsiębiorstwie państwowym wykreślonym z rejestru przedsiębiorców;
- 4) przyjmuje na rzecz Skarbu Państwa darowizny mienia;
- 5) przyjmuje, a także wykonuje czynności zwykłego zarządu oraz przekraczające zakres zwykłego zarządu wobec spadków i darowizn mienia na rzecz Skarbu Państwa, zabezpieczonych i zrealizowanych przez konsula na mocy odrębnych przepisów;
- 6) wykonuje inne czynności, o których mowa w art. 5 ust. 1.

2. Właściwość wojewody ustala się według:

- 1) siedziby jednostki organizacyjnej Skarbu Państwa, państwowej osoby prawnej lub spółki z udziałem Skarbu Państwa, w przypadku gdy mienie jednostki organizacyjnej Skarbu Państwa, państwowej osoby prawnej lub spółki z udziałem Skarbu Państwa

znajduje się na obszarze właściwości jednego wojewody, albo miejsca, w którym znajduje się przejęte przez Skarb Państwa mienie lub jego przeważająca część, gdy mienie jednostki organizacyjnej Skarbu Państwa, państwowej osoby prawnej lub spółki z udziałem Skarbu Państwa znajduje się na obszarze właściwości kilku wojewodów – w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i b;

- 2) miejsca, w którym znajduje się mienie lub jego przeważająca część – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c oraz pkt 3;
- 3) miejsca zamieszkania spadkodawcy, a jeżeli jego miejsca zamieszkania w Rzeczypospolitej Polskiej nie da się ustalić, według miejsca, w którym znajduje się majątek spadkowy lub jego przeważająca część – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2;
- 4) miejsca położenia przeważającej części składników majątkowych będących przedmiotem darowizn na rzecz Skarbu Państwa – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, właściwy jest wojewoda mazowiecki.

4. O sposobie zagospodarowania mienia, w tym nieruchomości, o którym mowa w ust. 1, rozstrzyga właściwy wojewoda.

5. Wojewoda przekazuje nieruchomości, wchodzące w skład mienia, o którym mowa w ust. 1, wraz z dokumentacją, na żądanie ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, w terminie 2 miesięcy od dnia zgłoszenia żądania, w przypadku przeznaczenia tych nieruchomości przez ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa na cele określone w art. 51, art. 51a, art. 58 ust. 1, art. 59 ust. 1, art. 60 ust. 1 i art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2015 r. poz. 1774 i 1777 oraz z 2016 r. poz. 65, 1250, 1271 i 1579), na rzecz podmiotu wskazanego w żądaniu.

Art. 35. 1. Jeżeli z odrębnych przepisów nie wynika, jakiej państwowej osobie prawnej przysługują prawa majątkowe do składnika mienia państwowego, prawa te przysługują Skarbowi Państwa.

2. Prezes Rady Ministrów wykonuje w imieniu Skarbu Państwa uprawnienia określone w odrębnych przepisach, uprawnienia przysługujące Skarbowi Państwa względem państwowych osób prawnych, o których mowa w art. 44¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. –

Kodeks cywilny, chyba że z odrębnych przepisów wynika właściwość innego organu jednostki organizacyjnej Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej.

3. Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa wykonuje w imieniu Skarbu Państwa uprawnienia przysługujące Skarbowi Państwa wynikające z prawa własności nieruchomości, chyba że z odrębnych przepisów wynika właściwość innego organu, jednostki organizacyjnej Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej.

4. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego wykonuje w imieniu Skarbu Państwa uprawnienia w odniesieniu do praw autorskich i pokrewnych oraz spraw zależnych, chyba że z odrębnych przepisów lub czynności prawnej wynika właściwość innego organu, jednostki organizacyjnej Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wykonuje w imieniu Skarbu Państwa uprawnienia przysługujące Skarbowi Państwa wobec składnika mienia państwowego, chyba że z odrębnych przepisów lub czynności prawnej wynika właściwość innego organu lub jednostki organizacyjnej Skarbu Państwa.

6. Prezes Rady Ministrów może przekazać wykonywanie uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa do poszczególnych składników mienia państwowego innemu organowi lub jednostce organizacyjnej Skarbu Państwa.

Art. 36. 1. Potrącenie z wierzytelności Skarbu Państwa przysługującej danemu podmiotowi reprezentującemu Skarb Państwa może być dokonane, z zastrzeżeniem ust. 2, jeżeli potrącana wierzytelność wzajemna przysługuje wobec tego samego podmiotu reprezentującego Skarb Państwa.

2. Z wierzytelności Skarbu Państwa nie można potrącić wierzytelności wzajemnej, która była przedmiotem obrotu jako wierzytelność wobec Skarbu Państwa.

Rozdział 7

Nadzór nad czynnościami prawnymi państwowych osób prawnych

Art. 37. 1. Dokonanie przez państwową osobę prawną czynności prawnej w zakresie rozporządzenia składnikami aktywów trwałych w rozumieniu przepisów o rachunkowości, zaliczonymi do wartości niematerialnych i prawnych, rzeczowych aktywów trwałych lub inwestycji długoterminowych, w tym wniesienia jako wkładu do spółki lub spółdzielni, wymaga zgody, jeżeli wartość rynkowa tych składników przekracza kwotę 200 000 złotych:

- 1) organu nadzorującego – jeżeli wartość rynkowa składników aktywów trwałych wynosi do 5 000 000 złotych,
- 2) Prezesa Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku jeżeli wartość rynkowa składników aktywów trwałych przekracza 5 000 000 złotych, oraz gdy państwowa osoba prawna nie posiada organu nadzorującego albo nie da się takiego organu ustalić

– zwanych dalej „organami właściwymi”.

2. Dokonanie przez państwową osobę prawną czynności prawnej w zakresie oddania składników, o których mowa w ust. 1, do korzystania innemu podmiotowi, na okres dłuższy niż 180 dni w roku kalendarzowym, wymaga zgody, jeżeli wartość rynkowa przedmiotu czynności prawnej przekracza kwotę 200 000 złotych:

- 1) organu nadzorującego – jeżeli wartość rynkowa przedmiotu czynności prawnej wynosi do 5 000 000 złotych,
- 2) Prezesa Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku jeżeli wartość rynkowa przedmiotu czynności prawnej przekracza 5 000 000 złotych, oraz gdy państwowa osoba prawna nie posiada organu nadzorującego albo nie da się takiego organu ustalić

– zwanych dalej „organami właściwymi”.

3. Wartością rynkową przedmiotu czynności prawnej przyjmowaną dla wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 2, jest w przypadku:

- 1) umów najmu, dzierżawy i innych umów o oddanie składnika majątkowego do odpłatnego korzystania innym podmiotom – wartość świadczeń za:
 - a) jeden rok – jeżeli oddanie składnika majątkowego nastąpiło na podstawie umowy zawartej na czas nieoznaczony,

- b) cały czas obowiązywania umowy – w przypadku umów zawartych na czas oznaczony;
- 2) użyczenia i innych nieodpłatnych umów o oddanie składnika majątkowego do korzystania innemu podmiotowi – równowartość świadczeń, jakie przysługiwałyby w razie zawarcia umowy najmu lub dzierżawy za:
 - a) jeden rok – jeżeli oddanie składnika majątkowego nastąpiło na podstawie umowy zawartej na czas nieokreślony,
 - b) cały czas obowiązywania umowy – w przypadku umów zawartych na czas oznaczony.

4. Czynność prawna dokonana z naruszeniem obowiązku określonego w ust. 1 lub 2 jest nieważna.

5. Nie wymaga zgody, o której mowa w ust. 1 lub 2, czynność prawna:

- 1) zbycia akcji;
- 2) w zakresie rozporządzenia akcjami albo obligacjami dopuszczonymi do obrotu na rynku regulowanym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;
- 3) dokonywana w postępowaniu likwidacyjnym, upadłościowym lub restrukturyzacyjnym;
- 4) nabycia lub rozporządzania uprawnieniami do emisji, o których mowa w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. poz. 1223 oraz z 2016 r. poz. 266, 542 i 1579);
- 5) nabycia lub rozporządzania jednostkami przyznanej emisji, jednostkami redukcji emisji, jednostkami poświadczonej redukcji emisji, o których mowa w ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2015 r. poz. 2273 i 2278 oraz z 2016 r. poz. 266 i 542);
- 6) Agencji Nieruchomości Rolnych oraz Agencji Mienia Wojskowego – w zakresie dotyczącym powierzonych tym agencjom wykonawczym, na podstawie przepisów odrębnych, składników mienia Skarbu Państwa;
- 7) oddania przez muzeum państwowe do korzystania innym podmiotom muzealiów, o ile korzystanie to odbywa się w związku z ich przeniesieniem w trybie art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 2012 r. poz. 987, z 2015 r. poz. 1505 oraz z 2016 r. poz. 352, 749, 868 i 1330).

Art. 38. 1. Z wnioskiem o wyrażenie zgody, o której mowa w art. 37 ust. 1 lub 2, występuje państwowa osoba prawna dokonująca czynności prawnej, określając:

- 1) składniki aktywów trwałych, których dotyczy czynność prawna, z wyszczególnieniem danych ewidencyjnych identyfikujących składniki aktywów trwałych;
- 2) wartość rynkową składników aktywów trwałych, których dotyczy czynność prawna, lub wartość rynkową przedmiotu czynności prawnej;
- 3) sposób rozporządzenia lub oddania do korzystania;
- 4) podmiot, na rzecz którego nastąpi rozporządzenie lub oddanie do korzystania;
- 5) uzasadnienie gospodarcze czynności prawnej.

2. Do wniosku dołącza się:

- 1) dokumenty potwierdzające:
 - a) że wnioskodawca jest państwową osobą prawną, chyba że osobowość prawna została nadana wnioskodawcy ustawą,
 - b) prawo do składników aktywów trwałych, których dotyczy czynność prawna,
 - c) wartość rynkową składników aktywów trwałych, których dotyczy czynność prawna lub wartość rynkową przedmiotu czynności prawnej: wycenę rzeczoznawcy albo oświadczenie wnioskodawcy – jeżeli wartość rynkową składników aktywów trwałych można ustalić na podstawie opublikowanych cenników lub notowań giełdowych albo jeżeli koszt wyceny przewyższa 20% wartości bilansowej składników aktywów trwałych; oświadczenie wnioskodawcy nie dotyczy nieruchomości;
- 2) projekt umowy, na podstawie której ma być dokonane rozporządzenie lub oddanie do korzystania;
- 3) inne dokumenty potwierdzające dane i informacje zawarte we wniosku.

3. Jeżeli złożony wniosek nie spełnia wymagań określonych w ust. 1 i 2, organ właściwy wzywa wnioskodawcę do usunięcia braków w wyznaczonym terminie, pod rygorem zwrotu wniosku. Termin, o którym mowa w ust. 5, ulega zawieszeniu do dnia usunięcia braków.

4. Rozpatrzenie wniosku następuje w terminie miesiąca od dnia jego doręczenia organowi właściwemu, wraz z kompletem wymaganych dokumentów.

5. W sprawach szczególnie skomplikowanych okres rozpatrzenia wniosku może ulec wydłużeniu, nie więcej jednak niż o 30 dni. O przyczynie wydłużenia okresu rozpatrzenia wniosku organ właściwy zawiadamia stronę postępowania.

6. Jeżeli organ właściwy zleci sporządzenie dodatkowej wyceny nieruchomości lub wystąpi do organizacji zawodowej rzeczoznawców majątkowych o dokonanie oceny prawidłowości tej wyceny albo wyceny, o której mowa w ust. 2 pkt 1 lit. c, w trybie art. 157 ust. 1 albo 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, bieg terminu, o którym mowa w ust. 4, ulega zawieszeniu do dnia otrzymania dodatkowej wyceny lub oceny prawidłowości sporządzanej wyceny, nie dłużej jednak niż na 60 dni.

Art. 39. 1. Zgoda, o której mowa w art. 37 ust. 1 i 2, jest wyrażana na czas oznaczony, nie dłuższy niż rok.

2. Zgoda może być wydana z zastrzeżeniem warunków.

3. W przypadku zgody wydanej z zastrzeżeniem warunków, odmowy wyrażenia zgody albo zwrotu wniosku, organ właściwy jest obowiązany do pisemnego uzasadnienia.

Art. 40. W razie dokonania czynności prawnej z naruszeniem lub w celu obejścia obowiązku określonego w art. 37 ust. 1 i 2, o nieważności nabycia orzeka sąd także na żądanie organu właściwego.

Rozdział 8

Ewidencja

Art. 41. 1. Mienie Skarbu Państwa podlega ewidencjonowaniu.

2. Ewidencję mienia Skarbu Państwa prowadzi się z uwzględnieniem:

- 1) właściwych dla danego podmiotu zasad ewidencji, określonych w przepisach o rachunkowości;
- 2) zasad ewidencji przedmiotowo wyróżnionych składników mienia, określonych w odrębnych przepisach.

3. Stan mienia Skarbu Państwa ustala się lub rejestruje na dzień 31 grudnia każdego roku.

4. Przepisy ust. 2 i 3 nie naruszają obowiązków państwowych jednostek organizacyjnych w zakresie prowadzenia ewidencji mienia Skarbu Państwa, wynikających z odrębnych przepisów.

Art. 42. Prezes Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) przygotowuje i przedkłada Sejmowi coroczne sprawozdania o stanie mienia Skarbu Państwa;

- 2) prowadzi ewidencję podmiotów, w szczególności państwowych jednostek organizacyjnych, którym przysługuje prawo wykonywania uprawnień wynikających z praw majątkowych Skarbu Państwa lub do działania w imieniu Skarbu Państwa;
- 3) prowadzi zbiorczą ewidencję mienia Skarbu Państwa.

Art. 43. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób ewidencjonowania mienia Skarbu Państwa, w tym zbiorczej ewidencji, o której mowa w art. 42 pkt 3, oraz związane z tym obowiązki państwowych jednostek organizacyjnych, którym powierzono to mienie, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia informacji umożliwiających zarządzanie mieniem Skarbu Państwa.

Rozdział 9

Przepis karny

Art. 44. 1. Kto wykonując prawa z akcji Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej, głosuje za powołaniem do organu nadzorczego osoby, która nie uzyskała pozytywnej opinii Rady, wydanej na podstawie art. 23 pkt 1

– podlega grzywnie.

2. Tej samej karze podlega, kto powołuje do organu nadzorczego państwowej osoby prawnej osobę, która nie uzyskała pozytywnej opinii Rady, wydanej na podstawie art. 23 pkt 1.

3. Postępowanie w sprawach, o których mowa w ust. 1 i 2, toczy się na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1749).

Rozdział 10

Przepis końcowy

Art. 45. Ustawa wchodzi w życie w terminie i na zasadach określonych w ustawie z dnia ... – Przepisy wprowadzające ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. ...).

UZASADNIENIE

1. Uwagi ogólne.

Projekt ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym, zwany dalej „projektowaną ustawą”, został opracowany jako jeden z elementów wieloaspektowej reformy sfery wykonywania uprawnień właścicielskich Skarbu Państwa (dominium), tj. obszaru w którym państwo występuje jako właściciel mienia. Okres transformacji, jaki Polska przechodziła w ostatnim ćwierćwieczu, nie był ograniczony wyłącznie do sfery ustrojowej i politycznej, ale również dotyczył w znaczącej części – sfery gospodarczej i własnościowej. Obowiązujące obecnie regulacje w zakresie sfery dominium, takie jak ustawa z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, czy też ustawa z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji, były tworzone na potrzeby wspomnianego procesu transformacji. W konsekwencji w znacznej części nie przystają one do obecnej rzeczywistości gospodarczej i wymagają głębokich zmian systemowych, w tym również organizacyjnych, ponieważ tworzą system wysoce ułomny, pozostawiający poza realnym wpływem regulacji znaczącą liczbę spółek z mniejszościowym udziałem Skarbu Państwa, często posiadających istotne znaczenie dla państwa.

W przekonaniu autorów projektowanej ustawy, państwo działając w sferze dominium powinno główny akcent położyć na efektywne gospodarowanie posiadanym mieniem w celu budowania jego trwałej wartości, a także na jego zabezpieczenie przed możliwymi nadużyciami, tak aby mogło ono służyć również przyszłym pokoleniom Polek i Polaków. Jednocześnie prywatyzacja, czy też zbywanie poszczególnych części tego mienia nie może być głównym celem Państwa, które powinno w sposób odpowiedzialny tworzyć fundament dla budowania i stałego wzrostu wartości polskiego kapitału.

Projektowana ustawa stawia sobie za cel podniesienie jakości zarządzania mieniem państwowym, w tym nadzoru właścicielskiego, poprzez zmianę funkcjonowania dotychczasowego modelu, charakteryzującego się istotnymi wadami strukturalnymi. Przede wszystkim należy zwrócić uwagę, na brak jednolitego podejścia systemowego – wykonywanie praw w stosunku do mienia państwowego, w tym akcji należących do Skarbu Państwa oraz do państwowych osób prawnych, realizowane jest przez znaczną

liczbę organów i podmiotów, bez zorganizowanej koordynacji polityki państwa w zakresie zarządzania mieniem państwowym na poziomie Rady Ministrów. Problemem jest również brak precyzyjnych kryteriów określenia i nadzorowania realizacji zadań publicznych, które mają realizować niektóre spółki z udziałem Skarbu Państwa. Powoduje to ryzyko wystąpienia rozbieżnych celów strategicznych ich działania – w konsekwencji silne ekonomicznie podmioty działają w pojedynkę, nie wykorzystując możliwości, jakie stwarza działanie podobnie jak grupa kapitałowa przy realizacji wspólnych przedsięwzięć, co z kolei generuje koszty utraconych szans rozwojowych, jakie można by osiągnąć efektywniej wykorzystując posiadane zasoby.

Główne założenia nowego systemu zarządzania mieniem państwowym, które przekładają się na zaproponowane zmiany obejmują:

- 1) określenie wspólnych dla wszystkich *stationes fisci* zasad zarządzania mieniem państwowym – podkreślenie, że mienie to służy przede wszystkim realizacji zadań publicznych. Nakłada się jednocześnie obowiązek gospodarowania tym mieniem w sposób zgodny z zasadami prawidłowej gospodarki oraz z zachowaniem należytej staranności;
- 2) precyzyjne wskazanie, który organ administracji jest właściwy do gospodarowania poszczególnymi składnikami mienia państwowego;
- 3) określenie nowego elastycznego i transparentnego modelu rozstrzygania o właściwości organów w zakresie wykonywania uprawnień właścicielskich w stosunku do spółek. Co do zasady uprawnienia te wykonywać będą właściwi inni członkowie Rady Ministrów, pełnomocnicy Rządu lub państwowe osoby prawne, na podstawie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów, który w tym zakresie będzie pełnił rolę swoistego koordynatora polityki właścicielskiej;
- 4) utworzenie Rady do spraw spółek z udziałem Skarbu Państwa i państwowych osób prawnych, jako ciała doradczego, zapewniającego Prezesowi Rady Ministrów kompleksowe i profesjonalne wsparcie w zakresie koordynacji nadzoru właścicielskiego. Do zadań Rady będzie należało również opiniowanie kandydatów do organów spółek z udziałem Skarbu Państwa oraz państwowych osób prawnych;
- 5) zmiana modelu zbywania akcji i udziałów Skarbu Państwa (rezygnacja z pojęcia „prywatyzacja”), rezygnacja z prywatyzacji bezpośredniej – w tym zakresie ustawa

zbliża model zbywania akcji (udziałów) należących do Skarbu Państwa do standardów rynkowych;

- 6) określenie wymagań dla członków organów nadzorczych spółek z udziałem Skarbu Państwa oraz państwowych osób prawnych;
- 7) wyodrębnienie jednolitej grupy spółek o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa, w których wykonywanie uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa będzie podlegało szczególnemu nadzorowi Prezesa Rady Ministrów.

Projektowana ustawa, w zamierzeniu autorów ma skutkować długoterminowym wzrostem wartości majątku narodowego, w tym spółek z udziałem Skarbu Państwa. Zawiera ona również instrumenty w istotny sposób wzmacniające nadzór właścicielski – podwyższa ona bowiem standardy nadzoru właścicielskiego, zarówno w obszarze doboru kadr, jak i formułowania oczekiwań wobec reprezentantów Skarbu Państwa. Ważnym elementem projektowanych działań jest odejście od uzależniania sposobu wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa w spółkach od sztywno określonego poziomu zaangażowania kapitałowego lub sposobu powstania danej spółki. W intencji projektodawców, organy reprezentujące w spółkach Skarb Państwa, zobowiązane będą do działania na zasadach stricte rynkowych i właścicielskich – tj. adekwatnie do faktycznego poziomu kontroli nad danym podmiotem, opartego na uprawnieniach właścicielskich. W sferze organizacyjnej projektowana ustawa doprowadzi do zniesienia działu Skarb Państwa oraz likwidacji Ministerstwa Skarbu Państwa – w tym zakresie projektowana ustawa zawiera przesądzenie, które organy i w jakim zakresie wykonywać będą uprawnienia ze sfery dominium.

Według ostrożnych szacunków likwidacja Ministerstwa Skarbu Państwa wygeneruje blisko 100 mln zł oszczędności rocznie, co w perspektywie 10 lat oznacza ok. 1 mld zł środków finansowych, które mogą być przeznaczone na realizację innych zadań (brak wydatków na koszty prywatyzacji z likwidowanego Funduszu Skarbu Państwa, część kosztów wynagrodzeń osobowych, część wydatków inwestycyjnych czy na opłaty i podatki – z działu 750 administracja publiczna).

Na zakończenie uwag ogólnych warto wskazać, że projektowana ustawa stanowi również realizację uchwały Rady Ministrów nr 90/2016 z dnia 26 lipca 2016 r. w sprawie reformy zarządzania mieniem Skarbu Państwa.

2. Zakres ustawy.

Projektowana ustawa w zamierzeniu projektodawców ma być podstawowym aktem regulującym zasady zarządzania mieniem stanowiącym własność państwa, przy czym jej przepisy będą miały zastosowanie w zakresie nieuregulowanym w przepisach szczególnych (v. art. 1). W tym zakresie ustawa zastąpi przepisy ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, uchylanej w procedowanej równolegle ustawie – Przepisy wprowadzające ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym.

Jednocześnie w projektowanej ustawie, w zakresie terminologicznym, doprecyzowano, w stosunku do obowiązujących przepisów, pojęcie „kierownika jednostki”, poprzez wskazanie, że należy przez to rozumieć dyrektora generalnego urzędu, kierownika urzędu – w urzędach, w których nie tworzy się stanowiska dyrektora generalnego urzędu, lub osobę, która na podstawie odrębnych przepisów jest odpowiedzialna za gospodarowanie mieniem Skarbu Państwa powierzonym jednostce budżetowej (art. 2 pkt 7). Powyższe rozwiązanie pozwoli na uniknięcie wątpliwości co do zakresu tego pojęcia, które występują na gruncie obowiązujących przepisów, tj. ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, w zestawieniu z ustawą z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, a także ustawą z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych.

Dodatkowo, w słowniku ustawowym uregulowane zostało pojęcie spółki realizującej misję publiczną – katalog spółek został przeniesiony z ustawy z dnia 9 czerwca 2016 r. o zasadach wynagradzania osób kierujących niektórymi spółkami (w ustawie tej, na mocy nowelizacji zawartej w ustawie – Przepisy wprowadzające ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym w miejsce tego katalogu zostanie wprowadzone odesłanie do stosowania projektowanej ustawy), a także uzupełniony o drogowe spółki specjalnego przeznaczenia. Zmiana ta służy podkreśleniu zamierzenia projektodawców, aby projektowana ustawa była głównym aktem regulującym zasady zarządzania mieniem państwowym, do której inne ustawy, szczegółowo regulujące poszczególne instytucje w tym zakresie będą się odwoływały, co służy realizacji zasad spójności i przejrzystości systemu prawa. Warto wskazać, że dotychczasowa praktyka dostrzegła problem braku unormowania tzw. spółek misyjnych, choćby z punktu widzenia

oczekiwań ich akcjonariuszy. Jest to problem szczególnie istotny z punktu widzenia akcjonariusza publicznego – Skarbu Państwa.

Warto w tym miejscu zwrócić uwagę, że projektowana ustawa zawiera nowe ujęcie definicji państwowej osoby prawnej (v. art. 3). W obowiązujących przepisach ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, pod pojęciem państwowej osoby prawnej rozumie się inną niż Skarb Państwa jednostkę organizacyjną, posiadającą osobowość prawną, której mienie jest w całości mieniem państwowym (v. art. 1a tejże ustawy). W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że tak skonstruowana definicja budzi wątpliwości co do zakresu tego pojęcia, zwłaszcza w zestawieniu z art. 44¹ § 1 Kodeksu cywilnego, zgodnie z którym własność i inne prawa majątkowe, stanowiące mienie państwowe, przysługują Skarbowi Państwa albo innym państwowym osobom prawnym. Jest to definicja, która w żadnym stopniu nie wyjaśnia treści pojęcia. Istnieje także zgodność poglądów w doktrynie, że definicja ta jest wadliwa z punktu widzenia zasad logiki i tworzenia definicji (*idem per idem*).

Projektowana ustawa proponuje wprowadzenie nowej definicji, opartej z jednej strony na enumeratywnym wyliczeniu państwowych osób prawnych, a z drugiej strony wprowadzeniu definicji, która będzie rozstrzygała o zakwalifikowaniu danego podmiotu nie ujętego we wspomnianym wyliczeniu, jako państwowej osoby prawnej. Definicja ta ujmuje zasadnicze elementy, które charakteryzują państwową osobę prawną tj.:

- 1) utworzenie w drodze ustawy, bądź na podstawie ustawy lub w wykonaniu ustawy przez organ administracji rządowej;
- 2) wyłączne prawo Skarbu Państwa do decydowania (bezpośrednio, bądź pośrednio) o postanowieniach statutu;
- 3) wyłączne prawo Skarbu Państwa do nadwyżki między przychodami a kosztami tej osoby prawnej (jeżeli podlegają dysponowaniu);
- 4) wyłączne prawo Skarbu Państwa do dysponowania majątkiem osoby prawnej po jej rozwiązaniu lub innej utracie przez nią bytu prawnego.

Wprowadzenie tych kryteriów wynika z systemowego odniesienia do konstrukcji osób prawnych w Kodeksie cywilnym. Kodeks cywilny kształtuje zasady ustrojowe osób prawnych poprzez odwołanie się do ich ustaw ustrojowych i statutów. Dlatego za

elementy kluczowe przyjmuje się podmiot decydujący o treści statutu, podziale nadwyżki bilansowej oraz majątkowe skutki rozwiązania osoby prawnej. Podejście to odpowiada przyjmowanemu w praktyce europejskiej pojęciu rzeczywistego właściciela „beneficial owner”.

Jednocześnie ustawa precyzuje, że spółka, w której Skarb Państwa lub inna państwowa osoba prawna jest jedynym akcjonariuszem (wspólnikiem) jest również w rozumieniu prawa państwową osobą prawną.

Należy jednakże zwrócić uwagę na fakt, że przepisy ustawy w zakresie dotyczącym państwowych osób prawnych nie będą miały zastosowania do spółek (v. art. 3 ust. 5). Powyższe związane jest z założeniem, że projektowana ustawa ma doprowadzić do zbliżenia modelu wykonywania uprawnień właścicielskich w stosunku do spółek do zasad rynkowych, gdzie zarówno nadzór właścicielski jak i sposób kreowania stosunków wewnętrznych ma następować na zasadach korporacyjnych, z uwzględnieniem faktycznej kontroli operacyjnej Skarbu Państwa nad daną spółką, adekwatną do uprawnień właścicielskich. Projektowana ustawa odstępuje od tworzenia szczególnego reżimu dla spółek z udziałem Skarbu Państwa, które po jej wejściu w życie w większym stopniu będą działać na zasadach ogólnych – z korzyścią zarówno dla sprawności i efektywności procesu zarządzania, ale także z korzyścią dla bezpieczeństwa i pewności obrotu prawnego. Powyższe rozwiązanie jest spójne z wytycznymi OECD dotyczącymi nadzoru korporacyjnego w przedsiębiorstwach publicznych (wydanie 2015), które w tym zakresie wskazują, że *„państwo jako właściciel powinno zachowywać się jak każdy inny większościowy udziałowiec/akcjonariusz, kiedy ma on możliwość znaczącego wywierania wpływu na przedsiębiorstwo oraz powinno być świadomym i aktywnym udziałowcem/akcjonariuszem, kiedy ma ono pozycję mniejszościową. Państwo powinno wykonywać swoje prawa w celu ochrony swojej własności oraz optymalizacji jej wartości”*.

Warto w tym miejscu zauważyć, że wbrew pozorom, przyjęcie „korporacyjnej” metody regulacji nie skutkuje obniżeniem poziomu ochrony mienia państwowego. System będzie bowiem uszczelniony poprzez zastosowanie kryterium efektywnej kontroli korporacyjnej.

3. Zasady gospodarowania mieniem państwowym.

Projektowana ustawa określa ogólne zasady gospodarowania mieniem państwowym, które należy rozumieć jako ogólne wytyczne w zakresie dokonywania jakiejkolwiek czynności w tym zakresie (v. art. 4). Po pierwsze – mienie państwowe powinno służyć realizacji zadań publicznych, co realizuje konstytucyjną zasadę subsydiarności państwa. Po wtóre – mieniem państwowym należy gospodarować na zasadach prawidłowej gospodarki z zachowaniem szczególnej staranności.

Jednocześnie projektowana ustawa określa zakres uprawnień w zakresie gospodarowania przez organy administracji publicznej oraz przez kierowników jednostek mieniem Skarbu Państwa im powierzonym lub przez nich nabytym. W szczególności ustawa wprost przyznaje wspomnianym podmiotom uprawnienie do zbywania tego mienia, zastrzegając że zarówno gospodarowanie, jak i zbywanie składników majątkowych powinno odbywać się zgodnie z ogólnymi zasadami zarządzania mieniem państwowym. Ustawa precyzuje jednocześnie przykładowy, otwarty katalog praw i obowiązków organów administracji publicznej oraz kierowników jednostek, w powyższym zakresie wskazując, że podmioty te w szczególności: zapewniają wycenę mienia, zabezpieczają mienie przed uszkodzeniem lub zniszczeniem, wykonują czynności związane z naliczaniem należności za mienie udostępnione przed ich przejęciem oraz prowadzą windykację tych należności, współpracują z innymi organami, które na mocy odrębnych przepisów gospodarują mieniem Skarbu Państwa, a także z właściwymi jednostkami samorządu terytorialnego, podejmują czynności w postępowaniu sądowym, w szczególności w sprawach dotyczących własności lub innych praw rzeczowych na mieniu, o zapłatę należności za korzystanie z mienia, o roszczenia ze stosunku najmu, dzierżawy lub użyczenia, o stwierdzenie nabycia spadku, o stwierdzenie nabycia własności przez zasiedzenie, składają wnioski o założenie księgi wieczystej dla nieruchomości oraz o wpis w księdze wieczystej, a także zapewniają ochronę tego mienia (v. art. 5 ust. 1).

Natomiast szczegółowy sposób i tryb gospodarowania przez organy administracji publicznej oraz kierowników jednostek, w odniesieniu do nabytego lub powierzonego mienia Skarbu Państwa składnikami rzeczowymi majątku ruchomego, oraz prawami na dobrach niematerialnych określi Rada Ministrów w drodze rozporządzenia, uwzględniając zasadę racjonalnej gospodarki, wymóg stosowania trybu przetargu lub

aukcji przy rozporządzaniu składnikami aktywów trwałych oraz prawami na dobrach niematerialnych o znacznej wartości oraz określone w odrębnych przepisach zasady gospodarki finansowej jednostek sektora finansów publicznych (v. art. 5 ust. 2).

Natomiast szczegółowy sposób gospodarowania składnikami rzeczowymi majątku ruchomego oraz prawami na dobrach niematerialnych, ich sprzedaży, dzierżawy, wynajmu, przekazywania i darowizny, a także likwidacji, Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia, uwzględniając konieczność ochrony interesów Skarbu Państwa.

Projektowana ustawa określa również ogólne ramy reprezentacji Skarbu Państwa, które znajdują rozwinięcie zarówno w dalszych przepisach ustawy, jak i w przepisach szczególnych (v. art. 6).

4. Wykonywanie praw z akcji Skarbu Państwa.

Istotnym elementem powyższych działań, posiadającym znaczenie dla kierunku przyjętych w projekcie założeń jest zniesienie działu – Skarb Państwa i tym samym organu – ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, zwanego dalej „MSP”.

W obowiązującym stanie prawnym to właśnie MSP był głównym organem odpowiedzialnym za ochronę interesów Skarbu Państwa, prywatyzację, komercjalizację, a także gospodarowanie składnikami majątkowymi, w zakresie nie zastrzeżonym odrębną ustawą dla innych organów. Projektowana ustawa zmienia ten model, przenosząc zasadniczą część dotychczasowych kompetencji MSP do Prezesa Rady Ministrów.

Prezes Rady Ministrów będzie głównym (czy też „domyślnym”) organem uprawnionym do wykonywania praw z akcji i udziałów przysługujących Skarbowi Państwa (v. art. 7). Przedmiotowe rozwiązanie należy interpretować zgodnie z wytycznymi OECD dotyczącymi nadzoru korporacyjnego w przedsiębiorstwach publicznych (wydanie 2015), zgodnie z którymi *„wykonywanie praw właścicielskich powinno zostać wyraźnie zdefiniowane w strukturach administracji państwowej. Wykonywanie praw właścicielskich powinno być scentralizowane w ramach jednego podmiotu sprawującego funkcje właścicielskie lub, jeśli nie jest to możliwe, realizowane przez podmiot koordynujący. "Podmiot sprawujący funkcje właścicielskie" powinien mieć uprawnienia i kompetencje umożliwiające mu efektywne wykonywanie obowiązków”*.

Wspomniane wytyczne wskazują jednocześnie, że takie rozwiązanie „pomoże to zagwarantować, iż każdemu przedsiębiorstwu publicznemu przekazana zostanie spójna wizja w zakresie przewodnictwa strategicznego oraz wymogów sprawozdawczości. Podmiot koordynujący byłby odpowiedzialny za harmonizację i koordynację działań oraz polityki podejmowanej przez różne departamenty właścicielskie w poszczególnych ministerstwach oraz pomagalby w zapewnieniu, aby decyzje dotyczące własności przedsiębiorstwa były podejmowane przez cały rząd. Podmiot koordynujący byłby również odpowiedzialny za całokształt polityki właścicielskiej, opracowując konkretne wytyczne oraz ujednolicając praktyki stosowane przez różne ministerstwa.”.

Zaproponowana zmiana ma na celu zapewnienie Prezesowi Rady Ministrów, który co do zasady będzie organem wykonującym prawa z akcji należących do Skarbu Państwa, uprawnienia do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa w zakresie odwoływania lub zawieszania członków organów zarządzających spółek.

Stosownie do powyższego, mimo formalnego skupienia wykonywania uprawnień właścicielskich, Prezes Rady Ministrów będzie działał bardziej jako organ koordynujący, bowiem należy przyjąć, że co do zasady będzie on powierzał wykonywanie praw z akcji (udziałów) należących do Skarbu Państwa innym członkom Rady Ministrów, pełnomocnikom Rządu lub państwowym osobom prawnym. W tym zakresie ustawa – Przepisy wprowadzające ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym uchylili wszystkie wyjątki przyznające poszczególnym organom prawa do wykonywania praw z akcji stanowiących własność Skarbu Państwa, toteż będą one podlegały przekazaniu Prezesowi Rady Ministrów, który następnie, uwzględniając przedmiot działalności spółki, a także, kierując się właściwością wynikającą z przepisów ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 543 i 749) oraz zakresem zadań pełnomocnika Rządu lub przedmiotem działalności państwowej osoby prawnej przekaze im wykonywanie tych uprawnień na mocy rozporządzenia, do wydania którego upoważniać będzie go art. 8 projektowanej ustawy. Wydając wspomniane rozporządzenie, Rada Ministrów będzie wskazywała, odrębnie dla każdej spółki, członka Rady Ministrów, pełnomocnika Rządu lub państwową osobę prawną, właściwego do realizacji w stosunku do tej spółki konkretnych uprawnień, przy czym przekazanie to może dotyczyć wykonywania uprawnień z akcji należących do Skarbu Państwa, łącznie z wynikającymi z nich

prawami osobistymi lub składania w imieniu Skarbu Państwa oświadczenia woli o objęciu akcji. Jednocześnie projektowana ustawa zobowiązuje w takim przypadku Radę Ministrów do uwzględnienia, przedmiotu działalności spółki, a także, odpowiednio właściwości wynikającej z przepisów ustawy o działach administracji rządowej, zakresu zadań pełnomocnika Rządu lub przedmiotu działalności państwowej osoby prawnej. Warto jednocześnie pamiętać, że przedmiotowe rozporządzenie nie będzie mogło naruszać wymogów „unbundlingu” oraz innych reguł wynikających z prawa Unii Europejskiej.

Powyższe rozwiązanie pozwoli w sposób elastyczny i dopasowany do polityki gospodarczej państwa, a jednocześnie transparentny (wydanie rozporządzenia poprzedza proces uzgodnień, a sam projekt wymaga uzasadnienia) prowadzić politykę właścicielską w stosunku do najistotniejszych spółek.

Projektowana ustawa określa główne i wspólne dla wszystkich organów sprawujących nadzór właścicielski, a także dla państwowych osób prawnych, wytyczne co do sposobu wykonywania praw z akcji (udziałów), stanowiąc, że wykonywanie to odbywa się na zasadach prawidłowej gospodarki mieniem państwowym w celu osiągnięcia trwałego wzrostu ich wartości, z uwzględnieniem polityki gospodarczej państwa (v. art. 9). Powyższe jest wyrazem zadośćuczynienia potrzebie stworzenia właściwej proporcji pomiędzy potrzebą budowania wartości majątku narodowego a potrzebami angażowania mienia państwowego w realizację zadań publicznych, w ramach polityk określanych przez właściwe organy państwa. Istotą spółki jest łączenie kapitału wspólników we wspólnym celu gospodarczym. Państwo, działające jako wspólnik (akcjonariusz) powinno mieć możliwość oddziaływania na swoją własność, tak jak każdy inny właściciel, w celu realizacji założonych przez siebie celów – oczywiście adekwatnie do udziału we własności danego podmiotu.

Ponadto projektowana ustawa określa, że w spółkach realizujących misję publiczną, wykonywanie praw z akcji odbywa się na zasadach prawidłowej gospodarki mieniem państwowym w celu efektywnej realizacji misji publicznej realizowanej przez tę spółkę. Oczywistym jest bowiem, że niektóre rodzaje działalności prowadzonej przez spółki, istotne z punktu widzenia ważnych interesów państwa i społeczeństwa, nie może być podporządkowane celom komercyjnym.

Należy jednakże pamiętać, że rola Prezesa Rady Ministrów nie będzie ograniczać się tylko do przekazywania wykonywania uprawnień właścicielskich. Jako „koordynator” całego procesu wykonywania praw z akcji (udziałów) przysługujących Skarbowi Państwa Prezes Rady Ministrów zostanie ustawowo zobowiązany do dążenia do zapewnienia jednolitego sposobu wykonywania uprawnień z akcji należących do Skarbu Państwa. Zarysowana ogólnie kompetencja pozwoli Prezesowi Rady Ministrów na podejmowanie działań standaryzujących przedmiotowy proces, np. w postaci wydawania wiążących podległe mu organy i podmioty zarządzeń, określających, czy precyzujących zasady nadzoru właścicielskiego, politykę dywidendową, czy też politykę nominacyjną. Rozwiązanie to daje skuteczny i elastyczny instrument, który faktycznie wzmacnia spójność i efektywność nadzoru właścicielskiego – w przeciwieństwie do obecnego modelu, w którym akty wewnętrzne wydawane przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa nie były wiążące dla innych organów wykonujących nadzór właścielski.

5. Zbywanie akcji i udziałów należących do Skarbu Państwa.

Jak już wskazano w uwagach ogólnych, jednym z głównych założeń projektowanej ustawy jest także zmiana filozofii w zakresie zbywania akcji i udziałów Skarbu Państwa, która staje się jednym z elementów gospodarowania tym mieniem państwowym, a nie głównym procesem w tym zakresie. Obowiązujący obecnie mechanizm zbywania akcji i udziałów Skarbu Państwa opierał się na założeniu, że co do zasady głównym organem uprawnionym do zbywania w imieniu Skarbu Państwa akcji i udziałów był Minister Skarbu Państwa, przy czym samo zbywanie akcji i udziałów odbywało się na zasadach i w trybach określonych w ustawie z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji. Projektowana ustawa odchodzi od tego modelu, stanowiąc w art. 11, że akcje (udziały) w imieniu Skarbu Państwa zbywa, za zgodą Rady Ministrów, organ lub podmiot uprawniony do wykonywania wynikających z nich praw. Projektodawcy jednocześnie zrezygnowali z enumeratywnego wyliczenia dopuszczalnych trybów prywatyzacji, na rzecz rozwiązania, zgodnie z którym organ lub podmiot ubiegający się o wyrażenie zgody na zbycie akcji (udziałów), będzie proponował Radzie Ministrów tryb, w którym akcje (udziały) będą zbywane. Przedmiotowy wniosek będzie wymagał również przedstawienia Radzie Ministrów dokumentów określających proponowany tryb zbycia

(wraz z opisem procedury wyłaniania nabywcy), wycenę, cenę sprzedaży lub sposób jej ustalenia i sposób zapłaty, projekt umowy zbycia akcji, a także uzasadnienie, odnoszące się do skutków ekonomicznych i społecznych zbycia akcji, w tym zawierające omówienie jego wpływu na ochronę interesów Skarbu Państwa oraz ochronę interesu pracowników i innych osób związanych ze spółką. Zakres tych dokumentów zostanie ograniczony w przypadku ubiegania się o zgodę Rady Ministrów na zbycie akcji w obrocie zorganizowanym, w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi – w takim przypadku organ lub podmiot uprawniony do wykonywania praw akcji będzie zobowiązany do dołączenia dokumentów dotyczących proponowanego trybu zbycia akcji oraz uzasadnienia, obejmującego wskazane wyżej elementy (v. art. 12 ust. 2).

Ostatecznie tryb zbycia akcji określać będzie Rada Ministrów, jednocześnie z wyrażeniem zgody na dokonanie takiej operacji (art. 12 ust. 3). Jakkolwiek powyższe rozwiązanie stanowi kolejny przejaw „urynkowienia” sfery wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, to jednak należy pamiętać, że zbywane akcje stanowią składnik mienia państwowego, toteż stosownie do ogólnych zasad zarządzania tym mieniem, zbycie akcji będzie musiało uwzględniać również ochronę interesu Skarbu Państwa (art. 12 ust. 1 *in fine*).

Powyższe rozwiązania znajdą odpowiednie zastosowanie do zbywania akcji przez państwowe osoby prawne (w tym miejscu należy przypomnieć, że przepisów projektowanej ustawy odnoszących się do państwowych osób prawnych nie stosuje się do spółek). Innymi słowy, państwowa osoba prawna, niebędąca spółką, będzie zobowiązana do uzyskania zgody Rady Ministrów na zbycie akcji (udziałów), na podstawie wniosku, w którym wskaże proponowany tryb zbycia akcji, wraz z uzasadnieniem.

Projektowana ustawa utrzymuje mechanizm nieodpłatnego zbycia akcji (udziałów) Skarbu Państwa na rzecz jednostek samorządu terytorialnego lub związku jednostek samorządu terytorialnego, przy czym proces ten, w porównaniu do obowiązujących w tym zakresie regulacji ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji zostanie znacznie odformalizowany. Zgodnie z projektowaną ustawą zgodę na nieodpłatne zbycie akcji na rzecz tych jednostek, będzie wyrażała Rada Ministrów (v. art. 11). Należy również zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 13 przedmiotem

darowizny na rzecz jednostki samorządu terytorialnego lub związku jednostek samorządu terytorialnego nie będą mogły być akcje należące do Skarbu Państwa w spółce o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa.

Projektowana ustawa przesądza jednoznacznie, wzorem rozwiązań zawartych dotychczas w ustawie z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji, że zbycie akcji z naruszeniem powyższych jest nieważne. Jednocześnie projektowana ustawa przyznaje Prezesowi Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej legitymację do wystąpienia z powództwem o stwierdzenie nieważności zbycia akcji należących do Skarbu Państwa lub państwowej osobie prawnej (art. 15).

6. Zgody korporacyjne.

Projektowana ustawa opiera się na założeniu, że konsolidacja nadzoru właścicielskiego powinna odbywać się przede wszystkim w sferze regulacyjnej – w tym zakresie istotne jest wypracowanie wspólnych standardów działania w odniesieniu do wszystkich spółek z udziałem Skarbu Państwa lub państwowych osób prawnych. Dodatkowo, należy wskazać, że w obowiązującym stanie prawnym wymóg stosowania rozwiązań podwyższających standard działania spółek z udziałem Skarbu Państwa był uzależniany bądź od trybu powstania spółki (spółki powstałe w wyniku komercjalizacji) bądź od sztywno określonego poziomu zaangażowania kapitałowego Skarbu Państwa (spółki z większościowym udziałem Skarbu Państwa). Powyższe rozwiązania nie przystają już do rzeczywistości, powodując lukę w odniesieniu do spółek z mniejszościowym udziałem Skarbu Państwa, w których Skarb Państwa utrzymał kontrolę korporacyjną.

Zmiany zaproponowane w art. 16 mają na celu zapewnienie właściwego nadzoru w spółkach, przy jednoczesnym uproszczeniu związanych z tym procedur.

W związku z powyższym, projektowana ustawa przewiduje, że organ lub podmiot reprezentujący Skarb Państwa lub państwową osobę prawną, która nie jest spółką, w zakresie wykonywania praw z akcji w spółce, będzie obowiązany podejmować działania mające na celu określenie, w drodze uchwały walnego zgromadzenia lub zmiany statutu (w zależności od faktycznej siły decyzyjnej na walnym zgromadzeniu), zasad zarządzania mieniem przewidujących, że zgody walnego zgromadzenia wymaga rozporządzenie składnikami aktywów trwałych w rozumieniu przepisów o rachunkowości, zaliczonymi do wartości niematerialnych i prawnych, rzeczowych

aktywów trwałych lub inwestycji długoterminowych, w tym wniesienia jako wkładu do spółki lub spółdzielni, a także w zakresie oddania tych składników do korzystania innym podmiotom, na okres dłuższy niż 180 dni w roku kalendarzowym, na podstawie czynności prawnych, nabycie składników aktywów trwałych, objęcie albo nabycie akcji innej spółki lub zbycie nabytych albo objętych akcji innej spółki (v. art. 16 ust. 1).

Należy zwrócić uwagę, iż wprowadzany próg kwotowy określony jako 5% sumy aktywów w rozumieniu przepisów o rachunkowości, ustalonych na podstawie ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego będzie ustalany odrębnie w odniesieniu do każdej spółki i będzie uwzględniał jej wielkość i kondycję finansową. Wprowadzono konieczność uzyskiwania zgód na zawarcie umów o usługi prawne, usługi marketingowe, usługi w zakresie stosunków międzyludzkich (public relations) i komunikacji społecznej oraz usługi doradztwa związanego z zarządzaniem, jeżeli wysokość wynagrodzenia przewidzianego łącznie za świadczone usługi przekracza 500 000 zł netto w stosunku rocznym oraz w których maksymalna wysokość wynagrodzenia nie jest określona.

Dodatkowo podmiot uprawniony do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa lub państwowa osoba prawna, w zakresie wykonywania praw z akcji przysługujących tym podmiotom, są obowiązane podejmować działania mające na celu wprowadzenie wymienionych w ustawie wymogów, także do statutów spółek, wobec których spółka z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej jest przedsiębiorcą dominującym, w rozumieniu art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 184, 1618 i 1634).

Jednocześnie organ lub podmiot reprezentujący Skarb Państwa lub państwową osobę prawną, która nie jest spółką, w zakresie wykonywania praw z akcji w spółce, będzie obowiązany podejmować działania mające na celu określenie, w drodze uchwały walnego zgromadzenia lub zmiany statutu tej spółki, że zgody rady nadzorczej wymaga zawarcie przez spółkę umowy:

- 1) darowizny lub innej umowy o podobnym skutku o wartości przekraczającej 20 000 złotych lub 0,1% sumy aktywów w rozumieniu przepisów o rachunkowości, ustalonych na podstawie ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego;
- 2) zwolnienia z długu lub innej umowy o podobnym skutku o wartości przekraczającej 50 000 złotych lub 0,1% sumy aktywów w rozumieniu przepisów

o rachunkowości, ustalonych na podstawie ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego (v. art. 16 ust. 3).

Niezależnie od powyższego, w celu zwiększenia jawności i transparentności w zakresie gospodarowania mieniem państwowym, projektowana ustawa przewiduje nałożenie na organ lub podmiot reprezentujący Skarb Państwa lub państwową osobę prawną, która nie jest spółką, w zakresie wykonywania praw z akcji w spółce, obowiązku podejmowania działań mających na celu określenie, w drodze uchwały walnego zgromadzenia lub zmiany statutu tej spółki, zasad zbywania składników aktywów trwałych w rozumieniu przepisów o rachunkowości, przy czym projektowana ustawa precyzuje, że zasady zbywania składników aktywów trwałych powinny uwzględniać zastosowanie trybu przetargu oraz wyjątki od obowiązku jego zastosowania, w przypadku zbywania przez spółkę składników aktywów trwałych, o wartości przekraczającej 0,1% sumy aktywów w rozumieniu przepisów o rachunkowości, ustalonych na podstawie ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego, chyba że wartość ta nie przekracza 20 000 zł (v. art. 16 ust. 4).

Ponadto organ lub podmiot reprezentujący Skarb Państwa lub państwową osobę prawną, która nie jest spółką, w zakresie wykonywania praw z akcji w spółce, będzie obowiązany podejmować działania mające na celu określenie, w drodze uchwały walnego zgromadzenia lub zmiany statutu tej spółki, że członkowie zarządu powoływani i odwoływani są przez radę nadzorczą po przeprowadzeniu postępowania kwalifikacyjnego, którego celem będzie sprawdzenie i ocena kwalifikacji kandydatów oraz wyłonienie najlepszego kandydata na członka organu zarządzającego (v. art. 17). Istotne jest, by kadry menedżerskie spółek z udziałem Skarbu Państwa i państwowych osób prawnych były w możliwie najwyższym stopniu profesjonalne. Obecne reguły są natomiast sztywne (nierynkowe) oraz dotyczą niewielkiej liczby spółek, świadcząc o luce regulacyjnej. Analogiczne rozwiązania mają być także wprowadzone do statutów spółek, wobec których spółka z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej jest przedsiębiorcą dominującym, w rozumieniu art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 184, 1618 i 1634). Obowiązki w tym zakresie ustawa nakłada na podmiot uprawniony do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa lub państwową osobę prawną, w zakresie wykonywania praw z akcji przysługujących tym podmiotom.

Powyższe rozwiązania, wzorowane co do mechanizmu na ustawie z dnia 9 czerwca 2016 r. o zasadach kształtowania wynagrodzeń osób kierujących niektórymi spółkami, zapewniają elastyczne prowadzenie nadzoru właścicielskiego, w stopniu adekwatnym do realnej siły korporacyjnej Skarbu Państwa w danym podmiocie, z pełnym poszanowaniem praw pozostałych akcjonariuszy (wspólników), ale także bez obniżenia poziomu ochrony interesów Skarbu Państwa.

7. Wymogi dla kandydatów na członków organów nadzorczych oraz organów zarządzających.

Jak wskazano na wstępie niniejszego uzasadnienia, projektowana ustawa podwyższa standardy nadzoru właścicielskiego, zarówno w obszarze doboru kadr, jak i formułowania oczekiwań wobec reprezentantów Skarbu Państwa. W wykonaniu tego założenia projektowana ustawa określa wymogi, które musi spełniać kandydat do organów nadzorczych spółek z udziałem Skarbu Państwa (v. art. 18 ust. 1). Do składu takiego organu będzie mogła być powołana osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub tytuł równorzędny, lub uznany w Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie odrębnych przepisów, tytuł równorzędny uzyskany za granicą oraz posiada okres zatrudnienia nie krótszy niż 5 lat na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania, spółdzielczej umowy o pracę, lub świadczenia usług na podstawie innej umowy lub wykonywania działalności gospodarczej na własny rachunek, a także spełnia przynajmniej jeden z poniższych wymogów:
 - a) posiada stopień naukowy doktora nauk ekonomicznych lub prawnych,
 - b) posiada tytuł zawodowy radcy prawnego, adwokata, biegłego rewidenta, doradcy podatkowego, doradcy inwestycyjnego lub doradcy restrukturyzacyjnego,
 - c) ukończyła studia Master of Business Administration (MBA),
 - d) posiada certyfikat Chartered Financial Analyst (CFA),
 - e) posiada certyfikat Certified International Investment Analyst (CIIA),
 - f) posiada certyfikat Association of Chartered Certified Accountants (ACCA),
 - g) posiada certyfikat Certified in Financial Forensics (CFF),
 - h) złożyła egzamin dla kandydatów do organów nadzorczych przed komisją wyznaczoną przez Prezesa Rady Ministrów;

- 2) nie pozostaje w stosunku pracy ze spółką ani nie świadczy pracy lub usług na jej rzecz na podstawie innego tytułu prawnego;
- 3) nie posiada akcji w spółce zależnej, z wyjątkiem akcji dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym;
- 4) nie pozostaje w spółce, o której mowa w pkt 3, w stosunku pracy ani nie świadczy pracy lub usług na ich rzecz na podstawie innego tytułu prawnego;
- 5) nie wykonuje zajęć, które pozostawałyby w sprzeczności z jej obowiązkami albo mogłyby wywołać podejrzenie o stronnictwo lub interesowność, lub rodzić konflikt interesów wobec działalności spółki.

Powyższe wymogi będą miały odpowiednie zastosowanie do kandydatów na członków organów nadzorczych państwowych osób prawnych (art. 18 ust. 6).

Warto w tym miejscu wspomnieć, że projektowana ustawa wprowadza istotny wymóg posiadania przez kandydata pozytywnej opinii Rady do spraw spółek z udziałem Skarbu Państwa i państwowych osób prawnych – przy czym opinia ta będzie dotyczyć zarówno członków organów nadzorczych spółek, jak i państwowych osób prawnych, i ich spółek.

Podmiot uprawniony do wykonywania praw udziałowych, nie będzie mógł wskazać jako kandydata na członka organu nadzorczego osoby, która spełnia chociaż jeden z warunków: pełni funkcję społecznego współpracownika albo jest zatrudniona w biurze poselskim, senatorskim, poselsko-senatorskim lub biurze posła do Parlamentu Europejskiego na podstawie umowy o pracę lub świadczy pracę na podstawie umowy zlecenia lub innej umowy o podobnym charakterze, wchodzi w skład organu partii politycznej reprezentującej partię polityczną na zewnątrz oraz uprawnionego do zaciągania zobowiązań, jest zatrudniona przez partię polityczną na podstawie umowy o pracę lub świadczy pracę na podstawie umowy zlecenia lub innej umowy o podobnym charakterze. W przypadku naruszenia któregokolwiek z powyższych zakazów organ uprawniony do powołania członka organu nadzorczego państwowej osoby prawnej, która nie jest spółką, niezwłocznie podejmuje działania mające na celu odwołanie członka organu nadzorczego.

W przypadku gdy członek organu nadzorczego nie będzie spełniał powyższych wymogów, organ właściwy do jego odwołania będzie zobowiązany do niezwłocznego

podjęcia działań mających na celu odwołanie członka organu nadzorczego (v. art. 18 ust. 7).

Podmiot uprawniony do wykonywania praw udziałowych, w zakresie wykonywania praw z akcji w spółce, będzie obowiązany podejmować działania mające na celu określenie, w drodze uchwały walnego zgromadzenia lub zmiany statutu tej spółki, wymogów jakie powinni spełniać kandydaci na członków organu zarządzającego (v. art. 21). Podejmując powyższe zadania, podmiot będzie zobowiązany uwzględnić, że w szczególności, że członkiem organu zarządzającego spółki:

- 1) może być osoba, która spełnia łącznie następujące warunki:
 - a) posiada tytuł zawodowy magistra lub tytuł równorzędny, lub uznany w Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie odrębnych przepisów, tytuł równorzędny uzyskany za granicą,
 - b) posiada co najmniej 5-letni okres zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania, spółdzielczej umowy o pracę, lub świadczenia usług na podstawie innej umowy lub wykonywania działalności gospodarczej na własny rachunek,
 - c) posiada co najmniej 3-letnie doświadczenie na stanowiskach kierowniczych lub samodzielnych albo wynikające z prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek,
 - d) spełnia inne wymogi określone w przepisach prawa, a w szczególności nie narusza ograniczeń lub zakazów zajmowania stanowiska członka organu zarządzającego w spółkach handlowych;
- 2) nie może być osoba, która spełnia chociaż jeden z poniższych warunków:
 - a) pełni funkcję społecznego współpracownika albo jest zatrudniona w biurze poselskim, senatorskim, poselsko-senatorskim lub biurze posła do Parlamentu Europejskiego na podstawie umowy o pracę lub świadczy pracę na podstawie umowy zlecenia lub innej umowy o podobnym charakterze,
 - b) wchodzi w skład organu partii politycznej reprezentującego partię polityczną na zewnątrz oraz uprawnionego do zaciągania zobowiązań,
 - c) jest zatrudniona przez partię polityczną na podstawie umowy o pracę lub świadczy pracę na podstawie umowy zlecenia lub innej umowy o podobnym charakterze,

- d) pełni funkcję z wyboru w zakładowej organizacji związkowej lub w zakładowej organizacji związkowej spółki z grupy kapitałowej,
- e) jej aktywność społeczna lub zarobkowa rodzi konflikt interesów wobec działalności spółki.

Projektowana ustawa nakłada równocześnie obowiązek wprowadzenia, w miarę posiadanych możliwości, powyższych zasad w grupach kapitałowych, w których spółka z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej jest spółką dominującą w rozumieniu art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

Warto jednocześnie zwrócić uwagę, że projektowana ustawa utrzymuje możliwość zasiadania w organach nadzorczych spółek dla osób, które nie posiadają tytułów naukowych lub zawodowych albo certyfikatów, określonych w art. 18 ust. 1 pkt 1 lit. a–g, pod warunkiem złożenia egzaminu przed komisją wyznaczoną przez Prezesa Rady Ministrów. Egzamin ten, jest wzorowany na egzaminie organizowanym przez Ministra Skarbu Państwa na podstawie obowiązujących przepisów art. 12 ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji. Dodatkowo w ustawie – Przepisy wprowadzające ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym zostanie dodana regulacja, zgodnie z którą osoby, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy złożyły egzamin przed komisją wyznaczoną przez Ministra Skarbu Państwa lub wcześniej (przed 2004 r.) przed komisją powołaną przez Ministra Przekształceń Własnościowych, Ministra Przemysłu i Handlu, Ministra Skarbu Państwa lub Komisją Selekcyjną powołaną na podstawie przepisu art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 1993 r. o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji – będą uznawane za osoby spełniające warunek, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1 lit. h. Innymi słowy utrzymane zostanie w mocy uprawnienie do zasiadania w organach nadzorczych spółek również na podstawie dotychczasowych egzaminów, co zabezpiecza poszanowanie konstytucyjnej zasady praw nabytych.

Ustawa zawiera regulacje dotyczące zasad i zakresu przeprowadzania egzaminu składanego przed komisją powoływaną przez Prezesa Rady Ministrów, wnoszenia opłat, i wynagradzania komisji (v. art. 20).

8. Rada do spraw spółek z udziałem Skarbu Państwa i państwowych osób prawnych.

W celu zapewnienia kompleksowego i profesjonalnego wsparcia Prezesa Rady Ministrów w zakresie realizacji opisanych wyżej zadań, projektowana ustawa określa zadania Rady do spraw spółek z udziałem Skarbu Państwa i państwowych osób prawnych, zwanej dalej „Radą” (v. art. 23). Koncepcja powołania Rady nawiązuje do funkcjonujących w ramach spółek wyspecjalizowanych komórek zajmujących się polityką HR. Podobnie Rada zostanie umiejscowiona w strukturze Kancelarii Prezesa Rady Ministrów – jak wskazano wyżej – głównego organu uprawnionego do wykonywania praw z akcji (udziałów) należących do Skarbu Państwa, koordynującego wykonywanie nadzoru właścicielskiego. Konsekwentnie koszty działania Rady będą pokrywane z budżetu państwa, z części Kancelaria Prezesa Rady Ministrów (v. art. 29).

Dodatkowo w nowym modelu nadzoru właścicielskiego nad majątkiem państwowym, utworzenie Rady jest rozumiane jako stworzenie centralnego ośrodka kompetencji i informacji, przede wszystkim w celu wsparcia Prezesa Rady Ministrów, a także pozostałych organów administracji publicznej wykonujących prawa z akcji. Zadaniem Rady będzie:

- 1) opiniowanie kandydatów na członków organów nadzorczych, wyznaczonych albo wskazanych przez Skarb Państwa albo państwową osobę prawną, albo przez organy spółek, wobec których spółka z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej jest przedsiębiorcą dominującym, w rozumieniu art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów;
- 2) opiniowanie dokumentów dotyczących polityki państwa w zakresie zarządzania mieniem państwowym;
- 3) opiniowanie projektów aktów normatywnych w zakresie zarządzania mieniem państwowym;
- 4) opiniowanie kandydatów na członków organów zarządzających (kompetencja fakultatywna);
- 5) wydawanie, na wniosek Prezesa Rady Ministrów, opinii w sprawach związanych z zarządzaniem mieniem państwowym.

Brak pozytywnej opinii Rady uniemożliwi powołanie danej osoby do składu organu nadzorczego, przez podmioty wskazane w pkt 1 powyżej. Natomiast powołanie członka

organu nadzorczego bez pozytywnej opinii Rady będzie powodowało odpowiedzialność karną (v. art. 44).

Projektowana ustawa precyzuje tryb wyrażania opinii, która będzie wydawana na wniosek organu uprawnionego do powołania lub wskazania kandydata. Warto jednakże zwrócić uwagę, że informacja o udzieleniu pozytywnej opinii będzie miała charakter jawny, ponieważ stosownie do projektowanego art. 24 ust. 6, będzie ona podlegała publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Podkreślenia wymaga, że ustawa nie nakłada obowiązku publikacji treści opinii, ale informacji, że została wyrażona opinia (pozytywna albo negatywna).

O ile wymóg wystąpienia o opinię Rady w opisanych wyżej w pkt. 1 przypadkach będzie obowiązkowy, to projektowana ustawa dopuszcza również możliwość zwrócenia się do Rady, z prośbą o wyrażenie opinii, przez uprawnione do powoływania członka organu zarządzającego organy spółek z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej, która nie jest spółką, a także organy spółek, wobec których spółka z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej, która nie jest spółką, jest przedsiębiorcą dominującym, w rozumieniu art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (v. art. 25).

Wydając opinię o kandydacie Rada dokona oceny, czy kandydat posiada wiedzę, umiejętności i doświadczenie, wymagane do pełnienia funkcji członka organu nadzorczego, a także spełnia ustawowe wymogi dla kandydata na członka organu nadzorczego oraz czy daje rękojmię należytego pełnienia funkcji członka organu nadzorczego (v. art. 24 ust. 5).

Członkowie Rady, w liczbie 9, będą powoływani i odwoływani przez Prezesa Rady Ministrów (v. art. 26 ust. 1 i art. 27 ust. 1). W celu zwiększenia transparentności procesu nominacji do Rady, informacja o powołaniu i odwołaniu jej członka będzie zamieszczana w Biuletynie Informacji Publicznej – na stronie podmiotowej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów (v. art. 27 ust. 3). Członkiem Rady będzie mogła zostać osoba, która posiada pełną zdolność do czynności prawnych, korzysta w pełni z praw publicznych, nie została skazana prawomocnym wyrokiem sądu za popełnienie umyślnego przestępstwa lub przestępstwa skarbowego, a także posiada wiedzę,

umiejętności i doświadczenie, odpowiednie do pełnienia funkcji w Radzie i wykonywania powierzonych jej obowiązków, oraz daje rękojmię należytego wykonywania tych obowiązków. Dodatkowym wymogiem będzie konieczność spełniania przez kandydata do składu Rady określonych przepisami prawa wymagań dla członka organu nadzorczego spółki, w tym określone w art. 18 ustawy (v. art. 26 ust. 2).

Członkostwo w Radzie będzie ustawało z chwilą odwołania, złożenia rezygnacji, skazania prawomocnym wyrokiem sądu na karę pozbawienia wolności za popełnienie przestępstwa, a także śmierci członka Rady (v. art. 27 ust. 2).

Jednocześnie, w celu ograniczenia ryzyka wystąpienia konfliktu interesów, projektowana ustawa przesądza, że członek Rady nie może być członkiem organu nadzorczego spółki z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej, która nie jest spółką ani spółki wobec, której spółka z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej, która nie jest spółką jest przedsiębiorcą dominującym, w rozumieniu art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (v. art. 26 ust. 3).

Pracami Rady będzie kierował przewodniczący, powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród członków Rady (v. art. 28 ust. 1 i 2). Rada, jako organ kolegialny, będzie podejmowała rozstrzygnięcia w drodze uchwał, przyjmowanych zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej 5 członków Rady (v. art. 28 ust. 3).

Za udział w pracach Rady jej członkom będzie przysługiwało miesięczne wynagrodzenie w wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego (v. art. 28 ust. 4).

Ustawa różnicuje wynagrodzenie członków i Przewodniczącego Rady. Zmiana ta uwzględnia zróżnicowany nakład pracy i konieczne zaangażowanie.

9. Wykonywanie praw z akcji (udziałów) w spółkach o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa.

Celem otoczenia szczególnym nadzorem najistotniejszych podmiotów z punktu widzenia ich znaczenia dla gospodarki państwa, w tym skali prowadzonej działalności czy też udziału danej spółki w rynku, projektowana ustawa wyodrębnia kategorię

spółek o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa. Wykaz tych spółek będzie określał Prezes Rady Ministrów w drodze rozporządzenia (v. art. 30). Ustawa określa kryteria, jakie będzie musiała spełniać spółka, aby mogła być otoczona szczególnym nadzorem. Kryteria te to przede wszystkim prowadzenie działalności w przedmiocie określonym w art. 30 w ust. 1, a ponadto znaczenie tej działalności dla gospodarki państwa (oceny tego znaczenia będzie dokonywał Prezes Rady Ministrów wydając rozporządzenie). W obecnym stanie prawnym istnieje kilka katalogów spółek określanych jako istotne, przy czym często katalogi te pozostają w stosunku do siebie w rozbieżności.

W tym miejscu należy podkreślić, że uznanie danej spółki za spółkę o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa, będzie rodzić skutki wyłącznie po stronie państwa, bez wpływu na sytuację pozostałych akcjonariuszy (wspólników) takiej spółki, w związku z czym nie powstają ryzyka naruszenia swobód TFUE. W spółkach o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa zostanie wprowadzony obowiązek sporządzania pisemnej instrukcji do głosowania w imieniu Skarbu Państwa w ramach organów stanowiących spółek, zatwierdzanej przez Prezesa Rady Ministrów. Należy wskazać, że nie jest to jednak przepis naruszający system prawa, ale określa sposób kształtowania treści oświadczenia woli Skarbu Państwa przez organy państwa.

Osoba wykonująca w imieniu organu lub podmiotu wykonującego w spółce uznanej za spółkę o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa uprawnienia przysługujące Skarbowi Państwa lub państwowej osobie prawnej na walnym zgromadzeniu działa na podstawie pisemnej instrukcji do głosowania sporządzonej przez ten organ lub podmiot, zatwierdzanej przez Prezesa Rady Ministrów w sprawach, o których mowa w art. 16 niniejszej ustawy, a także w sprawach, o których mowa w art. 215 i art. 385 Kodeksu spółek handlowych, które są istotne z punktu widzenia zapewnienia jednolitego nadzoru właścicielskiego Skarbu Państwa.

Jednocześnie w spółkach o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa zostaną podniesione wymagania w stosunku do osób ubiegających się o członkostwo w ich organach nadzorczych. Zgodnie z projektowanym art. 32 jako kandydata na członka organu nadzorczego spółki strategicznej będzie można wskazać osobę, która: spełnia warunki, o których mowa w art. 18 ustawy, posiada doświadczenie zawodowe nie krótsze niż 10 lat, posiada wiedzę lub doświadczenie zawodowe w zakresie: zarządzania

działalnością przedsiębiorstw, nadzoru nad działalnością organów zarządzających przedsiębiorców, doradztwa gospodarczego lub specyfiki funkcjonowania rynku objętego przedmiotem działalności spółek o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa. Warto jednocześnie podkreślić, że w stosunku do tej grupy kandydatów również wymagana będzie pozytywna opinia Rady.

Powyższe rozwiązania wzmacniają nadzór właścicielski nad grupą najistotniejszych podmiotów, a ponadto zwiększają transparentność tego procesu.

10. Zarządzanie mieniem Skarbu Państwa innym niż akcje.

Za podstawę prac nad przepisami projektowanej ustawy w zakresie zarządzania mieniem Skarbu Państwa innym niż akcje (udziały) przyjęto obowiązujące przepisy ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, która, jak wyżej wskazano, zostanie uchylona. Przepisy te zostały zmodyfikowane, stosownie do zmian w zakresie zarządzania mieniem Skarbu Państwa, takich jak zniesienie działu Skarb Państwa oraz likwidacja ministerstwa właściwego do obsługi tego organu.

W związku z powyższym projektowana ustawa przewiduje, że zarządzanie mieniem Skarbu Państwa innym niż akcje będzie przysługiwało w szczególności wojewodzie. W tym zakresie ustawa przewiduje, że wojewoda m.in.:

- 1) wykonuje uprawnienia przysługujące Skarbowi Państwa wobec innego, niż środki finansowe mienia:
 - a) pozostałego po zlikwidowanych państwowych jednostkach organizacyjnych lub spółkach z udziałem Skarbu Państwa,
 - b) pozostałego po rozwiązanych bądź wygasłych umowach o oddanie przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania,
 - c) przejętego przez Skarb Państwa z innych tytułów;
- 2) reprezentuje Skarb Państwa w odniesieniu do spadków przypadających Skarbowi Państwa, w tym długów spadkowych, z zastrzeżeniem kompetencji przyznanych starostom wykonującym zadania z zakresu administracji rządowej oraz konsulom;
- 3) przejmuje lub gospodaruje innym, niż środki finansowe mieniem pozostałym po przedsiębiorstwie państwowym wykreślonym z rejestru przedsiębiorców;
- 4) przyjmuje na rzecz Skarbu Państwa darowizny mienia;

- 5) przyjmuje, a także wykonuje czynności zwykłego zarządu oraz przekraczające zakres zwykłego zarządu wobec spadków i darowizn mienia na rzecz Skarbu Państwa, zabezpieczonych i zrealizowanych przez konsula na mocy odrębnych przepisów (przy czym ta kompetencja będzie przysługiwała wyłącznie wojewodzie mazowieckiemu) (v. art. 34 ust. 1).

Właściwość wojewody będzie ustalana według: siedziby jednostki organizacyjnej Skarbu Państwa, państwowej osoby prawnej lub spółki z udziałem Skarbu Państwa, w przypadku gdy mienie jednostki organizacyjnej Skarbu Państwa, państwowej osoby prawnej lub spółki z udziałem Skarbu Państwa znajduje się na obszarze właściwości jednego wojewody albo miejsca, w którym znajduje się przejęte przez Skarb Państwa mienie lub jego przeważająca część, gdy mienie jednostki organizacyjnej Skarbu Państwa, państwowej osoby prawnej lub spółki z udziałem Skarbu Państwa, znajduje się na obszarze właściwości kilku wojewodów, miejsca, w którym znajduje się mienie lub jego przeważająca część, miejsca zamieszkania spadkodawcy, a jeżeli jego miejsca zamieszkania w Rzeczypospolitej Polskiej nie da się ustalić, według miejsca, w którym znajduje się majątek spadkowy lub jego przeważająca część, miejsca położenia przeważającej części składników majątkowych będących przedmiotem darowizn na rzecz Skarbu Państwa. W przypadku spadków i darowizn zagranicznych właściwy będzie wojewoda mazowiecki (v. art. 34 ust. 2).

Z uwagi na stanowisko Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa co do pozycji wojewody na gruncie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2015 r. poz. 1774) uznano za zasadne utrzymanie istniejącego w obowiązującym porządku prawnym rozwiązania (art.7c ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 roku o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (tj. Dz. U. z 2016 r. poz. 154, z późn. zm.) wskazującego na przejściowy charakter uprawnień wojewody w odniesieniu do nieruchomości Skarbu Państwa. Pomimo bowiem wzmocnienia kompetencji wojewody projektowane zmiany nie zmierzają bowiem do zmiany pojęcia organu właściwego w odniesieniu do nieruchomości Skarbu Państwa. Zgodnie z art. 4 pkt 9 ustawy o gospodarce nieruchomościami organem właściwym w odniesieniu do nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa pozostaje starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej.

Projektowana ustawa przewiduje, że jeżeli z odrębnych przepisów nie będzie wynikało, jakiej państwowej osobie prawnej przysługują prawa majątkowe do składnika mienia państwowego, prawa te będą przysługiwały Skarbowi Państwa (v. art. 35 ust. 1). Jednocześnie wprowadza się domniemanie kompetencji ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wykonywania w imieniu Skarbu Państwa uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa wobec składnika mienia państwowego, jeżeli z odrębnych przepisów nie będzie wynikała właściwość innego organu lub jednostki organizacyjnej Skarbu Państwa. Prezes Rady Ministrów będzie mógł przekazać wykonywanie uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa do poszczególnych składników mienia państwowego innemu organowi lub jednostce organizacyjnej Skarbu Państwa (v. art. 35 ust. 6).

Ponadto ustawa zastrzega, że Prezes Rady Ministrów będzie wykonywał w imieniu Skarbu Państwa uprawnienia określone w odrębnych przepisach, uprawnienia przysługujące Skarbowi Państwa względem państwowych osób prawnych, o których mowa w art. 44¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, chyba, że z odrębnych przepisów wynikać będzie właściwość innego organu jednostki organizacyjnej Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej (art. 35 ust. 2).

Odnosnie do praw własności nieruchomości Skarbu Państwa ustawa wskazuje, że minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa będzie wykonywał w imieniu Skarbu Państwa uprawnienia przysługujące Skarbowi Państwa do tych nieruchomości, chyba że z odrębnych przepisów będzie wynikała właściwość innego organu, jednostki organizacyjnej Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej. Zmiany te korespondują ze zmianami zawartymi w odrębnej nowelizacji ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami. Warto w tym miejscu jednocześnie wskazać, że minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa uzyskał dodatkowy instrument w postaci możliwości żądania od wojewodów przekazania na rzecz wskazanych przez niego podmiotów, na cele realizacji zadań określonych w art. 51, art. 51a, art. 58 ust. 1, art. 59 ust. 1, art. 60 ust. 1 i art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (v. art. 34).

Jednocześnie projektowana ustawa wskazuje, że minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego będzie wykonywał w imieniu Skarbu Państwa uprawnienia w odniesieniu do praw autorskich i pokrewnych oraz praw zależnych, chyba, że z odrębnych przepisów wynika właściwość innego organu, jednostki organizacyjnej Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej (v. art. 35 ust. 4). Prezes Rady Ministrów będzie mógł jednak przekazać wykonywanie uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa do poszczególnych składników mienia państwowego innemu organowi lub jednostce organizacyjnej Skarbu Państwa.

Potrącenie z wierzytelności Skarbu Państwa przysługującej danemu podmiotowi reprezentującemu Skarb Państwa będzie mogło być dokonane jeżeli potrącana wierzytelność wzajemna przysługuje wobec tego samego podmiotu reprezentującego Skarb Państwa. Z wierzytelności Skarbu Państwa nie będzie można potrącić wierzytelności wzajemnej, która była przedmiotem obrotu jako wierzytelność wobec Skarbu Państwa (art. 36 ust. 1).

11. Nadzór nad czynnościami prawnymi państwowych osób prawnych.

Projektowa ustawa utrzymuje rozwiązania dotyczące wyrażania zgód na rozporządzenie przez państwowe osoby prawne składnikami aktywów trwałych w rozumieniu ustawy o rachunkowości, wprowadzając jednocześnie istotne modyfikacje.

Po pierwsze dokonanie przez państwową osobę prawną czynności prawnej w zakresie rozporządzenia składnikami aktywów trwałych w rozumieniu przepisów o rachunkowości, zaliczonymi do wartości niematerialnych i prawnych, rzeczowych aktywów trwałych lub inwestycji długoterminowych, w tym wniesienia jako wkładu do spółki lub spółdzielni, będzie wymagać zgody, jeżeli wartość rynkowa tych składników przekracza kwotę 200 000 złotych, przy czym jeżeli wartość rynkowa składników aktywów trwałych nie przekroczy 5 000 000 złotych zgodę tę będzie wydawał organ nadzorujący, natomiast powyżej tej kwoty a także w sytuacji, gdy państwowa osoba prawna nie posiada organu nadzorującego albo nie da się takiego organu ustalić Prezes Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (v. art. 37 ust. 1).

Po drugie uzyskania zgody tych samym organów będzie też wymagało dokonanie czynności prawnej w zakresie oddania składników aktywów trwałych w rozumieniu przepisów o rachunkowości, zaliczonymi do wartości niematerialnych i prawnych,

rzeczowych aktywów trwałych lub inwestycji długoterminowych do odpłatnego korzystania, jeżeli wartość rynkowa przedmiotu czynności prawnej przekracza kwotę 200 000 złotych. Wychodząc naprzeciw zgłaszanym przez uczestników obrotu gospodarczego postulatom, ustawa definiuje pojęcie wartości rynkowej przedmiotu czynności prawnej.

Zmiana ma na celu maksymalne uproszczenie sposobu rozumienia wartości rynkowej przedmiotu czynności prawnej. Na gruncie dotychczasowego art. 5a ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa pojęcie „wartości przedmiotu rozporządzenia” nie było rozumiane jednolicie i prowadziło do rozbieżności w interpretacjach.

Jednocześnie ustawa precyzuje przypadki, w których państwowa osoba prawna nie będzie zobowiązana do wystąpienia z wnioskiem o zgodę (v. art. 37 ust. 5). Na szczególną uwagę zasługuje wyłączenie z tego katalogu spółek, co jest konsekwentnym zastosowaniem założenia zrównania pozycji Skarbu Państwa z pozycją innych wspólników lub akcjonariuszy spółek jednoosobowych, poprzez rezygnację ze stosowania wobec tych spółek obowiązku uzyskiwania zgody organu administracji na rozporządzanie składnikami aktywów trwałych lub oddawanie ich do korzystania. Uczestnictwo Skarbu Państwa w spółce handlowej, podobnie jak w przypadku innych akcjonariuszy spółek jednoosobowych, nie powinno wiązać się bezpośrednio ani z prowadzeniem jej spraw, ani też ze sprawowaniem nadzoru nad prowadzoną przez nią działalnością. Spółka handlowa jest bowiem organizacją, która posiada zinstytucjonalizowaną formułę zarządzania. W przypadku spółek kapitałowych kompetencje zarządcze, nadzorcze i uchwałodawcze są ściśle rozdzielone między organami spółki. Dlatego też decyzje w sprawach istotnych dla spółki podejmowane są przez wspólników lub akcjonariuszy przy zastosowaniu procedur korporacyjnych.

Przewidziany dotychczas w art. 5a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa wymóg uzyskania przez jednoosobowe spółki Skarbu Państwa zgody ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa na dokonanie czynności prawnej w zakresie rozporządzania składnikami aktywów trwałych w rozumieniu przepisów o rachunkowości, jest dodatkowym instrumentem kontrolnym, za pomocą którego organ administracji rządowej działający w sferze dominium wypełnia zadania, które w odniesieniu do jednoosobowej spółki

Skarbu Państwa organy administracji rządowej mogą realizować wykonując prawa z akcji lub udziałów.

Dlatego też w obowiązującym stanie prawnym powyższy mechanizm nie ma zastosowania do jednoosobowych spółek Skarbu Państwa, w których prawa z akcji lub udziałów wykonuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, jeżeli na mocy postanowień statutu albo umowy spółki na jej dokonanie jest wymagana zgoda walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników.

W związku z likwidacją działu administracji rządowej Skarb Państwa różne organy administracji będą wykonywały prawa z akcji lub udziałów w spółkach z udziałem Skarbu Państwa. Dlatego też uzasadnione jest, aby przepisy prawa umożliwiały kontrolę czynności prawnych jednoosobowych spółek Skarbu Państwa w zakresie rozporządzania składnikami aktywów trwałych przez te organy, które posiadają wiedzę i doświadczenie w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej przez spółki, poprzez wykonywanie praw z akcji na walnym zgromadzeniu albo zgromadzeniu wspólników.

Należy również zwrócić uwagę, że rozwiązania zaproponowane w powyższym zakresie są zgodne z cytowanymi wyżej Wytycznymi OECD dotyczącymi nadzoru korporacyjnego w przedsiębiorstwach publicznych, które stanowią, że „Rządy powinny uprościć i ujednoczyć formy prawne, w ramach których funkcjonują przedsiębiorstwa publiczne. Ich praktyki operacyjne powinny być oparte na powszechnie przyjętych normach korporacyjnych.”. Natomiast w art. 16 ust. 5 przewiduje się objęcie takimi samymi zasadami również spółek z grupy kapitałowej, tj. spółek, wobec których spółka z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej jest przedsiębiorcą dominującym, w rozumieniu art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 184, 1618 i 1634).

Należy przy tym zwrócić uwagę, że projektowana ustawa, w art. 16 ust. 1 pkt 1, przewiduje wprowadzenie jednolitego systemu kontroli tego typu rozporządzeń dla wszystkich spółek z udziałem Skarbu Państwa lub państwowych osób prawnych, bez względu na poziom ich zaangażowania kapitałowego w spółce.

Z wnioskiem o wyrażenie przedmiotowej zgody będzie występowała państwowa osoba prawna dokonująca czynności prawnej, określając: składniki aktywów trwałych,

których dotyczy czynność prawna, z wyszczególnieniem danych ewidencyjnych identyfikujących składniki aktywów trwałych, wartość rynkową tego składnika, sposób rozporządzenia lub odpłatnego korzystania; podmiot, na rzecz którego nastąpi rozporządzenie lub oddanie do korzystania, a także uzasadnienie gospodarcze czynności prawnej. Do wniosku będą dołączane: projekt umowy, na podstawie której ma być dokonane rozporządzenie lub oddanie do korzystania, inne dokumenty potwierdzające dane i informacje zawarte we wniosku, dokumenty potwierdzające, że wnioskodawca jest państwową osobą prawną, chyba że osobowość prawna została nadana wnioskodawcy ustawą, prawo do przedmiotu składnika aktywów trwałych, jego wartość rynkową, wycenę rzeczoznawcy albo oświadczenie wnioskodawcy – jeżeli wartość rynkową składnika aktywów trwałych można ustalić na podstawie opublikowanych cenników lub notowań giełdowych albo jeżeli koszt wyceny przewyższa 20% wartości bilansowej przedmiotu rozporządzenia; oświadczenie wnioskodawcy nie dotyczy nieruchomości (v. art. 38 ust. 1 i 2).

Jeżeli złożony wniosek nie będzie spełniał powyższych wymagań, organ właściwy, będzie wzywał wnioskodawcę do usunięcia braków w wyznaczonym terminie, pod rygorem zwrotu wniosku. Termin ten będzie ulegał zawieszeniu do dnia usunięcia braków. Rozpatrzenie wniosku będzie następowało w terminie miesiąca od dnia jego doręczenia, odpowiednio: organowi nadzorującemu albo Prezesowi Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, wraz z kompletem wymaganych dokumentów. W sprawach szczególnie skomplikowanych okres zawieszenia postępowania będzie mógł ulec wydłużeniu, nie więcej jednak niż o 30 dni. O przyczynie wydłużenia okresu zawieszenia postępowania, organ właściwy będzie zawiadamiał stronę postępowania. Jeżeli organ właściwy zleci sporządzenie dodatkowej wyceny nieruchomości lub wystąpi do organizacji zawodowej rzeczoznawców majątkowych o dokonanie oceny prawidłowości tej wyceny albo wyceny, o której mowa w ust. 2 pkt 1 lit. c, w trybie art. 157 ust. 1 albo ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, bieg terminu ulegnie zawieszeniu do dnia otrzymania dodatkowej wyceny lub oceny prawidłowości sporządzanej wyceny, nie dłużej jednak niż na 60 dni (v. art. 39 ust. 3–6).

Zgoda na powyższą czynność prawną będzie wyrażana na czas oznaczony, nie dłuższy niż rok. Zgoda będzie mogła być wydana z zastrzeżeniem warunków. W przypadku

zgody wydanej z zastrzeżeniem warunków, odmowy wyrażenia zgody albo zwrotu wniosku, organ właściwy będzie obowiązany do pisemnego uzasadnienia (v. art. 38). W razie dokonania przez państwową osobę prawną czynności prawnej z naruszeniem lub w celu obejścia obowiązku uzyskania zgody o nieważności czynności prawnej będzie orzekał sąd także na żądanie organu właściwego (v. art. 38).

12. Ewidencja mienia Skarbu Państwa.

Ustawa określa zasady ewidencjonowania mienia Skarbu Państwa. W tym zakresie projektowana ustawa stanowi, że zbiorczą ewidencję mienia Skarbu Państwa prowadzi Prezes Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, który dodatkowo zostanie ustawowo zobowiązany do przygotowywania i przedkładania Sejmowi corocznych sprawozdań o stanie mienia Skarbu Państwa (v. art. 42).

Ponadto w zakresie ewidencji mienia Skarbu Państwa ustawa przewiduje, że Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia sposób ewidencjonowania mienia Skarbu Państwa, w tym zbiorczej ewidencji, oraz związane z tym obowiązki państwowych jednostek organizacyjnych, którym powierzono to mienie, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia informacji umożliwiających zarządzanie mieniem Skarbu Państwa (v. art. 43).

13. Przepis karny

Ustawa zawiera przepis karny, zgodnie z którym kto wykonując prawa z akcji Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej, która nie jest spółką, głosuje za powołaniem do organu nadzorczego osoby, która nie uzyskała rekomendacji Rady do spraw spółek z udziałem Skarbu Państwa i państwowych osób prawnych podlega grzywnie. Tej samej karze podlega, kto powołuje do organu nadzorczego państwowej osoby prawnej, która nie jest spółką, osobę, która nie uzyskała pozytywnej opinii Rady do spraw spółek z udziałem Skarbu Państwa i państwowych osób prawnych (v. art. 44).

14. Przepis końcowy.

Ustawa wejdzie w życie w terminie i na zasadach określonych w ustawie – Przepisy wprowadzające ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym (v. art. 45).

15. Uwagi końcowe.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), nie podlega zatem notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Projekt nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

33/11-kt

<p>Nazwa projektu: Ustawa o zasadach zarządzania mieniem państwowym Ustawa – Przepisy wprowadzające ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące: Ministerstwo Skarbu Państwa</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu: Mikołaj Wild – Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu: Krzysztof Majewski – Dyrektor Departamentu Prawnego, tel. 22 695-82-09 Magdalena Kowalczyk – Dyrektor Departamentu Prawno-Procesowego, tel. 22 695-87-40</p>	<p>Data sporządzenia: 2016-11-09</p> <p>Źródło:</p> <p>Inne:</p> <p>Nr w wykazie prac: UD167 UD168</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym jest odpowiedzią na potrzebę wieloaspektowej reformy sfery wykonywania uprawnień właścicielskich Skarbu Państwa. Państwo, działając w sferze dominium, powinno główny akcent kłaść na efektywne gospodarowanie posiadanym mieniem w celu budowania jego trwałej wartości, a także na jego zabezpieczenie przed możliwymi nadużyciami, tak aby mogło ono służyć również przyszłym pokoleniom Polek i Polaków. Jednocześnie prywatyzacja, czy też zbywanie poszczególnych części tego mienia nie może być głównym celem Państwa, które powinno w sposób odpowiedzialny tworzyć fundament dla budowania i stałego wzrostu wartości polskiego kapitału.

Obowiązujące obecnie regulacje w zakresie sfery dominium, takie jak ustawa z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, czy też ustawa z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji, były tworzone na potrzeby wspomnianego procesu transformacji. W konsekwencji w znacznej części nie przystają one do obecnej rzeczywistości gospodarczej i wymagają głębokich zmian systemowych, w tym również organizacyjnych, ponieważ tworzą system wysoce ułomny, **pozostawiający poza realnym wpływem regulacji znaczącą liczbę spółek z mniejszościowym udziałem Skarbu Państwa, często posiadających istotne znaczenie dla państwa.**

Niska jakość zarządzania mieniem państwowym, w tym nadzoru właścicielskiego, wynikająca z funkcjonowania dotychczasowego modelu, charakteryzuje się istotnymi wadami strukturalnymi.

- » **Brak jednolitego podejścia systemowego** powodujący brak rozróżnienia zadań realizowanych w ramach nadzoru korporacyjnego i administracyjnego. Wykonywanie praw z akcji realizowane jest przez znaczną liczbę organów, **bez zorganizowanej koordynacji polityki państwa w zakresie zarządzania mieniem państwowym na poziomie Rady Ministrów.**
- » **Brak precyzyjnych kryteriów określenia i nadzorowania zadań publicznych**, które mają realizować niektóre spółki z udziałem Skarbu Państwa. Powoduje to **ryzyko wystąpienia rozbieżnych celów strategicznych** ich działania. Ponadto, nie są wskazane podmioty o istotnym udziale w rynku, skali prowadzonej działalności, których funkcjonowanie może wpływać na ochronę porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego.
- » Ład korporacyjny (corporate governance) w podmiotach z udziałem państwa co do zasady jest ograniczony do kwestii formalnych. Brak zasad współpracy między różnymi spółkami, brak koordynacji działania przy realizacji wspólnych przedsięwzięć, generuje koszty utraconych możliwości, jakie można by osiągnąć efektywnie wykorzystując posiadane zasoby.

Decydując się na kompleksową zmianę priorytetów działania państwa w sferze dominium, czego wynikiem jest projekt ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym, pozostaje do uregulowania **kwestia wkomponowania w system prawa polskiego zmian, które wynikają z nowego podejścia państwa do efektywnego gospodarowania posiadanym mieniem w celu budowania jego trwałej wartości, a także na jego zabezpieczenie przed możliwymi nadużyciami, tak aby mogło ono służyć również przyszłym pokoleniom Polek i Polaków.** W związku z tym projekt ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym, jest kolejnym niezbędnym elementem gruntownej przebudowy modelu wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa w stosunkach własnościowych, a ponadto **zawiera również niezbędne zmiany w innych ustawach, stanowiące konsekwencję wprowadzenia nowego systemu zarządzania mieniem państwowym.**

Równocześnie należy zauważyć, że przepisy dotyczące procesu zarządzania mieniem państwowym, w tym tak istotnymi jego składnikami jak akcje, udziały w spółkach kapitałowych oraz nieruchomości, są **rozporoszone po wielu aktach normatywnych, które w konsekwencji zmian głównych założeń funkcjonowania systemu zarządzania mieniem państwowym, wymagają ingerencji ustawodawcy, polegającej na ich zmianie, bądź uchyleniu.** Ponadto, z związku z szerokim zakresem projektowanych zmian trzeba określić i wprowadzić wiele przepisów zmieniających, uchylających, przejściowych i dostosowujących.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Główne założenia nowego systemu zarządzania mieniem państwowym, które przekładają się na zaproponowane zmiany obejmują:

- » koordynacja nadzoru właścicielskiego oraz określenie wspólnych dla wszystkich stacji fiskalnych zasad zarządzania mieniem państwowym spójnych z wytycznymi OECD dot. nadzoru korporacyjnego – podkreślenie, że mienie to służy przede wszystkim realizacji zadań publicznych. Nakłada się jednocześnie obowiązek gospodarowania tym mieniem w sposób zgodny z zasadami prawidłowej gospodarki oraz z zachowaniem należytej staranności;
- » precyzyjne wskazanie, który organ administracji jest właściwy do gospodarowania poszczególnymi składnikami mienia państwowego;
- » określenie nowego elastycznego i transparentnego modelu rozstrzygania o właściwości organów w zakresie wykonywania uprawnień właścicielskich w stosunku do spółek. Co do zasady uprawnienia te wykonywać będą właściwi ministrowie, pełnomocnicy rządu i inne podmioty, na podstawie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów, który w tym zakresie będzie pełnił rolę swoistego koordynatora polityki właścicielskiej;
- » utworzenie Rady do spraw spółek z udziałem Skarbu Państwa i państwowych osób prawnych, jako ciała doradczego, zapewniającego Prezesowi Rady Ministrów kompleksowe i profesjonalne wsparcie w zakresie koordynacji nadzoru właścicielskiego. Do zadań Rady będzie należało również opiniowanie kandydatów do organów spółek z udziałem Skarbu Państwa oraz państwowych osób prawnych;
- » określenie wymagań dla członków organów nadzorczych spółek z udziałem Skarbu Państwa oraz państwowych osób prawnych;
- » wyodrębnienie jednolitej grupy spółek o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa, w których wykonywanie uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa będzie podlegało szczególnemu nadzorowi Prezesa Rady Ministrów.

Powyższe założenia przekładają się na zaproponowane zmiany systemowe, które obejmują w projekcie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym:

- » zniesienie działu Skarbu Państwa oraz konsekwentnie – wykreślenie bądź przekazanie innym organom uprawnień ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa – w tym zakresie projekt dokonuje zmian przede wszystkim w ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 543, z późn. zm.), a także w innych ustawach, które przewidywały kompetencje ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa;
- » likwidację Ministerstwa Skarbu Państwa – ustawa w tym zakresie stanowi realizację zapowiedzi przedwyborczych w ramach kampanii wyborczej w 2015 r. składanych przez partię rządzącą, posiadającą obecnie większość parlamentarną, która to zapowiedź została również potwierdzona w uchwale Rady Ministrów nr 90/2016 z dnia 26 lipca 2016 r. w sprawie reformy zarządzania mieniem Skarbu Państwa, zgodnie z którą wspomniany urząd zostanie zniesiony – w konsekwencji ustawa zawiera przepisy dostosowujące dotyczące przekazania spraw, wraz z dokumentacją, a także regulacje dotyczące możliwości przejścia pracowników Ministerstwa Skarbu Państwa do urzędów przejmujących jego zadania;
- » przyznanie Prezesowi Rady Ministrów kompetencji do wykonywania praw z akcji i udziałów Skarbu Państwa – w tym zakresie w projekcie przewidziano uchylenie przepisów szeregu ustaw, które stanowiły podstawę do wykonywania uprawnień z akcji i udziałów należących do Skarbu Państwa przez organy inne niż minister właściwy do spraw Skarbu Państwa. Wszystkie te akcje lub udziały będą podlegały przekazaniu do Prezesa Rady Ministrów, który na mocy rozporządzenia będzie mógł upoważnić wskazane przez siebie organy do wykonywania tych uprawnień;
- » określenie nowego modelu zbywania akcji i udziałów Skarbu Państwa oraz utrzymanie dotychczasowych rozwiązań w odniesieniu do zbywania akcji i udziałów przez jednostki samorządu terytorialnego – w tym zakresie ustawa wprowadzająca wprowadza przede wszystkim zmiany w ustawie z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2016 r. poz. 981) oraz w ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 573, z późn. zm.). W konsekwencji ustawa wprowadzająca zakłada nowelizację innych ustaw, które zawierają odesłania do stosowania ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji, zwłaszcza, że nowelizacja tej ustawy zawarta w ustawie wprowadzającej zmienia jej tytuł na „ustawa o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników”;
- » znaczącą korektę mechanizmu gospodarowania nieruchomościami Skarbu Państwa – w tym zakresie ustawa wprowadza szereg zmian w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2015 r. poz. 1774, z późn. zm.) oraz niektóre zmiany w ustawie z dnia 29 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie, które wzmacniają kompetencje wojewody wobec starosty, wykonującego zadania z zakresu administracji rządowej;
- » ujednoczenie zasad uzyskiwania zgód przez państwowe osoby prawne na rozporządzanie składnikami aktywów trwałych – w tym zakresie warto wskazać zmiany w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.), czy też w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 2016 r. poz. 572) oraz szeregu innych ustaw;
- » zniesienie państwowych funduszy celowych zasilanych z przychodów z prywatyzacji, w tym Funduszu Restrukturyzacji Przedsiębiorców, Funduszu Nauki i Technologii Polskiej, a także Funduszu Skarbu Państwa oraz zmiana zasad dystrybuowania przychodów pochodzących z tytułu zbycia akcji lub udziałów należących do Skarbu

Państwa.

Oczekiwanyymi efektami ww. działań będą w szczególności:

- » **Długoterminowy wzrost wartości majątku narodowego oraz poszczególnych spółek z udziałem Skarbu Państwa.**
- » **Wzmocniony nadzór właścicielski** – wyższe standardy nadzoru właścicielskiego, zarówno w obszarze doboru kadr, jak i formułowania oczekiwań wobec reprezentantów Skarbu Państwa.
- » **Większa ochrona kluczowych interesów gospodarczych państwa** – utrzymanie/zwiększenie polskiego kapitału w spółkach o strategicznym znaczeniu.
- » **Poszerzenie kompetencji Prezesa Rady Ministrów, dotychczasowej Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej i wojewodów.** Przeniesienie zadań do innych instytucji w konsekwencji likwidacji Ministerstwa Skarbu Państwa.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Norwegia

Nazwa instytucji zarządzającej majątkiem państwowym

Ministerstwo Handlu Przemysłu i Rybołówstwa (NFD – rola wiodąca), organ administracji państwowej powołany na mocy konstytucji z roku 1814. Większość kluczowych decyzji podejmuje Rząd norweski, a niektóre decyzje, np. dotyczące powstania nowej spółki państwowej (SOE), czy dotyczące prywatyzacji muszą również uzyskać akceptację Parlamentu. Strukturę NFD tworzy 8 departamentów, w których zatrudnionych jest łącznie 350 pracowników. Ministerstwu podlega 29 agencji rządowych.

Strategiczne cele realizowane przez podmiot nadzorujący

Podmioty z udziałem państwowym nadzorowane przez NFD oraz inne ministerstwa podzielone są na kategorie odpowiadające celom nadzoru:

- komercyjne – maksymalizacja zysku i wpływów do Skarbu Państwa,
- specjalne (np. zarządzanie surowcami naturalnymi, cele strategiczne, funkcje społeczne),
- realizację polityk sektorowych (w tym funkcjonowanie monopolii).

Skala i zakres działalności podmiotu nadzorującego

Wg stanu za rok 2014 w rękach państwa znajduje się 68 podmiotów (w tym 44 ze 100% udziałem Skarbu Państwa), nad którymi nadzór sprawuje łącznie 11 ministrów, w tym NFD nadzoruje 28 spółek.

Wartość udziałów Skarbu Państwa w 26 spółkach realizujących strategiczne cele wyniosła w 2014 r. ok. 79 mld EUR.

Niemcy

Nazwa instytucji zarządzającej majątkiem państwowym

Federalne Ministerstwo Finansów (BMF – rola wiodąca) oraz inne ministerstwa wykonujące prawa właścicielskie (13 resortów).

BMF określa ramy zarządzania spółkami państwowymi (SOE), które są następnie realizowane przez poszczególne ministerstwa liniowe, zgodnie z ich właściwością. BMF jest odpowiedzialne za politykę rządu w zakresie prywatyzacji, tworzenie zasad zarządzania korporacyjnego i inwestycyjnego w zakresie SOE. Składają się one z trzech części: Kodeks Ładu Korporacyjnego Publicznego, wytyczne w zakresie dobrego zarządzania inwestycjami oraz wytyczne dot. wyznaczania rad nadzorczych. BMF wyraża zgodę na decyzje resortów liniowych w zakresie składu organów SOE.

Strategiczne cele realizowane przez podmiot nadzorujący

Utrzymanie własności SOE i określenie celów nadzorczych, zgodnych z aktualnymi celami, do których dąży Federacja Niemiecka. Cele te są określone m.in. w wewnętrznych przepisach, statutach i regulaminach (SOE i organu nadzorczego). Cele są publikowane w raporcie rocznym Ministerstwa Finansów. Ministerstwo Finansów opracowuje również politykę prywatyzacyjną i właścicielską.

Skala i zakres działalności podmiotu nadzorującego

Według niemieckiego biura statystycznego, Republika Federalna Niemiec posiada udziały w organizacjach (spółki, fundusze oraz instytucje) na trzech różnych poziomach:

- Spółki rządu federalnego – 318,
- Spółki regionów – 1469 spółek,
- Spółki rządów lokalnych – 13527 spółek.

Rząd Federalny Niemiec ma w portfelu 318 organizacji, z czego 107 to spółki, nad którymi ma on bezpośredni nadzór oraz wpływ na skład i decyzje rady nadzorczej. Portfel 107 spółek dzieli się z kolei na przedsiębiorstwa z działalnością operacyjną (62), fundusze specjalne (25), spółdzielnie (15) oraz przedsiębiorstwa bez działalności operacyjnej (5). Wartość nominalna posiadanych udziałów w 2013 roku wynosiła 365 mld EUR.

W Niemczech polityka własności jest weryfikowana co dwa lata na poziomie Rządu Federalnego.

BMF publikuje roczne sprawozdanie dot. własności państwa w przedsiębiorstwach oraz raport o przekształceniach własnościowych oraz przedkłada Parlamentowi. Celem sprawozdań jest ocena zasadności utrzymywania udziałów Skarbu Państwa. Raport zawiera propozycje do dalszych działań prywatyzacyjnych, zgodnie z polityką prywatyzacyjną rządu. Ponadto parlamentarny Komitet Budżetowy powołał stałą podkomisję, która jest stale informowana o bieżących działaniach prywatyzacyjnych.

Wielka Brytania

Nazwa instytucji zarządzającej majątkiem państwowym

UK Government Investments (UKGI) rządowa spółka, która od 1 kwietnia 2016 r. połączyła kompetencje ShEx (Shareholder Executive – formalnie oddział Ministerstwa Biznesu, Innowacji i Umiejętności) i należącego do Skarbu Państwa UK Financial Investments w jednostkę zarządzającą aktywami Skarbu Państwa. UKGI znajduje się we właściwościach Ministerstwa Skarbu Jej Królewskiej Mości (HM Treasury).

Strategiczne cele realizowane przez podmiot nadzorujący

Celem UKGI jest inwestowanie środków państwowych, skuteczny nadzór i przekształcenia własnościowe.

Ze względu na posiadane kompetencje kadry, wykonuje specjalistyczne usługi z zakresu:

- władztwa korporacyjnego (rola wykonawcza) – zarządzanie akcjami Skarbu Państwa w imieniu rządu brytyjskiego: kierowanie procesem zatrudniania członków zarządów i rad nadzorczych celem zapewnienia, iż odbywa się on z zachowaniem zasad przejrzystości, sprawiedliwości i adekwatności.
- UKGI współpracuje z BIS oraz pozostałymi Ministerstwami celem wypracowania najlepszych zasad profesjonalnego doboru członków kadry zarządzającej w spółkach Skarbu Państwa. Sprawuje bieżącą kontrolę działalności w podmiotach podległych i akceptację planów finansowych.
- inicjuje i implementuje zmiany mające na celu poprawę jakości zarządzania majątkiem państwowym poprzez tworzenie polityki właścicielskiej i dobrych praktyk z tego zakresu.
- przygotowanie i przeprowadzenie prywatyzacji spółek państwowych.

Skala i zakres działalności podmiotu nadzorującego

Wchodzący w skład UKGI, ShEx nadzoruje 23 podmioty głównie z branży: finansowej, energetycznej, transportowej i pożytku publicznego. To największy organ nadzorujący i wspomagający kontrolę spółek i instytucji, w których rząd brytyjski jest jedynym lub częściowym właścicielem. ShEx nie jest posiadaczem akcji, działa zatem jako zarządca lub ciało doradcze dla Ministerstw mających w swych właściwościach przedsiębiorstwa państwowe.

Wg danych za 2014–2015, aktywa operacyjne netto nadzorowanych spółek wynoszą 4,75 mld GBP, a wartość dywidend pobranych za 2014–2015 287 mln GBP.

Austria

Nazwa instytucji zarządzającej majątkiem państwowym

Österreichische Bundes und Industriebeteiligungen GmbH – ÖBIB (Państwo Austriackie i Holding Przemysłowy) sprawuje zarząd inwestycjami Republiki Austrii w odniesieniu do spółek i przedsiębiorstw pozostających w całości lub częściowo pod kontrolą państwa austriackiego. Działa w oparciu o ustawę ÖBIB-Gesetz 2015 i kontynuuje realizację zadań ustanowionego w 1967 r. Österreichische Industrieverwaltungs-GmbH (kilkukrotnie przekształcanego).

Strategiczne cele realizowane przez podmiot nadzorujący

Podstawowym zadaniem jest:

- centralizacja administrowania i zarządzania interesami państwa w przedsiębiorstwach kontrolowanych,
- zarządzanie inwestycjami, stanowiącymi udziały w spółkach,
- prywatyzacja i realizacja nowych przejęć.

Ponadto ma obowiązek wspierać politykę rządu w rozwijaniu nowych technologii oraz stabilizacji na rynku pracy.

Podlega bezpośrednio Ministerstwu Finansów Austrii.

Skala i zakres działalności podmiotu nadzorującego

Raport roczny ÖIAG (poprzednik prawny ÖBIB) za 2014 r. wykazuje wartość aktywów na poziomie 2,17 mld EUR, przy czym wartość portfolio (8 podmiotów) wyniosła 4,8 mld EUR. Od 2003 r. skumulowana dywidenda osiągnęła 2,5 mld EUR.

Podsumowanie

Wiele państw decyduje się na posiadanie portfela akcji spółek ze względu na dbałość o interesy Skarbu Państwa oraz o zrównoważony rozwój gospodarki. Mimo, iż nie ma jednego modelu nadzoru nad spółkami, analiza funkcjonujących rozwiązań umożliwia wybór zestawu najlepszych praktyk, których odpowiednie wdrożenie w Polsce, przyczyni się do znacznego uprawnienia modelu nadzorowania spółek z udziałem Skarbu Państwa. W wielu krajach model nadzoru nad spółkami państwowymi opiera się na koordynacji na poziomie centralnym. Ta praktyka jest także zgodna z wytycznymi międzynarodowych organizacji, które sugerują, że tradycyjny model sprawowania nadzoru nie jest odpowiedni dla dynamicznie rozwijających się spółek państwowych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Minister Skarbu Państwa	1	Dane MSP	Likwidacja Ministerstwa Skarbu Państwa.
Prokuratura Generalna Skarbu Państwa	1	Dane MSP	Poszerzenie/ zmiana części kompetencji.
Rada Ministrów, ministerstwa i wojewodowie	36	Obliczenia własne MSP	Poszerzenie/ zmiana części kompetencji.

Jednostki samorządu terytorialnego wszystkich szczebli.	2874	Dane GUS, Mały Rocznik Statystyczny 2016 (stan na 31 grudnia 2015 r.)	Przepisy projektowanej ustawy będą odpowiednio zastosowane w odniesieniu do zbywania akcji i udziałów oraz w zakresie uprawnień do zasiadania w organach nadzorczych spółek z udziałem Skarbu Państwa.
Państwowe osoby prawne	2849	Obliczenia własne MSP	Nowa definicja państwowej osoby prawnej. Nadzór nad czynnościami prawnymi państwowych osób prawnych.
Spółki z udziałem Skarbu Państwa i przedsiębiorstwa państwowe.	559	Obliczenia własne MSP	Zmiana organu wykonującego prawa udziałowe.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt zostanie zamieszczony w BIP na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz BIP RCL w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny. Projekt zostanie skierowany do zaopiniowania przez Radę Dialogu Społecznego, reprezentatywne organizacje związków zawodowych, organizacje pracodawców, a także przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2016 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	437,41	16,55	16,55	16,55	16,55	16,55	16,55	16,55	16,55	16,55	16,55	602,91
budżet państwa	437,41	16,55	16,55	16,55	16,55	16,55	16,55	16,55	16,55	16,55	16,55	602,91
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	-437,41	-16,55	-16,55	-16,55	-16,55	-16,55	-16,55	-16,55	-16,55	-16,55	-16,55	-602,91
budżet państwa	-437,41	-16,55	-16,55	-16,55	-16,55	-16,55	-16,55	-16,55	-16,55	-16,55	-16,55	-602,91
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Budżet państwa.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Projektowana zmiana nie wpłynie na dochody ogółem dla budżetu państwa – w kolejnych latach dochody z tytułu dywidend będą realizowane w założonych wartościach.</p> <p>Natomiast przychody ogółem dla budżetu państwa będą stanowiły środki zgromadzone na dzień likwidacji Funduszu Skarbu Państwa (42,6 mln zł wg stanu na 31.10.2016 r.) oraz Funduszu Nauki i Technologii Polskiej (dysponentem funduszu jest Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego – 40,18 mln zł wg stanu na 31.10.2016 r.) na ich rachunkach, pomniejszone o wymagalne w tym dniu zobowiązania tych funduszy.</p> <p>Na wydatki ogółem składają się środki likwidowanego Funduszu Restrukturyzacji Przedsiębiorców w kwocie 408,64 mln zł, które zostaną przekazane na podwyższenie kapitału zakładowego Funduszu Rozwoju Spółek S.A. oraz szacunkowe koszty realizacji zadań MSP przenoszonych do innych instytucji (w tym koszty realizacji części dotychczasowych zadań tj. średni z 5 lat (tj. 2011–2015) koszt gospodarowania mieniem i średni koszt dofinansowania likwidacji i upadłości) wraz z kosztami osobowymi przenoszonych pracowników z pochodnymi oraz narzutami pozostałych wydatków bieżących, wydatków inwestycyjnych etc. liczonych na 1 etat. Koszty osobowe zostały obliczone na podstawie projekcji przeniesienia zadań wymagających obsługi ok. 130–140 pracowników. Wyliczenia oparto o średnie wynagrodzenia brutto z analizowanych 5 lat wraz z narzutami pozostałych wydatków związanych z działalnością MSP liczonych na 1 etat. W przypadku zwiększenia zakresu zadań lub liczby przenoszonych pracowników w ramach administracji centralnej, koszty mogą ulec proporcjonalnemu zwiększeniu.</p> <p>Uwzględniono również orientacyjne koszty 3-miesięcznych odpraw w 2017 r. oraz wynagrodzeń pracowników MSP do czasu likwidacji urzędu czyli przez pierwsze 3 miesiące</p>

	<p>2017 r. – oszacowane jako iloczyn średniego wynagrodzenia brutto z analizowanych 5 lat i różnicy między obecnym stanem zatrudnienia a liczbą przenoszonych pracowników (ok. 295 etatów). W szacunkach nie uwzględniono pozostałych kosztów likwidacji MSP.</p> <p>Uwzględniono również koszty funkcjonowania Rady ds. spółek z udziałem Skarbu Państwa i państwowych osób prawnych, oszacowany jako iloczyn rocznego wynagrodzenia 9 osób w postaci 1-krotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w czwartym kwartale roku 2015 wraz z narzutami pozostałych wydatków bieżących, wydatków inwestycyjnych etc. liczonych na 1 etat pracownika MSP.</p> <p>Należy podkreślić, iż likwidacja Ministerstwa Skarbu Państwa (MSP) wygeneruje blisko 100 mln zł oszczędności rocznie, co w perspektywie 10 lat oznacza ok. 1 mld zł środków finansowych, które mogą być przeznaczone na realizację innych zadań (brak wydatków na koszty prywatyzacji z likwidowanego Funduszu Skarbu Państwa – które średniorocznie w badanych 5 latach wynosiły ok. 56 mln zł, część kosztów wynagrodzeń osobowych, część wydatków inwestycyjnych, wydatków bieżących MSP czy na opłaty i podatki – z działu 750 administracja publiczna).</p>
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	X	X	X	X	X	X	X
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	X	X	X	X	X	X	X
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	X	X	X	X	X	X	X
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa				X			
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw				X			
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe				X			
Niemierzalne		Optymalizacja procesów organizacyjnych, obniżenie kosztów, osiągnięcie dodatkowych przychodów – poprzez współdziałanie spółek na rynku krajowym i rynkach globalnych, współpraca wewnątrz i międzysektorowa.						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane regulacje nie wpłyną znacząco na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.							

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz:	

9. Wpływ na rynek pracy

Brak wpływu na rynek pracy w Polsce.

10. Wpływ na pozostałe obszary

- środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne: **mienie samorządowe**

- demografia
 mienie państwowe

- informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Uporządkowanie sfery zarządzania mieniem państwowym.

Prezes Rady Ministrów będzie głównym organem uprawnionym do wykonywania praw z akcji i udziałów przysługujących Skarbowi Państwa – będzie działał jako organ koordynujący, bowiem co do zasady będzie powierzał wykonywanie praw z akcji (udziałów) należących do Skarbu Państwa innym członkom Rady Ministrów, a także pełnomocnikom Rządu oraz innym podmiotom. Kompetencja ta pozwoli Prezesowi Rady Ministrów na podejmowanie działań standaryzujących proces nadzoru właścicielskiego, np. poprzez określanie zasad nadzoru właścicielskiego oraz dobrych praktyk, którymi kieruje się Skarb Państwa jako akcjonariusz. Dodatkowo Prezes Rady Ministrów będzie prowadził ewidencję mienia Skarbu Państwa. Ponadto, stworzony zostanie nowy organ na szczeblu centralnym – Rada do spraw spółek z udziałem Skarbu Państwa i państwowych osób prawnych, która będzie miała istotny wpływ na tę sferę.

W związku z powyższym Kancelaria Prezesa Rady Ministrów przejmie zadania związane z:

- koordynacją nadzoru właścicielskiego Skarbu Państwa;
- obsługą Rady ds. spółek z udziałem Skarbu Państwa i państwowych osób prawnych;
- tworzeniem projektów i monitorowaniem realizacji rozwiązań systemowych w zakresie nadzoru (np. zasady nadzoru, polityka dywidendowa, dobre praktyki kształtowania wynagrodzeń);
- przygotowaniem aktów prawnych, opinii i stanowisk w zakresie zarządzania mieniem państwowym.

Nowe rozwiązania podkreślają rolę wojewodów, którzy będą m.in. wykonywać uprawnienia przysługujące Skarbowi Państwa wobec innego niż środki finansowe mienia, reprezentować Skarb Państwa w odniesieniu do spadków przypadających Skarbowi Państwa.

Prezes Prokuratury Generalnej w obszarze zarządzania mieniem państwowym będzie wyrażał zgodę państwowej osobie prawnej na dokonanie czynności prawnej w zakresie rozporządzenia składnikami aktywów trwałych, w przypadku jeżeli wartość rynkowa składników aktywów przekroczy 5 000 000 zł.

Likwidacja Ministerstwa Skarbu Państwa i nowe rozwiązania prawne spowodują nałożenie dodatkowych obowiązków na innych ministrów, przykładowo:

- minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego będzie dokonywał komercjalizacji państwowej instytucji filmowej,
- minister właściwy do spraw gospodarki morskiej będzie udzielał zgody, w drodze decyzji administracyjnej, na rozporządzenie, nieruchomościami stanowiącymi własność Skarbu Państwa, jednostki samorządu terytorialnego albo podmiotu zarządzającego portem lub przystanią morską, położonych w granicach portów i przystani morskich,
- minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, będzie gospodarował zasobem nieruchomości przeznaczonych na potrzeby centralnych organów administracji rządowej oraz organów władzy publicznej,
- minister właściwy do spraw administracji publicznej będzie organem odwoławczym od decyzji w sprawie komunalizacji mienia państwowego na rzecz samorządu województwa oraz będzie wydawał decyzje w sprawie przekazania mienia Skarbu Państwa, o których mowa w art. 50 ustawy o samorządzie województwa,
- minister właściwy do spraw finansów publicznych przejmie kompetencje w zakresie umarzania należności cywilnoprawnych,
- minister właściwy do spraw gospodarki otrzyma kompetencje organu kontroli w zakresie dotychczas wykonywanym przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa w przedmiocie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji (Dz. U. poz. 1272, z późn. zm.).

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Z chwilą wejścia w życie projektowanych przepisów.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektu zasadna jest po upływie 5 lat od dnia wejścia w życie projektowanych przepisów.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW

z dnia

**w sprawie szczegółowego sposobu gospodarowania składnikami rzeczowymi majątku
ruchomego oraz prawami na dobrach niematerialnych, ich sprzedaży, dzierżawy,
wynajmu, przekazywania i darowizny, a także likwidacji**

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia ... o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy sposób gospodarowania składnikami rzeczowymi majątku ruchomego oraz prawami na dobrach niematerialnych, ich sprzedaży, dzierżawy, wynajmu, przekazywania i darowizny, a także likwidacji.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) zbędnych składnikach rzeczowych majątku ruchomego oraz zbędnych prawach na dobrach niematerialnych – należy przez to rozumieć składniki rzeczowe majątku, które:
 - a) nie są i nie będą mogły być wykorzystane w realizacji zadań związanych z działalnością jednostki lub
 - b) nie nadają się do współpracy ze sprzętem używanym w jednostce, a ich przystosowanie byłoby technicznie lub ekonomicznie nieuzasadnione, lub
 - c) nie nadają się do dalszego użytku, a ich naprawa byłaby nieopłacalna;
- 2) zużytych składnikach rzeczowych majątku ruchomego – należy przez to rozumieć składniki rzeczowe majątku ruchomego:
 - a) posiadające wady lub uszkodzenia, których naprawa byłaby nieopłacalna, lub
 - b) zagrażające bezpieczeństwu użytkowników lub najbliższego otoczenia, lub
 - c) które całkowicie utraciły wartość użytkową, lub
 - d) które są technicznie przestarzałe, a ich naprawa lub remont byłoby ekonomicznie nieuzasadnione;

- 3) wartości jednostkowej składnika rzeczowego majątku ruchomego – należy przez to rozumieć wartość tego składnika, ustaloną przez kierownika jednostki z należytą starannością, na podstawie przeciętnych cen stosowanych w obrocie rzeczami tego samego rodzaju i gatunku, z uwzględnieniem ich stanu i stopnia zużycia oraz popytu na nie;
- 4) równowartości kwoty wyrażonej w euro – należy przez to rozumieć kwotę obliczoną w złotych na podstawie średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego na dzień ustalenia wartości składnika;
- 5) składniku rzeczowym majątku ruchomego oraz prawach na dobrach niematerialnych o znacznej wartości – należy przez to rozumieć składnik lub prawo o wartości przekraczającej równowartość w złotych kwoty 6.000 euro;
- 6) prawach na dobrach niematerialnych – należy przez to rozumieć prawa własności intelektualnej obejmujące prawa autorskie i pokrewne oraz prawa własności przemysłowej.

Rozdział 2

Sposób gospodarowania składnikami rzeczowymi majątku ruchomego oraz prawami na dobrach niematerialnych

§ 3. 1. Jednostka wykorzystuje składniki rzeczowe majątku ruchomego oraz prawa na dobrach niematerialnych do realizacji swoich zadań oraz gospodaruje tymi składnikami w sposób oszczędny i racjonalny.

2. Jednostka utrzymuje składniki rzeczowe majątku ruchomego w stanie nie pogorszonym, z uwzględnieniem normalnego zużycia.

3. Składniki rzeczowe majątku ruchomego oraz prawa na dobrach niematerialnych jednostki mogą być wykorzystywane do jednoczesnej realizacji zadań innych jednostek, jeżeli nie ogranicza to wykonywania własnych zadań jednostki i nie powoduje powstania dodatkowych kosztów po jej stronie.

§ 4. 1. Jednostka analizuje na bieżąco stan majątku ruchomego, z uwzględnieniem jego stanu technicznego oraz przydatności do dalszego użytkowania.

2. Kierownik jednostki w przypadku stwierdzenia, w toku bieżącej działalności jednostki albo w trakcie inwentaryzacji prowadzonej na podstawie przepisów ustawy z dnia

29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. poz. 1223, 1241 i 1316 oraz z 2010 r. poz. 278), składników rzeczowych majątku ruchomego oraz prawami na dobrach niematerialnych, które:

- 1) nie są wykorzystywane do realizacji zadań jednostki lub
- 2) nie nadają się do dalszego użytku ze względu na zły stan techniczny lub niemożność współpracy ze sprzętem typowym, lub
- 3) posiadają wady lub uszkodzenia, zagrażające bezpieczeństwu użytkowników albo najbliższego otoczenia, lub
- 4) całkowicie utraciły wartość użytkową, lub
- 5) są technicznie przestarzałe

– powołuje komisję do oceny przydatności tych składników oraz praw do dalszego użytkowania, która przedstawia propozycje dotyczące dalszego użytkowania albo zakwalifikowania tych składników oraz praw do kategorii majątku zużytego lub zbędnego, z przeznaczeniem do zagospodarowania w sposób określony w § 7.

3. W skład komisji powołuje się co najmniej trzy osoby spośród pracowników jednostki.

4. Komisja sporządza protokół z przeprowadzonej oceny składników rzeczowych majątku ruchomego i prawami na dobrach niematerialnych.

5. Do protokołu, o którym mowa w ust. 4, komisja załącza wykaz zużytych i zbędnych składników rzeczowych majątku ruchomego oraz zbędnych prawach na dobrach niematerialnych, z propozycją sposobu ich zagospodarowania.

§ 5. Przed wybraniem sposobu zagospodarowania składników rzeczowych majątku ruchomego oraz praw na dobrach niematerialnych kierownik jednostki ustala wartość jednostkową poszczególnych składników oraz wartość prawami na dobrach niematerialnych.

§ 6. 1. O zakwalifikowaniu składnika rzeczowego majątku ruchomego lub prawa na dobrach niematerialnych do kategorii majątku zbędnego lub zużytego oraz o sposobie jego zagospodarowania decyduje kierownik jednostki.

2. Jednostka zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej informację o zbędnych i zużytych składnikach rzeczowych majątku ruchomego oraz zbędnych prawach na dobrach niematerialnych, których wartość jednostkowa przekracza równowartość w złotych kwoty 300 euro.

§ 7. 1. Zbędne lub zużyte składniki rzeczowe majątku ruchomego oraz prawa na dobrach niematerialnych mogą być przedmiotem sprzedaży, oddania w najem lub dzierżawę, nieodpłatnego przekazania oraz darowizny, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Zbędne lub zużyte składniki rzeczowe majątku ruchomego oraz prawa na dobrach niematerialnych o znacznej wartości mogą być przedmiotem darowizny, jeżeli ich sprzedaż nie dojdzie do skutku.

3. Przy gospodarowaniu zbędnymi składnikami rzeczowymi majątku ruchomego oraz prawami na dobrach niematerialnych uwzględnia się, w pierwszej kolejności, potrzeby innych jednostek.

4. Zbędne lub zużyte składniki rzeczowe majątku ruchomego, niezagospodarowane w sposób, o którym mowa w ust. 1, mogą być zlikwidowane.

5. Decyzja o zagospodarowaniu składników rzeczowych majątku ruchomego oraz praw na dobrach niematerialnych o wartości jednostkowej przekraczającej równowartość w złotych kwoty 50.000 euro, obliczonej na dzień podjęcia decyzji o zagospodarowaniu w sposób, o którym mowa w ust. 1 i 4, jest podejmowana w porozumieniu z Prezesem Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozdział 3

Sprzedaż, dzierżawa oraz wynajem składników rzeczowych majątku ruchomego oraz praw na dobrach niematerialnych

§ 8. 1. Jednostka sprzedaje składniki rzeczowe majątku ruchomego oraz prawa na dobrach niematerialnych o znacznej wartości, w trybie przetargu publicznego, zwanego dalej „przetargiem”, lub publicznego zaproszenia do rokowań.

2. Jednostka sprzedaje składniki rzeczowe majątku ruchomego oraz prawa na dobrach niematerialnych o wartości jednostkowej przekraczającej wartość, o której mowa w § 6 ust. 2, w trybie przetargu publicznego, publicznego zaproszenia do rokowań albo aukcji.

§ 9. 1. Przetarg ogłasza, organizuje i przeprowadza jednostka.

2. Czynności związane z przeprowadzeniem przetargu wykonuje komisja przetargowa w składzie co najmniej trzyosobowym, powołana przez kierownika jednostki spośród pracowników jednostki.

§ 10. 1. Cenę wywoławczą w przetargu ustala się w wysokości określonej w § 5.

2. Sprzedaż w trybie przetargu nie może nastąpić za cenę niższą od ceny wywoławczej, z zastrzeżeniem § 22 ust. 2.

§ 11. Przedmiotem przetargu może być jeden lub więcej składników rzeczowych majątku ruchomego.

§ 12. 1. Jednostka zamieszcza ogłoszenie o przetargu, w którym podaje termin przeprowadzenia przetargu.

2. Między datą ogłoszenia o przetargu a terminem składania ofert powinno upłynąć co najmniej 14 dni.

3. W jednym ogłoszeniu można zamieścić informację o więcej niż jednym przetargu.

§ 13. Ogłoszenie o przetargu określa w szczególności:

- 1) nazwę i siedzibę jednostki;
- 2) miejsce i termin przeprowadzenia przetargu;
- 3) miejsce i termin, w którym można obejrzeć sprzedawane składniki rzeczowe majątku ruchomego oraz prawa majątkowe;
- 4) rodzaj, typy i ilość sprzedawanych składników rzeczowych majątku ruchomego oraz praw majątkowych;
- 5) wysokość wadium oraz formę, termin i miejsce jego wniesienia;
- 6) cenę wywoławczą;
- 7) wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta;
- 8) termin, miejsce i tryb złożenia oferty oraz okres, w którym oferta jest wiążąca;
- 9) zastrzeżenie, że organizatorowi przetargu przysługuje prawo zamknięcia przetargu bez wybrania którejkolwiek z ofert, bez podania przyczyn;
- 10) informację o treści przepisów § 15 i 18;
- 11) termin zawarcia umowy sprzedaży.

§ 14. 1. Ogłoszenie o przetargu zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej.

2. Ogłoszenie o przetargu zamieszcza się także w miejscu publicznie dostępnym w lokalu jednostki, a także w innych miejscach przyjętych zwyczajowo do umieszczania ogłoszeń.

§ 15. 1. Warunkiem przystąpienia do przetargu jest wniesienie wadium w wysokości od 5 do 10% ceny wywoławczej sprzedawanego składnika rzeczowego majątku ruchomego oraz prawa majątkowego.

2. Wadium wnosi się wyłącznie w pieniądzu.

3. Wadium złożone przez oferentów, których oferty nie zostały wybrane lub zostały odrzucone, zwraca się w terminie 7 dni, odpowiednio od dnia dokonania wyboru lub odrzucenia oferty.

4. Wadium złożone przez nabywcę zalicza się na poczet ceny.

5. Wadium nie podlega zwrotowi w przypadku, gdy oferent, który wygrał przetarg, uchylił się od zawarcia umowy sprzedaży.

§ 16. 1. Oferta pisemna złożona w toku przetargu powinna zawierać:

- 1) imię, nazwisko i adres lub nazwę (firmę) i siedzibę oferenta;
- 2) oferowaną cenę i warunki jej zapłaty;
- 3) oświadczenie oferenta, że zapoznał się ze stanem przedmiotu przetargu lub że ponosi odpowiedzialność za skutki wynikające z rezygnacji z oględzin;
- 4) inne dane wymagane przez organizatora przetargu, określone w ogłoszeniu o przetargu.

2. Ofertę wraz z wymaganymi dokumentami składa się w zaklejonej kopercie w miejscu i terminie określonym w ogłoszeniu o przetargu.

§ 17. Rozpoczynając przetarg, komisja przetargowa:

- 1) stwierdza prawidłowość ogłoszenia przetargu;
- 2) ustala liczbę zgłoszonych ofert oraz sprawdza wniesienie wymaganego wadium we wskazanym terminie, miejscu i formie;
- 3) otwiera koperty z ofertami złożone w terminie i miejscu wskazanym w ogłoszeniu o przetargu.

§ 18. 1. Komisja przetargowa odrzuca ofertę, jeżeli:

- 1) została złożona po wyznaczonym terminie, w niewłaściwym miejscu lub przez oferenta, który nie wniósł wadium;
- 2) nie zawiera danych i dokumentów, o których mowa w § 16 ust. 1, lub są one niekompletne, nieczytelne lub budzą inną wątpliwość, zaś złożenie wyjaśnień mogłoby prowadzić do uznania jej za nową ofertę.

2. O odrzuceniu oferty komisja przetargowa zawiadamia niezwłocznie oferenta.

§ 19. Złożenie jednej ważnej oferty wystarcza do przeprowadzenia przetargu.

§ 20. 1. Komisja przetargowa wybiera oferenta, który zaoferował najwyższą cenę.

2. W razie ustalenia, że kilku oferentów zaoferowało tę samą cenę, komisja przetargowa postanawia o kontynuowaniu przetargu w formie aukcji między tymi oferentami. Do aukcji przepisy § 27–33 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku aukcji, o której mowa w ust. 2, komisja przetargowa zawiadamia oferentów, którzy złożyli równorzędne oferty, o terminie i miejscu przeprowadzenia aukcji.

§ 21. 1. Nabywca jest zobowiązany zapłacić cenę nabycia w terminie wyznaczonym przez prowadzącego przetarg, nie dłuższym niż 7 dni od dnia zawarcia umowy sprzedaży.

2. Wydanie przedmiotu sprzedaży następuje niezwłocznie po zapłaceniu przez nabywcę ceny nabycia.

§ 22. 1. Jeżeli pierwszy przetarg nie zostanie zakończony zawarciem umowy sprzedaży, jednostka ogłasza drugi przetarg.

2. Drugi przetarg przeprowadza się w terminie 6 miesięcy od dnia zamknięcia pierwszego przetargu. Cena wywoławcza w drugim przetargu może zostać obniżona, jednak nie więcej niż o połowę ceny wywoławczej z pierwszego przetargu.

§ 23. 1. Komisja przetargowa sporządza protokół z przebiegu przetargu, który powinien zawierać w szczególności:

- 1) określenie miejsca i czasu przetargu;
- 2) imiona i nazwiska oraz podpisy członków komisji przetargowej;
- 3) wysokość ceny wywoławczej;
- 4) zestawienie ofert, które wpłynęły w odpowiedzi na ogłoszenie;
- 5) najwyższą cenę zaoferowaną za przedmiot sprzedaży;
- 6) imię, nazwisko (firmę) i miejsce zamieszkania nabywcy lub jego siedzibę;
- 7) wysokość ceny nabycia i oznaczenie kwoty, jaką nabywca uiszczył na poczet ceny;
- 8) wnioski i oświadczenia członków komisji przetargowej.

2. Jeżeli nabywca nie uiszczy ceny nabycia w terminie, o którym mowa w § 21 ust. 1, należy niezwłocznie uczynić o tym wzmiankę w protokole. Taką wzmiankę należy uczynić także o wpłaceniu ceny nabycia w terminie, o którym mowa w § 21 ust. 1.

3. Protokół, o którym mowa w ust. 1, zatwierdza kierownik jednostki.

§ 24. 1. Jednostka może sprzedać, w trybie publicznego zaproszenia do rokowań, składniki rzeczowe majątku ruchomego oraz prawa na dobrach niematerialnych, jeżeli składniki oraz prawa mają cechy sprzętu specjalistycznego, wykorzystywanego do

wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych przez podmioty upoważnione do wykonywania tych czynności.

2. Do ogłoszenia o publicznym zaproszeniu do rokowań przepisy § 14 stosuje się odpowiednio.

3. Kierownik jednostki może wystąpić do wybranych podmiotów, co do których można spodziewać się zainteresowania sprzedawanymi składnikami rzeczowymi majątku ruchomego, z informacją o publicznym zaproszeniu do rokowań.

4. Celem publicznego zaproszenia do rokowań jest uzyskanie w drodze negocjacji z oferentami najwyższej możliwej ceny za sprzedawane składniki rzeczowe majątku ruchomego oraz prawa na dobrach niematerialnych.

§ 25. 1. Rokowania prowadzi komisja w składzie co najmniej trzyosobowym, powołana przez kierownika jednostki spośród pracowników jednostki.

2. Kierownik jednostki ustala zasady działania komisji do spraw rokowań.

3. Komisja sporządza ramowy program negocjacji, w którym przedkłada do zatwierdzenia kierownikowi jednostki warunki graniczne transakcji, w tym cenę wyjściową (wywoławczą) i cenę minimalną, do jakiej możliwe jest obniżenie ceny w negocjacjach.

4. Cena minimalna, o której mowa w ust. 3, nie może być niższa od wartości, o której mowa w § 5.

5. Warunki graniczne, z wyjątkiem ceny wywoławczej, nie mogą być udostępnione osobom trzecim.

§ 26. 1. Do sprzedaży w trybie aukcji przepisy § 10 i 11, § 14 ust. 1, § 15 ust. 1, 2 i 4, § 17–19, § 22 i 23 stosuje się odpowiednio.

2. Aukcję prowadzi osoba wyznaczona przez kierownika jednostki, zwana dalej „prowadzącym aukcję”.

§ 27. Po otwarciu aukcji prowadzący aukcję podaje licytantom (oferentom) do wiadomości:

- 1) przedmiot aukcji;
- 2) cenę wywoławczą;
- 3) warunki dotyczące wysokości postąpienia, o których mowa w § 30;
- 4) termin uiszczenia ceny nabycia;

- 5) zmiany w stanie faktycznym i prawnym przedmiotu aukcji, które zaszły po ogłoszeniu o aukcji;
- 6) nazwy (firmy) lub imiona i nazwiska licytantów, którzy wpłacili wadium i zostali dopuszczeni do aukcji.

§ 28. Przystąpienie jednego licytanta wystarcza do przeprowadzenia aukcji.

§ 29. Aukcja rozpoczyna się od podania ceny wywoławczej składnika rzeczowego majątku ruchomego lub prawa na dobrach niematerialnych przeznaczonego do sprzedaży.

§ 30. Postąpienie nie może wynosić mniej niż jeden procent ceny wywoławczej i więcej niż wysokość wadium. Zaoferowana cena przestaje wiązać licytanta, gdy inny licytant zaoferował cenę wyższą.

§ 31. Po ustaniu postąpień prowadzący aukcję, uprzedzając licytantów, po trzecim ogłoszeniu zamyka aukcję i udziela przybicia licytantowi, który zaoferował najwyższą cenę.

§ 32. Z chwilą przybicia następuje zawarcie umowy sprzedaży przedmiotu aukcji.

§ 33. Nabywca jest zobowiązany zapłacić cenę nabycia niezwłocznie po udzieleniu mu przybicia lub w terminie wyznaczonym przez prowadzącego aukcję, nie dłuższym niż 7 dni, licząc od dnia przybicia.

§ 34. Wydanie przedmiotu sprzedaży nabywcy następuje niezwłocznie po zapłaceniu ceny nabycia.

§ 35. Zbędne składniki rzeczowe majątku ruchomego oraz prawa na dobrach niematerialnych o wartości jednostkowej niższej niż kwota, o której mowa w § 6 ust. 2, posiadające ustaloną cenę, gdy jest oczywiste, że nie uzyska się ceny wyższej, mogą być sprzedawane bez stosowania trybu określonego w § 8 ust. 2.

§ 36. 1. Jeżeli co najmniej dwie osoby będą zainteresowane nabyciem składnika rzeczowego majątku ruchomego oraz prawa na dobrach niematerialnych, o którym mowa w § 35, jednostka przeprowadza aukcję między tymi osobami.

2. Aukcja, o której mowa w ust. 1, może być przeprowadzona między jednostką i zainteresowanymi osobami w formie elektronicznej, w tym z wykorzystaniem ogólnodostępnych internetowych portali aukcyjnych.

3. Z osobą, która zaoferuje najwyższą cenę w trakcie aukcji, o której mowa w ust. 1, jednostka zawiera umowę sprzedaży składnika rzeczowego majątku ruchomego, o którym mowa w § 35.

§ 37. Do oddania w najem lub dzierżawę składnika rzeczowego majątku ruchomego oraz prawa na dobrach niematerialnych przepisy o sprzedaży tego składnika stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4

Przekazywanie i darowizna składników rzeczowych majątku ruchomego oraz praw na dobrach niematerialnych

§ 38. 1. Jednostka może nieodpłatnie przekazać składniki rzeczowe majątku ruchomego oraz prawa na dobrach niematerialnych innej jednostce lub jednostce samorządu terytorialnego na czas oznaczony, nieoznaczony albo bez zastrzeżenia obowiązku zwrotu.

2. Jednostka może nieodpłatnie przekazać składniki rzeczowe majątku ruchomego oraz prawa na dobrach niematerialnych instytucji gospodarki budżetowej za pośrednictwem organu wykonującego wobec tej instytucji funkcję organu założycielskiego.

3. Nieodpłatne przekazanie następuje na pisemny wniosek zainteresowanego podmiotu lub organu, o którym mowa w ust. 2, złożony do kierownika jednostki, z zastrzeżeniem ust. 7.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, powinien zawierać w szczególności:

- 1) nazwę, siedzibę i adres podmiotu występującego o nieodpłatne przekazanie składnika rzeczowego majątku ruchomego;
- 2) wskazanie składnika rzeczowego majątku ruchomego oraz prawa na dobrach niematerialnych, którego wniosek dotyczy;
- 3) oświadczenie, że przekazany składnik rzeczowy majątku ruchomego oraz prawa na dobrach niematerialnych zostaną odebrane w terminie i miejscu wskazanym w protokole zdawczo-odbiorczym.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, jest rozpatrywany w terminie 60 dni od daty jego wpływu.

6. Nieodpłatnego przekazania dokonuje się na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego zawierającego w szczególności:

- 1) oznaczenie stron;

- 2) nazwę, rodzaj i cechy identyfikujące składnik rzeczowy majątku ruchomego oraz prawa na dobrach niematerialnych;
- 3) ilość składników rzeczowych majątku ruchomego i prawami na dobrach niematerialnych oraz ich wartość;
- 4) niezbędne informacje o stanie techniczno-użytkowym składnika rzeczowego majątku ruchomego oraz prawa na dobrach niematerialnych;
- 5) okres, w którym składnik rzeczowy majątku ruchomego oraz prawa na dobrach niematerialnych będą używane przez jednostkę korzystającą;
- 6) miejsce i termin odbioru składnika majątku ruchomego oraz prawa na dobrach niematerialnych;
- 7) podpisy z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska osób upoważnionych do podpisania protokołu.

7. W przypadku wykonywania przez jednostkę samorządu terytorialnego zadań publicznych z zakresu administracji rządowej nieodpłatne przekazanie składników rzeczowych majątku ruchomego oraz prawami na dobrach niematerialnych służących do wykonywania tych zadań może nastąpić bez wniosku, o którym mowa w ust. 3, na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego, o którym mowa w ust. 6.

§ 39. 1. Jednostka może dokonać darowizny składnika rzeczowego majątku ruchomego oraz prawa na dobrach niematerialnych na rzecz jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. poz. 2572, z późn. zm.), niebędących państwowymi jednostkami budżetowymi, oraz fundacji i organizacji pożytku publicznego, które prowadzą działalność charytatywną, opiekuńczą, kulturalną, leczniczą, oświatową, naukową, badawczo-rozwojową, wychowawczą, sportową lub turystyczną, z przeznaczeniem na realizację ich celów statutowych.

2. Składniki rzeczowe majątku ruchomego stanowiące zabytki, w rozumieniu przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, przekazuje się w formie darowizny państwowym lub samorządowym instytucjom kultury.

3. Do darowizny, o której mowa w ust. 1, przepis § 38 ust. 6 stosuje się odpowiednio.

4. Wniosek o dokonanie darowizny powinien zawierać w szczególności statut zainteresowanego podmiotu, pisemne uzasadnienie potrzeb, wskazanie sposobu wykorzystania składnika rzeczowego majątku ruchomego lub prawa na dobrach

niematerialnych oraz zobowiązanie do pokrycia kosztów związanych z darowizną, w tym kosztów odbioru przedmiotu darowizny.

§ 40. 1. Wartość składnika rzeczowego majątku ruchomego, przekazywanego w trybie § 38, określa się według wartości początkowej.

2. Wartość składnika rzeczowego majątku ruchomego, darowanego w trybie § 39, określa się według wartości księgowej.

3. Wartość praw na dobrach niematerialnych, przekazywanych w trybie § 38 oraz darowanych w trybie § 39, określa się według wartości rynkowej.

§ 41. Składniki rzeczowe majątku ruchomego, których dopuszczenie do obrotu handlowego wymaga uzyskania certyfikatu zgodności, mogą być przekazane nieodpłatnie podmiotom wykonującym stosowne badania, jeżeli koszt uzyskania certyfikatu zgodności przekraczałby spodziewane wpływy ze sprzedaży tych składników, a mogą one być wykorzystane do celów naukowo-badawczych.

Rozdział 5

Likwidacja zbędnych lub zużytych składników rzeczowych majątku ruchomego

§ 42. 1. Likwidacji zbędnych lub zużytych składników rzeczowych majątku ruchomego dokonuje się w trybie sprzedaży na surowce wtórne albo przez zniszczenie, w przypadku gdy ich sprzedaż na surowce wtórne nie doszła do skutku lub była bezzasadna.

2. Zużyte składniki rzeczowe majątku ruchomego, stanowiące odpady w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. poz. 251, z późn. zm.), są unieszkodliwiane.

3. Składniki rzeczowe majątku ruchomego, które były wykorzystywane do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych przez podmioty upoważnione do wykonywania tych czynności, mogą być zniszczone bez próby sprzedaży, nieodpłatnego przekazania, darowizny lub sprzedaży na surowce wtórne.

4. Zniszczenia dokonuje komisja likwidacyjna w składzie co najmniej trzyosobowym, powołana przez kierownika jednostki spośród pracowników jednostki.

5. Z czynności zniszczenia komisja likwidacyjna sporządza protokół zawierający następujące dane:

1) datę zniszczenia;

- 2) nazwę, rodzaj, cechy identyfikujące oraz wartość składnika rzeczowego majątku ruchomego;
- 3) przyczynę zniszczenia;
- 4) imiona i nazwiska oraz podpisy członków komisji likwidacyjnej.

6. Unieszkodliwienia składników rzeczowych majątku ruchomego dokonują przedsiębiorcy prowadzący działalność w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, którzy zostali wskazani w ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 276, z późn. zm.) lub którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie tej działalności na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

Rozdział 6

Przepis końcowy

§ 43. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 5 ust. 2 ustawy z dnia ... o zasadach zarządzania mieniem państwowym, zwanej dalej „ustawą”, która zobowiązuje Radę Ministrów, do określenia w drodze rozporządzenia szczegółowego sposobu gospodarowania składnikami rzeczowymi majątku ruchomego oraz prawami na dobrach niematerialnych, ich sprzedaży, dzierżawy, wynajmu, przekazywania i darowizny, a także likwidacji, uwzględniając konieczność ochrony interesów Skarbu Państwa, uwzględniając zasady, o których mowa w ww. ustawie, wymóg stosowania trybu przetargu lub aukcji przy rozporządzaniu składnikami aktywów trwałych oraz prawami na dobrach niematerialnych o znacznej wartości oraz określone w odrębnych przepisach zasady gospodarki finansowej jednostek sektora finansów publicznych.

Ze względu na szczególny charakter majątku (mienie publiczne) Rada Ministrów w drodze rozporządzenia określiła szczegółowe zasady gospodarowania mieniem ruchomym, ze szczególnym uwzględnieniem wyłaniania z tego mienia majątku zbędnego i zużytego oraz postępowania z takim majątkiem. Rozporządzenie określa dwie podstawowe ogólne zasady gospodarowania składnikami majątku jednostki. Po pierwsze zobowiązuje jednostkę do wykorzystywania składników majątku ruchomego dla realizacji swoich zadań oraz do gospodarowania nimi w sposób oszczędny i racjonalny. Ponadto jednostka jest zobowiązana do utrzymania majątku w stanie nie pogorszonym z uwzględnieniem normalnego zużycia oraz do zapewnienia nad nimi efektywnego nadzoru.

Rozporządzenie w sprawie sposobu gospodarowania składnikami majątku ruchomego, w który wyposażone są jednostki budżetowe określając powyższe zasady, posługuje się pojęciem „jednostka”, przez co rozumie się państwowe jednostki budżetowe w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w imieniu której działa kierownik jednostki, przez którego należy rozumieć osobę, które na podstawie odrębnych przepisów jest odpowiedzialna za gospodarowanie mieniem jednostki (takim przepisem ogólnym jest art. 53 u.f.p.). Dlatego to kierownik podejmuje wszelkie decyzje związane z majątkiem, również dotyczące tego, które składniki mienia są w jednostce przydatne, a które należy uznać za zbędne lub zużyte. Decyzje te podejmuje na podstawie analizy stanu majątku, przeprowadzanej w toku bieżącej działalności albo przy okazji inwentaryzacji.

Projektowane rozporządzenie w stosunku do dotychczas obowiązującego reguluje również sposób gospodarowania prawami na dobrach niematerialnych, które obejmują prawa autorskie i pokrewne oraz prawa własności przemysłowej.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie szczegółowego sposobu gospodarowania składnikami rzeczowymi majątku ruchomego oraz prawami na dobrach niematerialnych, ich sprzedaży, dzierżawy, wynajmu, przekazywania i darowizny, a także likwidacji</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące: Minister Skarbu Państwa</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Mikołaj Wild</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Piotr Bielarczyk</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>Źródło:</p> <p>Inne:</p> <p>Nr w wykazie prac:</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 5 ust. 2 ustawy z dnia ... o zasadach zarządzania mieniem państwowym, zwanej dalej „ustawą”, która zobowiązuje Radę Ministrów, do określenia w drodze rozporządzenia szczegółowego sposobu gospodarowania składnikami rzeczowymi majątku ruchomego oraz prawami na dobrach niematerialnych, ich sprzedaży, dzierżawy, wynajmu, przekazywania i darowizny, a także likwidacji, uwzględniając konieczność ochrony interesów Skarbu Państwa, uwzględniając zasady, o których mowa w ww. ustawie, wymóg stosowania trybu przetargu lub aukcji przy rozporządzaniu składnikami aktywów trwałych oraz prawami na dobrach niematerialnych o znacznej wartości oraz określone w odrębnych przepisach zasady gospodarki finansowej jednostek sektora finansów publicznych.

Projektowane rozporządzenie wpisuje się w kompleksową zmianę priorytetów działania państwa w sferze dominium, czego wynikiem są:

- projekt ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym, który wprowadza nowe podejście państwa do efektywnego gospodarowania posiadanym mieniem w celu budowaniu jego trwałej wartości, a także na jego zabezpieczenie przed możliwymi nadużyciami;
- projekt ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym, który gruntownie przebudowuje model wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa w stosunkach własnościowych, a ponadto zawiera również niezbędne zmiany w innych ustawach, stanowiące konsekwencję wprowadzenia nowego systemu zarządzania mieniem państwowym.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Ze względu na szczególnie charakter majątku (mienie publiczne) Rada Ministrów w drodze rozporządzenia określiła szczegółowe zasady gospodarowania mieniem ruchomym, ze szczególnym uwzględnieniem wyłaniania z tego mienia majątku zbędnego i zużytego oraz postępowania z takim majątkiem.

Rozporządzenie określa dwie podstawowe ogólne zasady gospodarowania składnikami majątku jednostki. Po pierwsze zobowiązuje jednostkę do wykorzystywania składników majątku ruchomego dla realizacji swoich zadań oraz do gospodarowania nimi w sposób oszczędny i racjonalny. Ponadto jednostka jest zobowiązana do utrzymania majątku w stanie nie pogorszonym z uwzględnieniem normalnego zużycia oraz do zapewnienia nad nimi efektywnego nadzoru.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Minister Skarbu Państwa	1	Dane MSP	Likwidacja Ministerstwa Skarbu Państwa
Prokuratura Generalna Skarbu Państwa	1	Dane MSP	Poszerzenie/zmiana części kompetencji.

Rada Ministrów i urzędy administracji centralnej oraz wojewodowie	36	Obliczenia własne MSP	Jak dotychczas
Jednostki budżetowe państwowe i samorządowe	?	?	?

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt zostanie zamieszczony w BIP na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz BIP RCL w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, a także skierowany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

Nie dotyczy.

Źródła finansowania	Budżet państwa.
---------------------	-----------------

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy.
--	--------------

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki

Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	X	X	X	X	X	X	X
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	X	X	X	X	X	X	X
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	X	X	X	X	X	X	X
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa					X		
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw					X		
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe					X		
Niemierzalne						X		

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane regulacje nie wpłyną na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

- tak
 nie
 nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Brak wpływu na rynek pracy w Polsce.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ demografia ☒ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Uporządkowanie sfery zarządzania mieniem państwowym.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Z chwilą wejścia w życie projektowanych przepisów.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia

**w sprawie wykazu spółek, w których prawa z akcji Skarbu Państwa wykonują inni
niż Prezes Rady Ministrów członkowie Rady Ministrów, pełnomocnicy Rządu
lub państwowe osoby prawne**

Na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia ... o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wykaz spółek, w których prawa z akcji Skarbu Państwa wykonują inni niż Prezes Rady Ministrów członkowie Rady Ministrów, pełnomocnicy Rządu lub państwowe osoby prawne, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie określenia wykazu spółek, w których prawa z akcji Skarbu Państwa wykonują inni niż Prezes Rady Ministrów członkowie Rady Ministrów, pełnomocnicy Rządu lub państwowe osoby prawne, stanowi wykonanie delegacji ustawowej wskazanej w art. 8 ust. 2 ustawy z dnia ... o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. ...), zgodnie z którą Rada Ministrów może przekazać wykonywanie praw z akcji Skarbu Państwa, innemu członkowi Rady Ministrów, pełnomocnikowi Rządu lub państwowej osobie prawnej. Zgodnie z delegacją do wydania rozporządzenia, wydając rozporządzenie Rada Ministrów wskazuje odrębnie dla każdej spółki, członka Rady Ministrów, pełnomocnika Rządu lub państwowej osoby prawnej uwzględniając przedmiot działalności spółki, a także, odpowiednio właściwość wynikającą z przepisów ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 543 i 749), zakres zadań pełnomocnika Rządu lub przedmiot działalności państwowej osoby prawnej.

Rozporządzenie stanowi jeden z elementów reformy zarządzania majątkiem państwowym. Podstawowym aktem w tym zakresie będzie ustawa o zasadach zarządzania mieniem państwowym, mająca na celu usystematyzowanie oraz skupienie w jednym akcie prawnym przepisów dotyczących tej materii.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.) projekt będzie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Skarbu Państwa.

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem ...

Projekt rozporządzenia nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), w związku z czym nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w tych przepisach.

Projektowana regulacja prawna nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.

JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania	Projekt nie będzie miał wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżet jednostek samorządu terytorialnego.												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń													
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												
Niemierzalne													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.												
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu													
☐ nie dotyczy													
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy									

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
9. Wpływ na rynek pracy			
Projekt nie będzie miał wpływu na rynek pracy.			
10. Wpływ na pozostałe obszary			
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:		☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ informatyzacja ☐ zdrowie	
Omówienie wpływu		Projekt nie będzie miał wpływu na powyższe obszary.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego			
Z chwilą wejścia w życie rozporządzenia.			
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?			
Ewaluacja efektów projektu nastąpi po upływie roku od dnia wejścia w życie rozporządzenia.			
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)			

ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie wysokości opłaty za egzamin na kandydatów na członków organów nadzorczych, ustalenia regulaminu przeprowadzania egzaminu oraz sposobu ustalenia i wysokości wynagrodzeń członków komisji egzaminacyjnej

Na podstawie art. 20 ust. 9 ustawy z dnia ... o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wysokość opłaty, o którym mowa w art. 20 ust. 8 ustawy z dnia ... o zasadach zarządzania mieniem państwowym, zwanej dalej „ustawą”, oraz tryb i warunki zwrotu wniesionych opłat;
- 2) regulamin przeprowadzania egzaminu dla kandydatów do organów nadzorczych, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1 lit. h ustawy, zwanego dalej „egzaminem”;
- 3) sposób ustalania i wysokość wynagrodzeń członków komisji egzaminacyjnej, o której mowa w art. 20 ust. 3 ustawy, zwanej dalej „komisją”.

§ 2. 1. Opłata, o której mowa w art. art. 20 ust. 8 ustawy, wynosi 850 zł.

2. Opłatę, o której mowa w ust. 1, wnosi się przed złożeniem zgłoszenia na egzamin na konto wskazane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach podmiotowych Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, zwanej dalej „Kancelarią”.
3. W przypadku rezygnacji z przystąpienia do egzaminu przed wyznaczeniem terminu, wniesiona opłata, o której mowa w ust. 2, może zostać zwrócona na wniosek osoby składającej zgłoszenie.
4. W przypadku nieobecności zdającego podczas egzaminu, bez względu na przyczynę, wniesiona opłata nie podlega zwrotowi.

§ 3. 1. Wysokość wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnej, zwanej dalej „komisją”, ustalana jest jako krotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, w zależności od pełnionej

w komisji funkcji.

2. Członkom komisji przysługuje odpowiednio wynagrodzenie brutto za udział w jej pracach:

- 1) przewodniczący komisji – 0,6 – krotności, o której mowa w ust. 1;
- 2) sekretarz komisji – 0,5 – krotności, o której mowa w ust. 1;
- 3) członek komisji – 0,35 – krotności, o której mowa w ust.1.

§ 4. Regulamin przeprowadzania egzaminu określa załącznik do rozporządzenia.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie w dniu 1 stycznia 2017 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Załącznik
do rozporządzenia
Prezesa Rady Ministrów
z dnia ... (poz. ...).

REGULAMIN EGZAMINÓW NA KANDYDATÓW NA CZŁONKÓW ORGANÓW NADZORCZYCH

§ 1. 1. Egzamin przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez Prezesa Rady Ministrów, zwana dalej „komisją”. Prezes Rady Ministrów wskazuje przewodniczącego i sekretarza komisji.

2. Zadaniem komisji jest sprawdzenie teoretycznego przygotowania kandydatów do pełnienia funkcja członka organów nadzorczych.

3. Komisja składa się co najmniej z trzech członków, w tym z przewodniczącego i sekretarza. Liczebność komisji zależy od liczby osób przystępujących do egzaminu w danym terminie.

4. Pracami komisji kieruje przewodniczący komisji.

5. Do zadań sekretarza komisji – poza merytorycznym udziałem w egzaminie – należy również sprawdzenie danych personalnych zdających i kompletności dokumentacji egzaminacyjnej oraz sporządzanie dokumentacji egzaminu.

6. Egzamin organizuje Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, zwana dalej „Kancelarią”.

§ 2. 1. Egzamin odbywa się w miejscu, dniu i o godzinie wyznaczonych przez Prezesa Rady Ministrów.

2. Ustalone terminy podlegają niezwłocznemu ogłoszeniu w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach podmiotowych Kancelarii.

§ 3. 1. Zgłoszenie o przystąpieniu do egzaminu składa się do Kancelarii.

2. Zgłoszenie o przystąpieniu do egzaminu powinno zawierać:

- 1) wniosek o umieszczenie na liście osób egzaminowanych w danym terminie;
- 2) kwestionariusz osobowy kandydata według wzoru zamieszczonego w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach podmiotowych Kancelarii;
- 3) kopię dokumentu potwierdzającego poziom wykształcenia zdającego;
- 4) kopię dowodu wniesienia opłaty, o której mowa w § 2 ust. 3 rozporządzenia.

3. Osoby składające zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, wpisywane są na listę uczestników egzaminu we wnioskowanym terminie w kolejności wpływu zgłoszeń.

4. W przypadku braku możliwości wpisu na listę, o której mowa w ust. 3, we wnioskowanym

terminie, termin ustala się w uzgodnieniu z osobą składającą zgłoszenie.

5. Prezes Rady Ministrów zawiadamia osobę, o której mowa w ust. 3 i 4, o wpisaniu na listę uczestników egzaminu przez wysłanie pisma informującego, najpóźniej na 7 dni przed terminem egzaminu.

6. Ustalony termin przystąpienia do egzaminu nie podlega zmianie, bez względu na przyczynę zgłaszaną przez osobę, o której mowa w ust. 5.

§ 4. 1. Egzamin przeprowadza się w warunkach zapewniających zdającym samodzielną pracę.

2. Przed przystąpieniem do egzaminu zdający okazuje dokument potwierdzający jego tożsamość.

3. Nieobecność zdającego podczas egzaminu, bez względu na przyczynę, uważa się za odstąpienie od egzaminu.

§ 5. 1. Egzamin składa się z dwóch części: pisemnej i ustnej, przeprowadzanych w tym samym dniu.

2. Egzamin uznaje się za złożony z wynikiem pozytywnym w przypadku uzyskania wyniku pozytywnego z obu części egzaminu.

3. Ponowne przystąpienie do egzaminu w każdym przypadku wymaga odbycia obu części egzaminu.

§ 6. 1. Część pisemna egzaminu przeprowadzana jest w formie testu wielokrotnego wyboru, zawierającego 150 pytań.

2. Część pisemna egzaminu trwa 150 minut. Czas rozpoczęcia i zakończenia części pisemnej egzaminu określa przewodniczący komisji.

3. Testy, o których mowa w ust. 1, nie podlegają rozpowszechnianiu.

§ 7. Przed rozpoczęciem egzaminu przewodniczący komisji informuje zdających o:

1) sposobie przeprowadzenia egzaminu, w tym o sposobie wypełniania arkusza odpowiedzi w części pisemnej egzaminu;

2) przepisach porządkowych i organizacyjnych obowiązujących w trakcie przeprowadzania egzaminu;

3) zasadach dokonywania oceny udzielonych odpowiedzi w obu częściach egzaminu;

4) sposobie ogłaszania wyników obu części egzaminu.

§ 8. 1. Przed rozpoczęciem części pisemnej egzaminu zdający otrzymuje test, arkusz odpowiedzi oraz kopertę, oznakowaną numerem kodu. Numer kodu zdający wpisuje w prawym górnym rogu arkusza odpowiedzi. Na kartce umieszczonej w kopercie zdający wpisuje swoje imię i nazwisko oraz numer kodu, zakleja kopertę i oddaje ją komisji.

2. Arkusze odpowiedzi są rozkodowywane po sprawdzeniu wszystkich prac, a następnie dołączone do kwestionariusza osobowego kandydata, o którym mowa w § 3 ust. 2 pkt 2.

3. Wybór odpowiedzi z testu polega na zakreśleniu na arkuszu odpowiedzi poprawnych odpowiedzi spośród czterech zaproponowanych.

4. Sposób zaznaczania oraz korekty odpowiedzi na arkuszu odpowiedzi określa przewodniczący komisji.

5. Po upływie czasu przeznaczanego na część pisemną egzaminu, o którym mowa w § 6 ust. 2, zdający zwraca komisji test oraz arkusz odpowiedzi.

§ 9. 1. W trakcie części pisemnej egzaminu zdający może opuścić salę po uzyskaniu zgody członka komisji.

2. Przed opuszczeniem sali zdający w każdym przypadku przekazuje komisji test wraz z arkuszem odpowiedzi.

3. Godzina wyjścia i powrotu na salę zostaje odnotowana na odwrocie arkusza odpowiedzi zdającego przez członka komisji oraz w protokole przebiegu egzaminu, zwanym dalej „protokołem”.

§ 10. 1. Podczas części pisemnej egzaminu zdający może korzystać wyłącznie z materiałów udostępnionych przez Kancelarię.

2. Przewodniczący komisji wyklucza z egzaminu zdającego, który w jego trakcie:

1) posługiwał się urządzeniami służącymi do przekazu lub odbioru informacji, lub materiałami innymi niż określono w ust. 1, pomagał innym zdającym udzielać odpowiedzi lub sam korzystał z takiej pomocy, lub w inny sposób zakłócał przebieg egzaminu;

2) opuścił salę bez uzyskania zgody, o której mowa w § 9 ust. 1.

3. Kandydat wykluczony jest zobowiązany do niezwłocznego opuszczenia sali.

4. Wykluczenie zdającego z egzaminu zostaje odnotowane w protokole oraz na arkuszu odpowiedzi zdającego, i jest równoznaczne z zakończeniem egzaminu z wynikiem negatywnym.

§ 11. 1. Wyłączną podstawę ustalenia wyniku części pisemnej egzaminu stanowią odpowiedzi udzielone przez zdającego na arkuszu odpowiedzi.

2. Każdy arkusz odpowiedzi sprawdzany jest niezależnie przez dwóch członków komisji egzaminacyjnej, w oparciu o przygotowany przez Kancelarię klucz odpowiedzi.

3. Udzielone odpowiedzi ocenia się według następujących zasad:

- 1) odpowiedź pełna, poprawna – jeden punkt;
- 2) odpowiedź niepełna lub błędna – zero punktów;
- 3) brak odpowiedzi – zero punktów.

4. W przypadku niezastosowania się przez zdającego do przedstawionego przez przewodniczącego komisji sposobu wypełniania arkusza odpowiedzi, komisja odstępuje od ustalenia wyniku części pisemnej egzaminu. Przepisy § 10 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

§ 12. 1. Ogłoszenie wyników części pisemnej egzaminu odbywa się poprzez rozdanie zdającym kartek, o których mowa w § 8 ust. 1, na których komisja odnotowuje wynik części pisemnej egzaminu uzyskany przez zdającego.

2. Zdający może zwrócić się na piśmie, bezpośrednio po uzyskaniu informacji o wyniku części pisemnej egzaminu, do przewodniczącego komisji z wnioskiem o dokonanie weryfikacji ustalonego wyniku.

3. Komisja, na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 2, udostępnia zdającemu jego arkusz odpowiedzi oraz klucz odpowiedzi, stanowiący podstawę ustalenia wyniku.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, załącza się do protokołu. W protokole zamieszcza się informację o wyniku weryfikacji.

§ 13. 1. Część ustna egzaminu odbywa się bezpośrednio po ogłoszeniu wyników części pisemnej.

2. Warunkiem przystąpienia zdającego do części ustnej egzaminu jest uzyskanie w części pisemnej egzaminu co najmniej 100 punktów.

3. Część ustna egzaminu polega na udzieleniu przez zdającego odpowiedzi na trzy pytania zadane bezpośrednio przez członków komisji. Oceny poprawności udzielonych odpowiedzi dokonuje komisja – w skali od 2 do 5, gdzie 2 oznacza negatywny wynik części ustnej egzaminu.

4. Bezpośrednio po zakończeniu części ustnej egzaminu przez każdego ze zdających, przewodniczący komisji informuje zdającego o wyniku tej części egzaminu oraz o złożeniu z wynikiem pozytywnym albo negatywnym egzaminu w danym dniu.

§ 14. 1. Z przebiegu egzaminu komisja sporządza protokół, zawierający w szczególności:

- 1) termin przeprowadzenia egzaminu;
 - 2) skład komisji;
 - 3) listę osób zdających, z podaniem imion, nazwiska, numeru ewidencyjnego PESEL albo daty urodzenia, wraz ze wskazaniem wyników uzyskanych przez zdającego w poszczególnych częściach egzaminu;
 - 4) listę osób, o których mowa w § 4 ust. 3;
 - 5) informacje o złożonych przez zdających wnioskach, o których mowa w § 12 ust. 2, wyniku weryfikacji i czynnościach podjętych przez komisję w tym zakresie;
 - 6) informacje o istotnych zdarzeniach mających wpływ na przebieg egzaminu, w tym o kandydatach wykluczonych z egzaminu.
2. Wynik egzaminu ustalony przez komisję i wskazany w protokole jest ostateczny.
3. Protokół stanowi podstawę do wydania przez Prezesa Rady Ministrów dyplomu potwierdzającego złożenie egzaminu z wynikiem pozytywnym.

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 20 ust. 5 ustawy z dnia ... o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. ...), zgodnie z którą określa:

- 1) wysokość opłaty egzaminacyjnej oraz tryb i warunki zwrotu wniesionych opłat;
- 2) regulamin przeprowadzania egzaminu na kandydatów na członków organów nadzorczych;
- 3) sposób ustalania i wysokość wynagrodzeń członków komisji egzaminacyjnej.

Opłata za egzamin została ustalona na dotychczasowym poziomie, tj. 850 zł. Biorąc pod uwagę wydatki Ministerstwa Skarbu Państwa na organizację i przeprowadzanie egzaminów, taka wysokość opłaty egzaminacyjnej pozwoli na pokrycie kosztów organizacji egzaminów. Zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy z dnia ... o zasadach zarządzania mieniem państwowym, opłata egzaminacyjna stanowi dochód budżetu państwa.

Projektowane rozporządzenie przewiduje możliwość zwrotu wniesionej opłaty egzaminacyjnej przed wyznaczeniem terminu egzaminu. Po jego wyznaczeniu opłata nie będzie podlegać zwrotowi, niezależnie od powodu zgłaszanego przez osobę zainteresowaną jego złożeniem. Dotychczasowe rozwiązanie przewidywało możliwość rezygnacji z przystąpienia do egzaminu najpóźniej na 5 dni przed wyznaczonym terminem, co skutkowało zwrotem wniesionej opłaty egzaminacyjnej.

Dotychczas kwestie egzaminów dla kandydatów na członków rad nadzorczych określała ustawa z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2016 r. poz. 747 i poz. 978) oraz rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 września 2004 r. w sprawie szkoleń i egzaminów dla kandydatów na członków rad nadzorczych spółek, w których Skarb Państwa jest jedynym akcjonariuszem (Dz. U. poz. 2038 i z 2006 r. poz. 432). W związku z likwidacją urzędu Ministra Skarbu Państwa, zadania w tym zakresie zostały powierzone Prezesowi Rady Ministrów i Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Projektowane rozporządzenie określa regulamin egzaminu, który w większości powtarza rozwiązania przyjęte w ww. rozporządzeniu Rady Ministrów oraz uwzględnia praktykę w organizacji i przeprowadzaniu egzaminów. Poprzednio egzaminy przeprowadzane były w oparciu o procedurę określoną w zarządzeniu Ministra Skarbu Państwa. Istnieje więc konieczność określenia procedury przeprowadzania egzaminu w akcie prawnym powszechnie obowiązującym.

Rozwiązaniem nowym jest brak możliwości zmiany terminu przystąpienia do egzaminu

po jego wyznaczeniu. Dotychczas zarządzenie Ministra Skarbu Państwa przewidywało możliwość jednorazowej zmiany terminu egzaminu najpóźniej na 5 dni przed zaplanowanym terminem. W efekcie kilkakrotnie egzaminy były odwoływane ze względu na brak uczestników lub ich znikomą liczbę. Dodatkowo wiązało się to z koniecznością wyznaczania kolejnego terminu. W przypadku kiedy zdający nie wystąpił o ustalenie nowego terminu w przeciągu 6 miesięcy od pierwotnie wyznaczonego, wniesiona opłata przechodziła na Skarb Państwa.

Projektowane rozporządzenie określa wysokość wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnej, uwzględniając zakres obowiązków poszczególnych członków. Zgodnie z art. 20 ust. 7 ustawy z dnia ... o zasadach zarządzania mieniem państwowym, wysokości wynagrodzenia została ustalona jako krotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Uwzględniając poziom przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale 2015 r., zaproponowana wysokość wynagrodzeń jest zbliżona do poziomu aktualnie obowiązującego.

Istotną zmianą w stosunku do stanu dotychczasowego jest rezygnacja z udzielania akceptacji harmonogramów i programów szkoleń dla kandydatów na członków rad nadzorczych, których mowa w § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 września 2004 r. w sprawie szkoleń i egzaminów dla kandydatów na członków rad nadzorczych spółek, w których Skarb Państwa jest jedynym akcjonariuszem. Równocześnie rozporządzenie nie określa procedury udzielania akceptacji przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa. W związku z tym w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa określone zostały wewnętrzne zasady, w tym minimum programowe oraz wykaz dokumentów niezbędnych do analizy przekazywanych przez ośrodki szkoleniowe wniosków. Wiąże się to z koniecznością każdorazowego składania określonych dokumentów, które pozwoliłyby na podjęcie stosownej decyzji w tym zakresie przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa. W przypadku ośrodków szkoleniowych, które przeprowadzają wiele szkoleń dla kandydatów na członków rad nadzorczych, oznacza to powtórzenie procedury zgłoszenia i uzyskania akceptacji nawet kilkanaście razy w roku. Szkolenia dla kandydatów na członków rad nadzorczych organizowane są przede wszystkim przez podmioty komercyjne. W obowiązującym stanie prawnym minister właściwy do spraw Skarbu Państwa nie jest wyposażony w narzędzia umożliwiające prowadzenie bieżącego nadzoru nad sposobem ich

realizacji i wpływania na ich kształt. Jednocześnie udzielona akceptacja programu i harmonogramu szkolenia jest wielokrotnie wykorzystywana przez podmioty komercyjne jako reklama dla prowadzonej działalności, jako akredytacja lub rekomendacja organu administracji państwowej. W konsekwencji takich działań, w świadomości wielu osób uczestniczących w szkoleniach dla kandydatów na członków rad nadzorczych minister właściwy do spraw Skarbu Państwa odpowiada za jakość świadczenia usług przez podmioty komercyjne.

Biorąc pod uwagę dotychczasową procedurę, rezygnacja z udzielania akceptacji harmonogramów i programów szkoleń zniesienie dodatkowe wymogi w prowadzeniu działalności gospodarczej.

Projektowane zarządzenie nie jest objęte zakresem prawa Unii Europejskiej oraz nie podlega procedurze notyfikacji określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt zarządzenia nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia, o których mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006).

<p>Nazwa projektu (tytuł) Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie wysokości opłaty za egzamin na kandydatów na członków organów nadzorczych, ustalenia regulaminu przeprowadzania egzaminu oraz sposobu ustalenia i wysokości wynagrodzeń członków komisji egzaminacyjnej</p> <p>Organ odpowiedzialny za opracowanie projektu Prezes Rady Ministrów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu Mikołaj Wild – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Beata Trejnowska – zastępca dyrektora Biura Ministra; 22/6958794; e-mail: bm@msp.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 21.11.2016</p> <p>Źródło art. 20 ust. 9 ustawy z dnia ... o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. ...)</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 20 ust. 9 ustawy z dnia ... o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. ...). Rozporządzenie ma na celu określenie wysokości opłaty za egzamin na kandydatów na członków organów nadzorczych, ustalenia regulaminu przeprowadzania egzaminu oraz sposobu ustalenia wysokości wynagrodzeń członków komisji egzaminacyjnej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowane rozwiązania:

1. określenie wysokości opłaty egzaminacyjnej na dotychczasowym poziomie, tj. 850 zł. Wniesione opłaty stanowiąc będą dochód budżetu państwa;
2. ustalenie regulaminu przeprowadzania egzaminu na kandydatów na członków organów nadzorczych – utrzymanie większości dotychczasowych zasad;
3. ustalenie wysokości wynagrodzeń członków komisji egzaminacyjnej w oparciu o krotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, w zależności od pełnionej w komisji funkcji – poziom wynagrodzeń zbliżony do obecnie obowiązujących;
4. rezygnacja ze zgłaszania organizacji szkolenia dla kandydatów na członków organów nadzorczych oraz udzielania akceptacji programu i harmonogramu szkolenia.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Osoby przystępujące do egzaminu dla kandydatów do organów nadzorczych	Do egzaminu dla kandydatów na członków rad nadzorczych w 2015 r. przystąpiło 886 osób, zaś do końca X.2016 r. – 695 (planowane przeprowadzenie w 2016 r. jeszcze 6 egzaminów; udział osób ok. 240 – w	Ministerstwo Skarbu Państwa	Zachowanie wysokości opłaty egzaminacyjnej oraz obecnych zasad przeprowadzania egzaminu przy zmianie podmiotu odpowiedzialnego za jego organizację

	zależności od zainteresowania)											
Podmioty komercyjne prowadzące szkolenia dla kandydatów na członków rad nadzorczych, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów w dnia 7 września 2004 r. w sprawie szkoleń i egzaminów dla kandydatów na członków rad nadzorczych spółek, w których Skarb Państwa jest jedynym akcjonariuszem	W do końca X.2016 r. z wnioskami wystąpiło do MSP ok. 25 podmiotów – ok. 80 wniosków	Ministerstwo Skarbu Państwa	Ułatwienie prowadzenia działalności gospodarczej – zniesienie obowiązku uzyskiwania akceptacji harmonogramów i programów szkoleń.									
5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji												
Projekt zostanie zamieszczony w BIP RCL w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.												
6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0,7	0,7	0,8	0,8	0,6	0,6	0,7	0,7	0,6	0,6	0,6	7,4
budżet państwa	0,7	0,7	0,8	0,8	0,6	0,6	0,7	0,7	0,6	0,6	0,6	7,4
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem	0,6	0,6	0,7	0,7	0,5	0,5	0,6	0,6	0,5	0,5	0,5	6,3
budżet państwa	0,6	0,6	0,7	0,7	0,5	0,5	0,6	0,6	0,5	0,5	0,5	6,3
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	1,1
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	Zgodnie z art. 20 ustawy z dnia ... o zasadach zarządzania mieniem państwowym, opłaty egzaminacyjne wnoszone przez zdających stanowią dochód budżetu państwa. Wydatki związane z organizacją i przeprowadzaniem egzaminów pokrywane będą z części budżetu państwa w dyspozycji Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Aktualnie organizacja egzaminów finansowana jest z Funduszu Skarbu Państwa, do którego wpływają opłaty egzaminacyjne.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Podstawę wyliczeń stanowią dane własne Ministerstwa Skarbu Państwa za 2015–2016. Przy zachowaniu poziomu wydatków organizacji egzaminów, w tym wynagrodzeń członków komisji egzaminacyjnej, dochody z tytułu wniesionych opłat egzaminacyjnych powinny pokryć wydatki związane z organizacją i przeprowadzeniem egzaminów.											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowane regulacje nie wpłyną na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorczości oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.						

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Projekt nie ma wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu na pozostałe obszary.	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego
Rozporządzenie nie wymaga wydania dalszych aktów wykonawczych. Wejście w życie projektowanej regulacji planuje się z dniem 1 stycznia 2017 r.
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Nie jest planowana ewaluacja wykraczająca poza analizę funkcjonowania ustawy z dnia ... o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. ...).
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Brak.

**ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia

w sprawie określenia wykazu spółek o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa

Na podstawie art. 30 ust. 2 ustawy z dnia ... o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wykaz spółek o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa, o którym mowa w art. 30 ust. 2 ustawy z dnia ... o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz.), stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

Załącznik
do rozporządzenia
Prezesa Rady
Ministrów
z dnia ... (poz. ...)

WYKAZ SPÓLEK O ISTOTNYM ZNACZENIU DLA GOSPODARKI PAŃSTWA

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.
- 11.
- 12.
- 13.
- 14.
- 15.
- 16.
- 17.
- 18.
- 19.
- 20.
- 21.
- 22.
- 23.
- 24.
- 25.
- 26.
- 27.
- 28.
- 29.
- 30.

UZASADNIENIE

Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie określenia wykazu spółek o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa stanowi wykonanie delegacji ustawowej wskazanej w art. 30 ust. 2 ustawy z dnia ... o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. ...), zgodnie z którą Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wykaz spółek o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa, uwzględniając znaczenie prowadzonej przez spółkę działalności dla gospodarki państwa.

Rozporządzenie ma na celu lepszą i bardziej efektywną kontrolę nad spółkami o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa. Wzmocniona kontrola nad spółką wskazaną w wykazie będzie polegała m.in. na konieczności działania, przez osobę wykonującą w imieniu organu wykonującego w spółce strategicznej uprawnienia przysługujące Skarbowi Państwa, zgodnie z pisemną instrukcją do głosowania na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy, sporządzoną przez ten organ. Powyższa instrukcja będzie wymagała zatwierdzenia przez Prezesa Rady Ministrów.

Ponadto w spółce uznanej za istotną dla gospodarki państwa, kandydaci do rad nadzorczych będą musieli spełnić następujące kryteria:

- 1) o których mowa w art. 18 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych;
- 2) o których mowa w art. 23 ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym;
- 3) posiadać doświadczenie zawodowe nie krótsze niż 10 lat;
- 4) posiadać wiedzę lub doświadczenie zawodowe w zakresie: zarządzania działalnością przedsiębiorstw, nadzoru nad działalnością organów zarządzających przedsiębiorców, doradztwa gospodarczego lub specyfiki funkcjonowania rynku objętego przedmiotem działalności spółek strategicznych.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.) projekt będzie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Skarbu Państwa.

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r.

poz. 597), w związku z czym nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w tych przepisach.

Projektowana regulacja prawna nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie określenia wykazu spółek o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa.</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Skarbu Państwa</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Mikołaj Wild – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Miroslaw Toś, starszy specjalista w Departamencie Prawnym MSP, tel.: 6958643 email: miroslaw.tos@misp.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia: 22.11.2016 r.</p> <p>Źródło: art. 30 ust. 2 ustawy z dnia ... o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz.).</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Rozporządzenie ma na celu wzmocnienie nadzoru właścicielskiego nad spółkami o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozporządzenie ma na celu zwiększenie efektywności nadzoru właścicielskiego nad spółkami o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa.

Wzmocniona kontrola nad spółką wskazaną w wykazie będzie polegała m.in. na konieczności działania, przez osobę wykonującą w imieniu organu wykonującego w spółce strategicznej uprawnienia przysługujące Skarbowi Państwa, zgodnie z pisemną instrukcją do głosowania na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy sporządzoną przez ten organ. Powyższa instrukcja będzie wymagała zatwierdzenia przez Prezesa Rady Ministrów.

Ponadto w spółce wskazanej w wykazie, kandydaci do rad nadzorczych będą musieli spełnić następujące kryteria:

- 1) o których mowa w art. 18 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych;
- 2) o których mowa w art. 23 ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym;
- 3) posiadać doświadczenie zawodowe nie krótsze niż 10 lat;
- 4) posiadać wiedzę lub doświadczenie zawodowe w zakresie: zarządzania działalnością przedsiębiorstw, nadzoru nad działalnością organów zarządzających przedsiębiorców, doradztwa gospodarczego lub specyfiki funkcjonowania rynku objętego przedmiotem działalności spółek strategicznych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty wykonujące uprawnienia Skarbu Państwa wobec spółek kontrolowanych przez Skarbu Państwa.			Podmioty te będą musiały sporządzać pisemną instrukcję Do głosowania na walnym zgromadzeniu spółki strategicznej, która będzie wymagała zatwierdzenia przez Prezesa Rady Ministrów.
Kandydaci na członków rad nadzorczych spółek o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa			Kandydaci na członków rad nadzorczych spółek o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa będą musieli spełnić dodatkowe kryteria wskazane w ustawie.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.) projekt będzie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Ministra Skarbu Państwa oraz na stronie Rządowy Proces Legislacyjny prowadzonej przez Rządowe Centrum Legislacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych													
(ceny stałe z ... r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania	Projekt nie będzie miał wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżet jednostek samorządu terytorialnego.												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń													
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												
Niemierzalne													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.												

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
9. Wpływ na rynek pracy		
Projekt nie będzie miał wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projekt nie będzie miał wpływu na powyższe obszary.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Z chwilą wejścia w życie rozporządzenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu nastąpi po upływie roku od dnia wejścia w życie rozporządzenia.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia

**w sprawie określenia sposobu ewidencjonowania mienia Skarbu Państwa, w tym
zbiorczej ewidencji mienia Skarbu Państwa**

Na podstawie art. 43 ustawy z dnia ... o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa

- 1) sposób ewidencjonowania mienia Skarbu Państwa;
- 2) sposób sporządzania zbiorczej ewidencji mienia Skarbu Państwa;
- 3) obowiązki państwowych jednostek organizacyjnych, którym powierzono mienie Skarbu Państwa, związane z ewidencjonowaniem oraz prowadzeniem zbiorczej ewidencji majątku Skarbu Państwa.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) przepisach o rachunkowości – należy przez to rozumieć przepisy ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2016 r. poz. 1047) oraz inne przepisy w zakresie rachunkowości, w tym wydane na podstawie ustaw;
- 2) jednostce ewidencji podstawowej – należy przez to rozumieć państwową jednostkę organizacyjną zobowiązaną do prowadzenia ewidencji mienia Skarbu Państwa, w zakresie przysługujących jej uprawnień wynikających z praw majątkowych Skarbu Państwa, oraz właściwego ministra, w zakresie praw majątkowych Skarbu Państwa nieprzypisanych państwowym jednostkom organizacyjnym – na zasadach określonych w przepisach o rachunkowości;
- 3) jednostce ewidencji przedmiotowej – należy przez to rozumieć podmiot zobowiązany ustawą lub wydanymi na jej podstawie przepisami do prowadzenia odrębnej ewidencji określonych przedmiotowo składników mienia;

- 4) jednostce ewidencji podmiotowej oraz jednostce ewidencji zbiorczej – należy przez to rozumieć Prezesa Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, któremu zostanie przekazane prowadzenie zbiorczej ewidencji;
- 5) jednostce pomocniczej ewidencji zbiorczej – należy przez to rozumieć jednostkę obsługującą właściwego dysponenta części budżetu państwa lub jednostkę obsługującą właściwy organ nadzorujący jednostkę ewidencji podstawowej na podstawie przepisów odrębnych;
- 6) bilansie – należy przez to rozumieć bilans własny oraz bilans skonsolidowany, o których mowa w przepisach o rachunkowości;
- 7) bilansie łącznym – należy przez to rozumieć bilans łączny jednostek budżetowych i placówek podległych dysponentowi części budżetowej, sporządzony zgodnie ze szczególnymi zasadami rachunkowości dla jednostek budżetowych;
- 8) sprawozdaniu o stanie mienia Skarbu Państwa – należy przez to również rozumieć projekt sprawozdania o stanie mienia Skarbu Państwa sporządzony i przedłożony członkom Rady Ministrów w celu uzgodnień międzyresortowych, rozpatrzenia przez Komitet Stały Rady Ministrów oraz w celu udzielenia upoważnienia przez Radę Ministrów do przedłożenia dokumentu Sejmowi.

§ 3. Mienie Skarbu Państwa oraz podmioty, którym przysługuje prawo wykonywania uprawnień wynikających z praw majątkowych Skarbu Państwa, podlegają ewidencjonowaniu na zasadach określonych w rozporządzeniu.

§ 4. Przepisy rozporządzenia nie naruszają obowiązków państwowych jednostek organizacyjnych w zakresie prowadzenia ewidencji mienia Skarbu Państwa, wynikających z odrębnych przepisów.

§ 5. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do:

- 1) państwowych jednostek organizacyjnych podległych organom władzy publicznej;
- 2) innych państwowych jednostek organizacyjnych, którym powierzono mienie Skarbu Państwa.

2. Przepisy rozporządzenia stosuje się również do niepaństwowych jednostek organizacyjnych uprawnionych do wykonywania praw w odniesieniu do mienia Skarbu Państwa na podstawie ustaw oraz przepisów wydanych na ich podstawie – z zakresu zadań zleconych administracji rządowej.

3. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do Narodowego Banku Polskiego.

Rozdział 2

Sposób ewidencjonowania mienia Skarbu Państwa przez państwowe jednostki organizacyjne i jednostki, którym powierzono mienie Skarbu Państwa

§ 6. 1. Podmiot, do którego stosuje się przepisy rozporządzenia, jest obowiązany prowadzić ewidencję mienia Skarbu Państwa, na zasadach określonych w rozporządzeniu, w zakresie przysługujących mu uprawnień, z uwzględnieniem:

- 1) właściwych dla danego podmiotu zasad ewidencji, określonych w przepisach o rachunkowości;
- 2) zasad ewidencji przedmiotowo wyróżnionych składników mienia, określonych w odrębnych przepisach.

2. Podmiot, do którego stosuje się przepisy rozporządzenia, ustala lub rejestruje stan mienia Skarbu Państwa na dzień 31 grudnia każdego roku.

§ 7. Jednostka ewidencji podstawowej sporządza sprawozdanie o stanie mienia Skarbu Państwa na dzień 31 grudnia każdego roku, w formie bilansu, zgodnie z przepisami o rachunkowości.

§ 8. 1. Jednostka ewidencji przedmiotowej sporządza sprawozdanie o stanie mienia Skarbu Państwa na dzień 31 grudnia każdego roku w formie informacji, której przedmiot, zakres i stopień szczegółowości jest zgodny z przedmiotem, zakresem i stopniem szczegółowości prowadzonej ewidencji.

2. Jednostka ewidencji przedmiotowej, sporządzająca sprawozdanie o stanie mienia Skarbu Państwa w formie wymaganej przez przepisy odrębne, jest zwolniona z obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

Rozdział 3

Sposób, tryb oraz terminy przekazywania informacji i danych związanych z ewidencjonowaniem mienia Skarbu Państwa

§ 9. 1. Jednostki ewidencji podstawowej przekazują jednostce pomocniczej ewidencji zbiorczej, z zastrzeżeniem ust. 2, kopie bilansu lub informację o stanie mienia Skarbu Państwa sporządzoną w formie wymaganej przez przepisy odrębne – w terminach i na zasadach określonych dla przekazywania sprawozdań finansowych, a jeżeli nie ma takiego obowiązku, w terminie 7 dni od dnia zatwierdzenia bilansu lub informacji o stanie mienia Skarbu Państwa.

2. W odniesieniu do mienia Skarbu Państwa, znajdującego się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, jednostki ewidencji podstawowej przekazują kopię bilansu lub informacje za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych, z uwzględnieniem ust. 1.

3. Jednostki ewidencji przedmiotowej łącznie z kopią bilansu przekazują, w trybie i w terminach, o których mowa w ust. 1, informację lub sprawozdanie, o których mowa w § 8.

§ 10. W przypadku gdy do prowadzenia danej ewidencji przedmiotowej są obowiązane jednostki organizacyjne różnych szczebli, informację, o której mowa w § 8, przekazuje jednostka ewidencji przedmiotowej najwyższego szczebla ewidencjonującego.

§ 11. Jednostka pomocnicza ewidencji zbiorczej jest obowiązana przekazać Prezesowi Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, któremu zostało przekazane wykonywanie zadania:

- 1) kopię aktu o powołaniu, podziale, połączeniu lub likwidacji państwowej jednostki organizacyjnej albo jego uwierzytelniony odpis, chyba że czynności te wynikają z przepisów prawa;
- 2) kopię bilansu otwarcia w następstwie dokonanych zmian organizacyjnych;
- 3) kopie dokumentów albo ich uwierzytelnione odpisy, na podstawie których nastąpiły w danej jednostce organizacyjnej zmiany w dotychczasowym stanie mienia Skarbu Państwa, wynikające ze zmian organizacyjnych – w terminie 30 dni od dnia ich wydania lub sporządzenia;
- 4) bilanse łączne państwowych jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej oraz informacje, o których mowa w § 9 – w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie;
- 5) bilanse osób prawnych – w terminie do dnia 14 lipca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.

§ 12. Na pisemne żądanie Prezesa Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, któremu zostało przekazane wykonywanie zadania, jednostka ewidencji podstawowej lub jednostka ewidencji przedmiotowej jest zobowiązana do złożenia dodatkowej lub uzupełniającej informacji, w zakresie prowadzonej ewidencji mienia Skarbu Państwa.

§ 13. Każdy dokument sporządzony na potrzeby ewidencji mienia Skarbu Państwa powinien spełniać wymogi formalne umożliwiające identyfikację podmiotu sporządzającego, a w szczególności na dokumencie powinna być odcisnięta pieczęć podmiotu sporządzającego,

złożone podpisy osób odpowiedzialnych za sporządzenie i zatwierdzenie dokumentu, wraz z podaniem stanowisk służbowych tych osób oraz daty złożenia podpisów, a także w dokumencie tym powinien być podany numer REGON podmiotu sporządzającego.

§ 14. 1. Każdy dokument o stanie mienia Skarbu Państwa jest przekazywany w formie pisemnej, z zastrzeżeniem ust. 2 – oryginał albo kopia dokumentu oryginalnego i zapisu elektronicznego.

2. Dokument, o którym mowa w ust. 1 może być przekazany za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu przepisu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2016 r. poz. 1030).

Rozdział 4

Ewidencja zbiorcza mienia Skarbu Państwa

§ 15. Zbiorczą ewidencję mienia Skarbu Państwa, w zakresie wynikającym z przepisu art. 42 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia ... o zasadach zarządzania mieniem państwowym, prowadzi Prezes Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem art. 42 ust. 2 tej ustawy.

§ 16. 1. Dokumenty o stanie mienia Skarbu Państwa, sporządzone przez jednostki ewidencji podstawowej i jednostki ewidencji przedmiotowej, stanowią źródło danych ewidencji zbiorczej majątku Skarbu Państwa.

2. Źródło danych ewidencji zbiorczej majątku Skarbu Państwa stanowią w szczególności:

- 1) kopie bilansów jednostek ewidencji podstawowej będących państwowymi osobami prawnymi;
- 2) sprawozdania jednostek ewidencji przedmiotowej;
- 3) informacje jednostek ewidencji przedmiotowej;
- 4) bilanse łączne oraz informacje dodatkowe lub uzupełniające jednostek pomocniczych ewidencji zbiorczej;
- 5) obliczenia i szacunki dokonane na potrzeby ewidencji zbiorczej przez Prezesa Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, któremu zostało przekazane wykonywanie zadania.

§ 17. Do zadań Prezesa Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, któremu zostało przekazane zadanie, w zakresie prowadzenia ewidencji, o której mowa w § 15, należy w szczególności:

- 1) gromadzenie danych o stanie mienia Skarbu Państwa;
- 2) gromadzenie danych dotyczących uprawnień wynikających z praw majątkowych Skarbu Państwa, przysługujących państwowym jednostkom organizacyjnym i innym podmiotom;
- 3) ustalanie i weryfikacja okresowa stanu mienia Skarbu Państwa;
- 4) kontrola ewidencjonowania mienia Skarbu Państwa przez jednostki ewidencji podstawowej i przedmiotowej;
- 5) sporządzanie sprawozdań o stanie mienia Skarbu Państwa według stanu na dzień 31 grudnia każdego roku.

§ 18. 1. Prezes Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, któremu zostało przekazane wykonywanie zadania, sprawdza pod względem formalnym i rachunkowym, otrzymane dokumenty stanowiące źródło danych ewidencji zbiorczej mienia Skarbu Państwa.

2. W celu oceny merytorycznej prawidłowości otrzymanych dokumentów, stanowiących źródło danych ewidencji zbiorczej mienia Skarbu Państwa – Prezes Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, któremu zostało przekazane wykonywanie zadania, może zobowiązać jednostkę ewidencji podstawowej lub jednostkę ewidencji przedmiotowej do przedstawienia dokumentów, na podstawie których jednostka sporządziła bilans, sprawozdanie lub informację o stanie mienia Skarbu Państwa.

§ 19. 1. W uzasadnionych przypadkach, a w szczególności wobec braku pełnych lub wiarygodnych danych co do stanu mienia Skarbu Państwa, Prezes Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, któremu zostało przekazane wykonywanie zadania, może zobowiązać jednostkę ewidencji podstawowej lub jednostkę ewidencji przedmiotowej do przeprowadzenia inwentaryzacji części lub całości mienia Skarbu Państwa objętego prowadzoną ewidencją.

2. W komisji inwentaryzacyjnej, powołanej w trybie odrębnych przepisów, uczestniczy upoważniony przedstawiciel Prezesa Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, któremu zostało przekazane wykonywanie zadania.

§ 20. Jeżeli przepisy odrębne, w zakresie przedmiotowo wyodrębnionej ewidencji składników mienia Skarbu Państwa, nie nakładają obowiązku prowadzenia ewidencji

w ujęciu wartościowym – Prezes Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, któremu zostało przekazane wykonywanie zadania, na potrzeby ewidencji zbiorczej może:

- 1) dokonać oszacowania wartości ewidencjonowanych składników mienia Skarbu Państwa;
- 2) ustalić wartość ewidencjonowanych składników mienia na potrzeby ewidencji zbiorczej mienia Skarbu Państwa.

§ 21. Ewidencja zbiorcza mienia Skarbu Państwa jest prowadzona w ujęciu wartościowym, z podziałem rodzajowym składników uwzględniającym ich przeznaczenie, sposób zagospodarowania oraz ewidencjonowania, a także obejmuje dane dotyczące podmiotów wykonujących uprawnienia wynikające z praw majątkowych Skarbu Państwa.

§ 22. 1. W ewidencji zbiorczej mienia Skarbu Państwa wyodrębnia się składniki wyróżnione rodzajowo w następujące grupy:

- 1) rzeczowe aktywa trwałe, w szczególności:
 - a) grunty,
 - b) budynki, lokale i obiekty inżynierii lądowej i wodnej,
 - c) inne rzeczowe aktywa trwałe,
 - d) środki trwałe w budowie;
- 2) finansowe i inne aktywa trwałe:
 - a) wartości niematerialne i prawne,
 - b) należności długoterminowe,
 - c) akcje i udziały,
 - d) inne papiery wartościowe,
 - e) inne długoterminowe aktywa finansowe;
- 3) składniki majątku obrotowego, a w szczególności:
 - a) rzeczowe składniki majątku obrotowego, w tym zapasy,
 - b) należności i roszczenia,
 - c) środki pieniężne,
 - d) krótkoterminowe papiery wartościowe przeznaczone do obrotu,
 - e) inne aktywa, a w szczególności składniki mienia zlikwidowanych lub upadłych:
 - państwowych osób prawnych,
 - spółek prawa handlowego z udziałem Skarbu Państwa.

2. Ewidencja zbiorcza mienia Skarbu Państwa obejmuje również inne składniki wskazane przez Prezesa Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, któremu zostało

przekazane wykonywanie zadania, niemieszczące się w grupach rodzajowych wymienionych w ust. 1, a zwłaszcza stanowiące pasywa państwowych jednostek organizacyjnych.

§ 23. W ewidencji zbiorczej mienia Skarbu Państwa wyodrębnia się składniki podlegające ewidencji na szczególnych zasadach i w zakresie określonym w odrębnych ustawach lub przepisach wydanych na ich podstawie, a w szczególności:

- 1) dobra kultury wpisane do inwentarza muzealiów – na podstawie ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 2012 r. poz. 987, z późn. zm.);
- 2) dobra kultury wpisane do rejestru zabytków – na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2014 r. poz. 1446 oraz z 2015 r. poz. 1505);
- 3) zasoby archiwalne – na podstawie ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1506);
- 4) zasoby biblioteczne – na podstawie ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. z 2012 r. poz. 642 i 908 oraz z 2013 r. poz. 829);
- 5) zasoby wodne – na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469, z późn. zm.);
- 6) drogi – na podstawie ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1440);
- 7) zasoby złóż kopalin – na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1131, z późn. zm.);
- 8) lasy – na podstawie ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2015 r. poz. 2100, z późn. zm.);
- 9) ustanowione ustawą monopole;
- 10) rezerwy państwowe;
- 11) zobowiązania Skarbu Państwa;
- 12) obciążenia publicznoprawne Skarbu Państwa, a w szczególności:
 - a) rekompensaty,
 - b) zaplanowane w budżecie państwa przychody z prywatyzacji,
 - c) gwarancje i poręczenia majątkowe,
 - d) inne obciążenia praw majątkowych Skarbu Państwa mające cechy ustawowe obciążeń publicznoprawnych;
- 13) inne zasoby, dla których ustawa lub przepisy wydane na jej podstawie nakazują prowadzić ewidencję praw majątkowych na zasadach szczególnych.

§ 24. W ewidencji zbiorczej mienia Skarbu Państwa wyodrębnia się, wydzielone ustawą lub przepisami wydanymi na jej podstawie, składniki mienia Skarbu Państwa, w formie majątków odrębnych, a w szczególności:

- 1) zasób majątkowy oddany w zarząd Państwowemu Gospodarstwu Leśnemu – Lasy Państwowe;
- 2) zasób majątku powierzonego:
 - a) Agencji Mienia Wojskowego,
 - b) Agencji Nieruchomości Rolnych,
 - c) Agencji Rezerw Materiałowych,
 - d) innym państwowym jednostkom organizacyjnym;
- 3) zasób majątku w użytkowaniu innych państwowych jednostek organizacyjnych;
- 4) zasób nieruchomości Skarbu Państwa w gospodarowaniu:
 - a) wojewodów,
 - b) starostów.

§ 25. W ewidencji zbiorczej mienia Skarbu Państwa wyodrębnia się prawa majątkowe, które stanowią wkład założycielski lub udział Skarbu Państwa w państwowych osobach prawnych, a w szczególności:

- 1) fundusz założycielski przedsiębiorstw państwowych;
- 2) fundusz założycielski agencji wykonawczych;
- 3) fundusz założycielski (statutowy) fundacji;
- 4) fundusz zasadniczy w uczelniach publicznych;
- 5) fundusz statutowy w instytutach badawczych;
- 6) fundusz instytucji kultury;
- 7) fundusz założycielski w samodzielnych publicznych zakładach opieki zdrowotnej;
- 8) fundusz w państwowych funduszach celowych posiadających osobowość prawną;
- 9) fundusz w instytucji gospodarki budżetowej;
- 10) fundusz statutowy w parku narodowym.

§ 26. 1. W ewidencji zbiorczej mienia Skarbu Państwa uwzględnia się sposób zagospodarowania lub przeznaczenia składników majątku w podziale na:

- 1) zasoby majątkowe służące bezpośrednio realizacji publicznych zadań ustawowych przez organy państwowe, a w szczególności:
 - a) zasób ogólnonarodowego dziedzictwa kulturowego,
 - b) grunty i zasoby naturalne;

- 2) zasób majątkowy państwowego sektora finansów publicznych w użytkowaniu państwowych jednostek budżetowych;
- 3) zasoby majątkowe służące realizacji zadań publicznych państwa, wydzielone z majątku Skarbu Państwa w formie majątku odrębnego lub praw udziałowych w państwowych osobach prawnych;
- 4) zasób majątkowy wyłączony z realizacji publicznych zadań ustawowych państwa, a w szczególności:
 - a) prawa udziałowe Skarbu Państwa w podmiotach o charakterze gospodarczym,
 - b) mienie pozostałe po likwidacji albo upadłości państwowych osób prawnych lub podmiotów, w których Skarb Państwa posiadał swoje udziały;
- 5) prawa majątkowe, które na mocy obowiązujących przepisów zostały przypisane bezpośrednio państwu lub Skarbowi Państwa i nie zostały ujęte w wyżej określonych zasobach majątkowych.

2. W ewidencji zbiorczej mienia Skarbu Państwa wyodrębnia się ponadto zasoby przeznaczone na realizację zobowiązań publicznoprawnych, wynikające z ustaw lub przepisów wydanych na ich podstawie.

§ 27. Prezes Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, któremu zostało przekazane wykonywanie zadania, prowadzi ewidencję zbiorczą w jednolitym i spójnym systemie informatycznym.

§ 28. Na podstawie danych zawartych w ewidencji zbiorczej, Prezes Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, któremu zostało przekazane wykonywanie zadania, sporządza, w terminie do dnia 30 września, sprawozdanie o stanie mienia Skarbu Państwa, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego.

Rozdział 5

Przepisy końcowe

§ 29. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie ... dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14 września 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad ewidencjonowania majątku Skarbu Państwa (Dz. U. z 2015 r. poz. 980) określało zasady prowadzenia zbiorczej ewidencji majątku Skarbu Państwa i obowiązki związane z jej prowadzeniem. Informacje zebrane w wyniku prowadzenia zbiorczej ewidencji stanowiły bazę źródłową do realizacji ustawowego obowiązku nałożonego na ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, polegającego na przygotowaniu corocznego sprawozdania o stanie mienia Skarbu Państwa.

Konieczność opracowania rozporządzenia związana jest z wejściem w życie przepisu art. 43 ustawy z dnia ... o zasadach zarządzania mieniem państwowym zgodnie, z którym Prezes Rady Ministrów określa, w drodze rozporządzenia szczególne zasady ewidencjonowania mienia Skarbu Państwa, w tym zbiorczej ewidencji, o której mowa w art. 42 ust. 1 pkt 3, oraz związane z tym obowiązki państwowych jednostek organizacyjnych, którym powierzono to mienie, z uwzględnieniem zasad ewidencji, określonych w przepisach o rachunkowości, a także zasad ewidencji przedmiotowo wyróżnionych składników mienia, określonych w odrębnych przepisach.

Niniejszy projekt określa ustalone i utrwalone w praktyce zasady ewidencjonowania oraz obowiązki związane z ewidencjonowaniem majątku Skarbu Państwa – w państwowych jednostkach organizacyjnych.

Projekt rozporządzenia reguluje w szczególności zasady ewidencjonowania majątku Skarbu Państwa przez państwowe jednostki organizacyjne i jednostki, którym powierzono mienia Skarbu Państwa oraz zasady i tryb przekazywania informacji i dokumentów związanych z ewidencjonowaniem majątku Skarbu Państwa.

Projekt określa 7-dniowy termin przekazywania informacji i danych związanych z ewidencjonowaniem majątku Skarbu Państwa, rozpoczynający swój bieg od dnia zatwierdzenia bilansu lub informacji o stanie mienia Skarbu Państwa. Powyższa regulacja wynika z konieczności usprawnienia procesu gromadzenia danych na potrzeby wykonywania przez Prezesa Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, któremu zostało przekazane wykonywanie zadań w zakresie prowadzenia zbiorczej ewidencji mienia Skarbu Państwa oraz przygotowywania corocznego sprawozdania o stanie mienia Skarbu Państwa.

Projekt określa zadania Prezesa Rady Ministrów lub innego członka Rady Ministrów, któremu zostało przekazane zadanie, w zakresie prowadzenia ewidencji, źródła danych ewidencji zbiorczej majątku Skarbu Państwa oraz klasyfikację majątku Skarbu Państwa

wg kryterium rodzajowego z podziałem na grupy.

W zgodzie z treścią projektowanego aktu, informacje i dokumenty zebrane w wyniku prowadzenia zbiorczej ewidencji, stanowią bazę źródłową do realizacji ustawowego obowiązku nałożonego na Prezesa Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w przepisie art. 42 ust. 1 pkt 1 projektu ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym, polegającego na przygotowaniu corocznego sprawozdania o stanie mienia Skarbu Państwa.

Projekt rozporządzenia nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), w związku z czym nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w tych przepisach.

Projektowana regulacja prawna nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu: Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie określenia sposobu ewidencjonowania mienia Skarbu Państwa, w tym zbiorczej ewidencji mienia Skarbu Państwa</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące: Ministerstwo Skarbu Państwa</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu: Mikołaj Wild – Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu: Piotr Bielarczyk – Dyrektor Departamentu Mienia Skarbu Państwa Tel. 226958284</p>	<p>Data sporządzenia: 2016-11-07</p> <p>Źródło: Inne:</p> <p>Nr w wykazie prac:</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zgodnie z przepisem art. 43 projektu ustawy z dnia ... o zasadach zarządzania mieniem państwowym, Prezes Rady Ministrów określa, w drodze rozporządzenia szczegółowe zasady ewidencjonowania mienia Skarbu Państwa, w tym zbiorczej ewidencji, o której mowa w art. 42 ust. 1 pkt 3 projektowanej ustawy, oraz związane z tym obowiązki państwowych jednostek organizacyjnych, którym powierzono to mienie, z uwzględnieniem zasad ewidencji, określonych w przepisach o rachunkowości, a także zasad ewidencji przedmiotowo wyróżnionych składników mienia, określonych w odrębnych przepisach.

Informacje zebrane w wyniku prowadzenia zbiorczej ewidencji stanowią bazę źródłową do realizacji ustawowego obowiązku nałożonego na Prezesa Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w przepisie art. 42 ust. 1 pkt 1 projektu ustawy, polegającego na przygotowaniu corocznego sprawozdania o stanie mienia Skarbu Państwa.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Główne założenia projektowanego rozporządzenia, związane są z planowanym zmianami ustawowymi obejmującymi zniesienie działu Skarb Państwa oraz konsekwentnie – przekazanie Prezesowi Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, zadań w zakresie prowadzenia zbiorczej ewidencji mienia Skarbu Państwa oraz przygotowywania corocznego sprawozdania o stanie mienia Skarbu Państwa.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Prezes Rady Ministrów	1	Jednostki zobowiązane do przekazywania informacji	Przejmuje zadania Ministra Skarbu Państwa
Rada Ministrów i urzędy administracji centralnej oraz wojewodowie	36	Własne oraz jednostek podległych i nadzorowanych	Jak dotychczas.
Spółki z udziałem Skarbu Państwa oraz inne państwowe osoby prawne.	1.140	własne	Jak dotychczas.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt zostanie zamieszczony w BIP na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz BIP RCL w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

Nie dotyczy.

Źródła finansowania	Budżet państwa.
Nie dotyczy	Nie dotyczy

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki

Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	X	X	X	X	X	X	X
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	X	X	X	X	X	X	X
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	X	X	X	X	X	X	X
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	X						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	X						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	X						
Niemierzalne		X						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane regulacje nie wpłyną na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Brak wpływu na rynek pracy w Polsce.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Nie dotyczy.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Z chwilą wejścia w życie projektowanych przepisów.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		